

KOPIDLENSKÉ LISTY

PROSINEC 2015

ČTVRTLETNÍK PRO KOPIDLENSKO

CENA 15 Kč vč. DPH

Zima

*Zima je čas,
Kdy je všude bílo,
Bude teď zas,
Nebo už bylo?*

*Už to tak není, co to bylo,
To by nás tak překvapilo.
Kdyby bláto vystřídal sníh,
Mohli bychom jezdit na saních.*

Lenka Pelantová,
9. tř. ZŠ Kopidlno

(Jak vidí zimu i ostatní
autoři z literárního
kroužku, se dozvíte
na straně 6.)

Do nadcházejícího roku vstoupíme s nabitým programem

Hana Masáková,
starostka Kopidlno

Vážení spoluobčané,
dovolte mi vás v této části pozdravit
a pro přehled o dění ve městě vám zde na-
píši několik shrnutých informací.

Jako obvykle i v tomto čísle začnu in-
vestičními akcemi, kde se určitě máme
čím pochlubit. Pokračovali jsme s opravou
budovy mateřské školy. Zdržení při opravě
elektroinstalace se podařilo dohnat, a děti
tak měly 1. září připraveny vnitřní prostory
pro normální, běžný provoz. Venku na bu-
dově ještě pokračovaly práce z projektu
Snížení energetické náročnosti MŠ Kopidl-
no, proto byl zakázán vstup na hřiště před
školkou. Věřím, že to nebyla pro učitelky
z MŠ až tak velká komplikace, jelikož měly
k dispozici hřiště u Kulturního a vzděláva-
cího centra a dále mohly rozvíjet dětskou
fantazii na procházkách různými zábav-
nými hrami. Okna byla vyměněna a zača-
lo se pracovat na fasádě. S tím souviselo
kompletní zateplení, oprava střechy a bal-
kónů. Všichni jsme pozorovali, jak se nám
před očima vybarvují pastelky po celém
obvodu fasády, a kompletní dílo bylo pře-
dáno v termínu. Celkem bylo do budovy in-
vestováno včetně opravy elektroinstalace
a celkové výmalby 3,4 mil. Kč. Dotační část
z podpory Státního fondu životního pro-
středí ČR v rámci Operačního programu
životního prostředí byla ve výši 2,2 mil. Kč
a dodavatelskou firmou byla HM-STAV Mi-
chal Havran, Dvůr Králové n/L. S celkovým
dilem jsme spokojeni a během dne otevře-
ných dveří si mohla prohlédnout krásné
vnitřní prostory školky a obhlédnout celou
fasádu ze všech stran budovy i veřejnost.

pokračování na straně 2

**Vánoční pohodu a mnoho úspěchů v roce 2016
přeje čtenářům KL redakční rada a město Kopidlno.**

Do roku 2016 vstoupíme s nabitým programem

pokračování ze strany 1

Ukončena byla také výstavba silnice v Mlýnci, o které se zmiňuji v následném článku, a k úspěšnému závěru dospěla také výstavba silnice v ulici Husova. V příštím roce bychom chtěli tuto část města dokončit opravou chodníků, kterým jsme již letos dali nové obrubníky. Dále jsme zrealizovali opravu části silnice v ulici Smutná, v místech před univerzálním hřištěm, kde v budoucnu budou probíhat kulturní akce. Také rybník na Kamensku dostal vše potřebné pro opravu podemleté hráze, kde jsme získali finanční podporu z nadace Člověk v tísni ve výši 300 tis. Kč (dále článek pana místostarosty), a pochlubit jsme se mohli v období „Památky zesnulých“ pěknou zpevněnou plochou vedle hřbitova po zdemolovaném objektu, kam mohli návštěvníci zaparkovat svá vozidla. Nemohu opomenout změnu vzhledu opravené budovy hasičské zbrojnice v obci Pševs. Mnohé z těchto vyjmenovaných prací provedli naši zaměstnanci místního hospodářství, kterým na tomto místě patří velké poděkování.

V současné době se dokončují práce na projektu Snížení energetické náročnosti MěÚ Kopidlno, které mnozí z vás zaznamenali při příchodu na úřad. Celková výše nákladů na projekt je 2,6 mil. Kč. Dotační část z podpory Státního fondu životního prostředí ČR (SFŽP) v rámci Operačního programu životního prostředí je

přislibena ve výši 1,8 mil. Kč a dodavatelskou firmou byla HM-STAV Michal Havran, Dvůr Králové n/L. Prostory po vybouraných oknech dostaly novou výmalbu, díky které jsme se rozhodli pro očistu i zbylých stěn v kancelářích a nastal nám trochu chaotický chod na úřadě. Všichni jsme se někam stěhovali, abychom mohli pracovat, ale při návratu do čisté kanceláře máme radost z dobře vykonaného díla.

Také jsme měli velkou radost z vydání rozhodnutí o přidělení dotace z Ministerstva pro místní rozvoj v rámci podprogramu Podpora obnovy a rozvoje venkova na akci Drobná sakrální architektura s motivem kříže – Pševs. Dodavatelskou firmou je pan Jan Sklenář z Lužan a celková cena díla je naplánovaná na 183 tis. Kč, z toho bychom měli získat dotaci ve výši 128 tis. Kč. Dílo bude dokončeno v jarních měsících nového roku.

V tuto chvíli máme připravený rozpočet pro rok 2016, který bude předložen na prosincovém veřejném zasedání zastupitelstvu ke schválení. Rozpočtu jsme věnovali dostatek času, aby byl připraven pečlivě a zodpovědně. Také návrh investičních akcí pro rok 2016 je velice nabitý a mohu konstatovat, že již teď máme plně ruce práce s administrativou a sháněním finančních nejen dotačních prostředků. Proto starosta nemůže ani v tomto období zahálet, ale musí stále pracovat na shánění financí, s čímž je spo-

jeno nesčetné množství drobných i důležitých jednání. Některé myšlenky, kterými si plánujete přisun peněz do rozpočtu, jsou na daných úřadech po mnoha schůzkách zmařeny a musíte začít od začátku a jiným směrem. Ale to patří k práci starosty.

Odměnou pak je starostovi např. návštěva pana premiéra (viz samostatný článek) a měnící se vzhled daných úseků města a přilehlých obcí.

Také kulturní akce neopomenou. Výstavy na Kulturním a vzdělávacím centru (KVC) jsou velice krásné a vždy vás vedoucí KVC zve na jejich bohatý program. I zájezd letošního podzimu do žižkovského divadla na divadelní představení s cimrmanovskou hrou „Vražda v salónním coupé“ se setkal s úspěchem. Nabídka vánočního programu je již připravená v bohaté formě a věřím, že si každý z vás vybere podle vlastního vkusu.

Tímto chci poděkovat za celoroční práci našim zaměstnancům na úřadě, kteří jsou vám k dispozici a napomáhají k dobrému jménu města.

Vážení spoluobčané, dovolte mi popřát vám krásné svátky vánoční, mnoho pohody, zdraví a štěstí a do nového roku vykročte pravou nohou.

Hana Masáková, starostka

Mateřská škola oblečená do lešení.

A takhle už vypadala školka s novou fasádou, okny a vánoční výzdobou při dni otevřených dveří.

V říjnu se otevřelo pět kilometrů nové silnice v Mlýnci

V roce 2014 jsme byli projektanty osloveni k zapojení se do přípravných projekčních prací k plánované rekonstrukci silnice v naší obci Mlýnec. Veškerá jednání nad projekty byla zfinalizována a samotná realizační akce byla zahájena v letošním červnu. Dodavatelsky akci zastřešila firma Alpine Bau CZ, a. s., Valašské Meziříčí. Finančně byla celá akce hrazena z evropské dotace a všechny administrativní práce byly provedeny na krajském úřadě Královéhradeckého kraje, kam silnice spadá. Zástupci do-

davatelské firmy velice úzce spolupracovali v průběhu samotné akce s vedením města. Povedlo se opravit celkem 5 km silnice včetně vyčištění okolních příkopů a celkové dílo bylo zakončeno říjnovým slavnostním přestřižením pásky. Velký podíl na zrealizování celé akce má radní Královéhradeckého kraje Ing. Josef Tábořský, bez jehož přičinění by se nemusela tato akce vůbec konat. Věřím, že i v budoucnu se finanční prostředky dostanou na další úseky našich silnic.

Hana Masáková

Pásku při slavnostním otevření silnice přestříhl spolu se zástupci dodavatelů a města i náměstek hradeckého hejtmána Karel Janeček.

Oprava hráze rybníka Kamensko

Stav hráze rybníka Kamensko byl opravdu špatný, nejen že chyběla část původní hráze, ale hrozil zde i možný sesuv či propad silnice od projíždějící těžké techniky. Oprášili jsme proto starší projekt a využili tak nabídku možného spolufinancování opravy ze strany nadace „Člověk v tísni“. Byla pozvána firma na odborné posouzení současného stavu a návrh finanční výše možné opravy. Na základě několika jednání jsme provedli výběrové řízení na dodavatele opravy. Byla vybrána

společnost TANNACO, a. s. Díky období vegetace jsme práce zahájili po domluvě s Českým rybářským svazem, místní organizací Kopidlno až v září 2015. Oprava byla provedena rovnatinou z lomového kamene a úpravou pláň. Společnost ve spolupráci s rybářským svazem též vyspravila tzv. „požerák“. Rybářský svaz ještě doplnil plán o zátarasy proti vjetí těžké techniky. Jedná se o jednu z akcí, které nejsou tolik vidět, ale jsou též zapotřebí.

Ing. Karel Žižka, místostarosta města

Výstavní prostory KVC otevřené místním umělcům

Kulturní a vzdělávací centrum a knihovna Kopidlno poskytne v roce 2016 své výstavní prostory místním umělcům, výtvarníkům, fotografům, malířům, zkrátka všem, kteří tvoří a rádi se o svoji tvorbu podělí. Na první měsíc v roce je připravena vernisáž výstavy obrazů Jiřího Masáka. V březnu své obrazy malované technikou enkaustika představí paní Zuzana Špačková. Výstava bude spojena s ukázkou malířské techniky, která má starověký antický původ. Pokud i vy máte chuť vystavovat svoji tvorbu, kontaktujte nás na telefonním čísle 776 080 190 nebo e-mailu kvc@kopidlno.cz.

Pozvánky na námi chystané akce naleznete v informačních letáčích, na stránkách KVC a na facebooku Kopidlenských listů. (rh)

Kulturní kalendář 2016

únor – Reprezentační ples města

březen – Dětský maškarní bál, velikonoční jarmareček, hledání velikonočních vajček

duben – Zájezdové divadelní představení

květen – Kopicup

červen – Dětský den a slavnosti slunovratu, Kopidlenské slavnosti

srpen – Bluegrass festival

říjen – Poznávací zájezd pro rodiny s dětmi, drakiáda

listopad – Výstava betlémů, rozsvěcení stromu

prosinec – Zájezdové divadelní představení, Mikulášská nadílka, koncert pro seniory

Aktuální informace naleznete v informačních letáčích, na stránkách KVC a na facebooku Kopidlenských listů.

(rh)

Účast v soutěži Komunální politik roku 2015 nám přinesla inspiraci

Jelikož se snažíme sehnat finanční prostředky, kde je to jen trochu možné, využili jsme příležitosti a vypracovali projekt do nově vypsane soutěže Komunální politik roku 2015. Spolupořadatelem soutěže se stalo Sdružení místních samospráv ČR. Pod záštitou ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové soutěž pořádal časopis Moderní obec spolu s vydavatelstvím Profi Press, s. r. o. Soutěž získala i podporu senátora Miloše Vystrčila, předsedy Výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí Senátu Parlamentu ČR.

Cílem soutěže je zviditelnit a ocenit inspirativní a občansky přínosné projekty realizované územními samosprávami. Samotná soutěž byla rozdělena do osmi kategorií. Náš projekt – Kopidlenské slavnosti – byl přihlášen v kategorii „Kulturní, společenská a vzdělávací činnost“. Do poslední chvíle jsme netušili, zda si nepřivezeme nějaké

Starostka Kopidlno Hana Masáková s organizátorkou Kopidlenských slavností Renatou Holubovou při vyhlášení soutěže Komunální politik roku 2015.

ocenění, které bylo spojené i s finanční odměnou ve výši 20 nebo 50 tisíc Kč.

Vyhlášení výsledků soutěže proběhlo 12. listopadu 2015 v hlavním sále Valdštejnského paláce Senátu PČR. Moderující byla paní Jolana Voldánová, která celé akci dodala elegantní a ušlechtilý punc. Avšak ihned po vyhlášení vítěze první kategorie nám bylo jasné, že si letos cenu neodvezeme. Se všemi výherci byl dopředu natočen krátký medailon o přihlášeném projektu. I když jsme pocítili zklamání, že si nepomůžeme do rozpočtu finančně, nelitovali jsme. Nasbírali jsme spoustu inspirací z představených vítězných projektů a debatovali jsme se starosty, kteří měli také tu odvahu a do této soutěže se přihlásili, i když bez úspěchu.

Pokud se z této soutěže stane tradice, budeme se snažit projekt zdokonalit a přihlásit se i v příštím roce.

Hana Masáková

Vánoce, Vánoce přicházejí

Každý z nás si asi ideální Vánoce představuje trochu jinak. Někdo vyznává tradice a je pro něho nemyslitelné, aby u štědrovečerní večeře chyběl smažený kapr s bramborovým salátem a rybí polévka, po večeři krájí jablíčka, lije olovo a hází střevecem a stromeček musí být jedinec živý, nejlépe borovička nebo jedlička. Na talířcích je vyrovnáno nejméně dvanáct druhů cukroví a nesmí chybět obložené chlebičky a mísa s ořechy a křížalami. Po nadílce se vydá s celou rodinou na procházku a po půlnoční jde spokojeně spát. Jeho domov dýchá vůní jehličí a pravé staročeské vánoční pohody.

Jiný na Vánoce rád experimentuje – koupí třeba lososa nebo žraločí steak a ukuchtil je k večeři s bramborovými pusinkami a gratinovaným ananášem, namísto cukroví servíruje minizákusky a tropické ovoce všeho druhu a klasický vánoční stromek nahradí třeba pokojovou palmou ozdobenou lesklými lametami. Po výměně dárků následuje vánoční večírek s tancem a nějakým tím dobrým koktejlem a zábavou s přáteli. Z jeho Vánoc vyzařuje originalita, osobitost a radost ze života.

Někdo další preferuje Vánoce s hromadou řízků, opečenou bílou klobásou, bramborovým salátem, oblíbeným vánočním cukrovím a slanými dobrůtkami. Už od rána s celou rodinou sleduje televizní pohádky a komedie, nejlépe v poloze „s gaučem na zádech“, a užívá si až do večera zaslouženého odpočinku. Nezáleží na tom, jestli je stromeček živý, nebo umělý, hlavní je, že se u něho sejdou všichni v dobré pohodě. Po štědrovečerní nadílce se spoustou dáreků si všichni společně zahrají dostihy nebo žolíky a u skleničky zavzpomínají na milé rodinné historky. Tyto Vánoce voní člověčenstvím, dobrou kuchyní a rodinnou sounáležitostí.

Moje Vánoce znamenají velkou jedlovou větev, pověšenou na trámu nad kuchyňským stolem, vůni skořice a badyánu, svíčky na stole prostřeném vánočním ubrusem, poctivou slovenskou zelňačku k obědu, po slavnostní večeři kávičku a nějaké to cukroví, ale hlavně pohodu, klid a mír. Nejdůležitější je ale pro mne to, že můžu s lidmi, které mám ráda, trávit mnohem více času, než je možné během roku.

Není ale vůbec podstatné, jak kdo z nás Vánoce slaví. Důležité je, že si svátky užijeme ku spokojenosti své i svých blízkých, obklopeni láskou, dobrou náladou a pohodou. A přesně to vám všem z celého srdce přeji.

Jarmila Nováková

Podzimní vítání občánků

Dne 21. 11. 2015 se konalo podzimní vítání občánků. Protože obřadní síň z důvodu rekonstrukce městského úřadu nebylo možné použít, protentokrát jsme tuto malou slavnost uspořádali v kulturním a vzdělávacím centru v Kopidlně. Přivítali jsme do života Elišku Svobodovou, Michala Mikulského a Beatu Letkovou, pro které děti ze ZŠ Kopidlno pod vedením paní učitelky Podzimkové připravily hezké vystoupení. Poděkování

patří nejen dětem, ale i Ivušce Podzimkové, která nám u takovýchto obřadů dělala vždy skvělý hudební doprovod.

Přivítání noví občanci dostali při obřadu od paní starostky na památku malý dárek a obdrželi i DVD s nahrávkou slavnostního obřadu.

Novým občánkům našeho města přejeme do života hodně zdraví, štěstí a lásky.

R. Horynová

Adventní koncerty a vánoční mše svaté v kopidlenské farnosti

18. 12. pátek 16.00 h., Běchary, vánoční vystoupení dětí v kostele sv. Vojtěcha

19. 12. sobota 16.00 h., Chroustov, vánoční vystoupení dětí a zpěváků v kostele Nanebevzetí P. Marie

25. 12. pátek 14.00 h., Běchary, vánoční mše sv. s koledami v kostele

25. 12. pátek 16.00 h., Chyjič, vánoční mše sv. s koledami v kostele

26. 12. sobota 14.00 h., Chroustov, vánoční mše sv. s koledami v kostele

26. 12. sobota 16.00 h., Psinice, vánoční koncert s koledami v kostele

27. 12. neděle 14.00 h., Drahoraz, vánoční mše sv. s koledami v kostele sv. Petra a Pavla

Přehled vánočních mší je rovněž vyvěšen ve vitrině u kostela sv. Jakuba v Kopidlně.

Vliv upálení mistra Jana Husa na Mlýnc

Asi málokdo ví, že i Mlýnc slavil v dobách dřívějších výročí mistra Jana Husa. Bylo tradicí, že se v den jeho upálení konala slavnost spojená s pálením symbolické hranice na hrázi rybníka Zrcadlo. Podle zápisu ve školní kronice se tak dělo i v době okupace během 2. světové války. Asi proto, že ve stejném termínu byla místní pouť. A tak byl tento pietní akt spojován právě s touto místní událostí, a snad proto tehdejší úřadům jejich původní smysl unikl.

Slavilo se i v následujících letech po válce. V roce 1968 zahrála místní kapela před shromážděným davem československou národní hymnu, a pak o významu mistra Jana Husa promluvil řídící učitel Alois Koudelka. Následovalo zapálení hranice z rákosu a vrbového dřeva, kterého bylo kolem rybníka po zemi víc než dost. Podobná slavnost se pak v rámci pouti několikrát opakovala.

(Ze vzpomínek na „Oslavy výročí Jana Husa“ Oldřicha Suchoradského)

Návštěva pana premiéra Bohuslava Sobotky v našem městě

V posledním týdnu měsíce září jsem byla poctěna vzácnou návštěvou pana předsedy vlády ČR Mgr. Bohuslava Sobotky. Návštěvy se také účastnil náš zastupitel, senátor a radní Královéhradeckého kraje Ing. Josef Táborský. Časový harmonogram návštěvy se měnil a přizpůsoboval do poslední chvíle pracovnímu vytížení pana premiéra a nakonec v našem městě pan premiér pobyl 24. 9. 2015 necelou hodinu. Návštěvu jsme zahájili přípitkem a posezením u kávy v mé kanceláři. Rozhovor za zavřenými dveřmi se vztahoval k seznámení pana premiéra s prací starostky a s těžkostmi, s kterými se starosta na takto malé obci potýká, a tím je získání dotací a jejich administrativní zátěž.

Prioritní téma se soustředilo na naši základní školu. Panu premiérovi jsem se snažila popsat, v jakém stavu máme naše budovy školy, kde je nutná a v jakém rozsahu oprava, rekonstrukce a nová výstavba. Vysvětlila jsem panu premiérovi, že jsme velké naděje vkládali do vznikajících nových dotačních titulů evropských dotací, ale po zveřejnění jednotlivých programů jsme museli opustit od vize celkové rekonstrukce a nastává rozetapování jednotlivých prací na budově II. stupně, podle vzniklých dotací, které nám v žádném případě nepokryjí finančně velkou část rekonstrukce a spousta peněz bude muset být hrazena z našeho rozpočtu. Obeznámila jsem také pana premiéra s naším neúspěchem v národních dotacích, z jakého důvodu byly v daných dotacích naše žádosti zamítnuty a sdělila naše postřehy z hodnocení žádostí, které by mohly být podmětem v dalších ročních pro změny. Dalším tématem byli sociálně nepříznivě v našem městě, jaké kroky jsme v Kopidlně provedli pro zlepšení situace. Snažila jsem se panu premiérovi popsat problematiku, jak náš

systém sociálních dávek napomáhá občanům zaevidovaným na úřadu práce oproti zaměstnaným.

Poté jsme přešli pěšky přes náměstí, kde pan premiér obdržel informace o našich plánech k budoucí revitalizaci náměstí, kde jsem musela opět konstatovat, že dotační tituly k takovéto rekonstrukci nejsou vypsané. Naše krátká procházka skončila na Kulturním a vzdělávacím centru, kde jsme se panu premiérovi pochlubili, jak budova vypadala před rekonstrukcí a co dovedeme udělat, když získáme dotace. Pan premiér se přivítal s ředitelem ZŠ Kopidlna Mgr. Pavlem Berným a děti ze ZŠ panu premiérovi předaly drobný dárek s fotografií školy, kam z časových důvodů již pan premiér nemohl směřovat na návštěvu. Následně při krátkém posezení u pohoštění jsme opět diskutovali na téma financí, dotací a chodu města. Po rozloučení s panem premiérem a jeho doprovodem jeho cesta pokračovala dalšími schůzkami v Královéhradeckém kraji.

Jsem velice ráda, že tato návštěva v Kopidlně proběhla, byla to pro mne a naše město velká pocta. Rozhovor s panem premiérem byl velice příjemný, a i když nám pan premiér mohl slíbit pouze to, že podle poznámek z našeho rozhovoru se bude snažit předat naše postřehy kompetentním osobám, i tak je to pro nás mnoho. Ohlasy občanů v našem městě, že pan premiér přijel kvůli utečencům, obhlédnout prostory, kam by se utečenci mohli nastěhovat, se nezakládají na pravdě a to snad již občané našeho města pochopili.

I nadále věřím, že nám pan premiér zachová přízeň, a budeme se těšit na případnou další návštěvu.

Hana Masáková, starostka

Děti posílaly přání Ježíškovi

V pátek 4. prosince se kopidlenské děti měly možnost zúčastnit akce rádia Impuls „Posílání přání Ježíškovi“, kterou na sokolovně s příspěvkem města Kopidlna uspořádal Auto klub. Akce se zúčastnilo na šedesát dětí, většinou s rodiči. Děti si napsaly na předtištěné kartičky svá vánoční přání, která pak, navázaná na nafouknuté balónky, na pokyn Václava Vydry vysílaný v rádiu, přesně v 15.15 hromadně vypustily. Balónků bylo vypuštěno přesně 118, takže svá přání si mohli napsat i dospělí. Přejeme dětem i dospělákům, aby jim Ježíšek jejich vánoční přání vyplnil!

(JaN)

Literární kroužek o zimě a vánočním čase

Bílý dech

*Bílým dechem k zemi se snáší,
s první vločkou, co zeleň plaší.
Střechy jsou pokryté hedvábným prachem,
jako deka šitá táhlým časem.*

*Podzim už skončil, začíná velký mráz
poznáme hroživou zimu i spoustu krás.
Příroda v krystalech se třpytí,
už nerozkvete žluté kvítí.*

*Ledový vítr jako studený šál.
Horký čaj, který by tě hřál.
Mrazivá zima bere vodní pramínky,
ale i nám dává hřejivé vzpomínky.*

(Dominika Forbelská, 9. tř.)

Co je zima?

*Zima je chladná,
chladná jako led.
Z okénka máme na zasneženou krajinu
krásný výhled.*

*Co je zima?
Každodenní rýma.
Co je sníh?
Jsou to děti na saních.*

*O Vánocích se velká kouzla dějí,
děti ve škole koledy pěj.
Nejdřív Mikuláš, pak Ježíšek,
dědovi přinesl nový kožíšek.*

*Děti rozbalují pod stromkem dárky,
k večeri si nedaly žádné párky,
slavnostní večeri, kapra nebo řízek, měli
Pak s plnými břichy na gauč se skutálely.*

(Filip Lambert, 9. tř.)

Předvánoční den

*Sníh, všude je sníh.
To svatý Martin na koni přijel,
přestože nás jenom mijel.
S ním přijelo mnoho radosti,
zažeň všechny starosti.
Ven nás to teď hodně láká,
postavíme sněhuláka.*

*Večer v krbu dříví praská,
maminka mi vlasy laská.
V troubě voní cukroví,
v obýváku boroví.*

(Lenka Tanečková, 9. tř.)

Bláznivé Vánoce

*Všichni pobíhají divoce,
už jsou tu zas po roce
ty naše Vánoce.*

*Hlavně děti se na ně těší,
nedočkavost schovají stěží.
Nikdo neví, co v dárkách rachtá,
může to být třeba kachna.*

*Prosinec je měsíc,
všech různých směsic.
Všichni si hvězdičku vyvěsí,
a pak už se ničeho neděsí.*

(Nikola Fejfarová, 9. tř.)

Vánoční čas

*Už nastal ten vánoční čas,
připravme se zas.
Sníh padá sem a tam,
létá do všech stran.*

*Děti už jsou natěšené,
možná budou překvapené.
Pod stromečkem dárky mají,
se kterými si pak hrají.*

(Kristýna Černovská, 9. tř.)

Zimní nálada

*Zima je krása, kterou nikdy nezachytíme.
Sněhové vločky krásy, která padá . Každá je jiná
a přece jsou všechny stejné. Když večer v zimní
noci jdete po ulici a z domů kouř se line, vždy
na mne padne vánoční nálada. Sníh jako peří
padá na zem. Krásně a elegantně a lehce. Jak
někdo nemůže mít tu nádhru rád?...*

(Veronika Tanečková, 7. tř.)

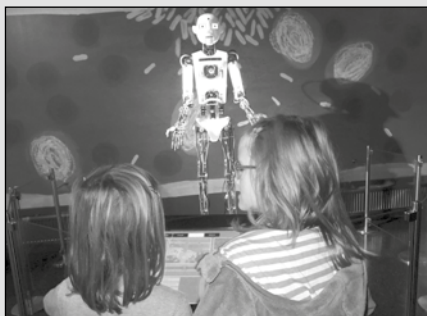
Zimní melancholie

*Když jdu v zimě ulicí, vidím jen opadané pahýly
stromů a všude mě tísní šedivo a chlad. Doma
to je ale jiné. Je tam teplo barevno a příjemně.
Na horách vládne zima krásná, protože sníh
dodává krásnou zimní atmosféru. Někteří lidé
však zimu rádi nemají, připadá jim ošklivá, stu-
dená, zlá i krutá, protože spouští laviny. Avšak
jsou lidé, kteří ji mají rádi. Pokusme se proto
v sobě najít zimní a zároveň vánoční náladu:*

*Okolo nás se ozývají větry,
a maminky těsto hnětly.
Po domech běhá jinovatka.
A lidé zavírají bílá vrátka.
Zima je chladná a bílá,
maminka na syna volá.
Spadlé a zmrzlé listí šumí
a děti dobře lyžovat umí.*

(Tereza Kodydková, 9. tř.)

Návštěva iQLANDIA science centra v Liberci splnila očekávání

První listopadová sobota patřila podzemnímu výletu pro rodiny s dětmi, tentokrát jsme zaměřili do iQLANDIE v Liberci, kde jsme společně navštívili Planetárium, kde nám byl promítán film ve 3D s názvem „Planety“.

(rh)

Děkujeme všem, kteří přispěli do veřejné sbírky

V srpnu rozhodla rada města Kopidlno o uspořádání sbírky na pomoc majitelům vyhořelého rodinného domu v Havlíčkově ulici.

Sbírka probíhala od 13. srpna do 30. listopadu 2015. Příspěvky do sbírky bylo možné dávat v hotovosti do zapečetěných pokladniček umístěných v prodejně zeleniny na kopidlenském náměstí a v jedné z kanceláří městského úřadu a také převádět na zvláštní účet. Účet byl veden Českou spořitelnou, a. s., a o jeho stavu se mohl kdokoli přesvědčit jednoduchým nahlédnutím přes internet. Informace o možnosti přispět do sbírky byly zveřejněny na webových stránkách města Kopidlno a v Informačním letáku městského úřadu v měsících září a listopad.

Ke dni 20. listopadu 2015 bylo prostřednictvím pokladničky v prodejně předáno celkem 26.810 Kč, otevření a spočítání hotovosti a opětovné zapečetění pokladničky proběhlo 1. 9. a 22. 10. 2015 na městském úřadě za přítomnosti dvou úřednic městského úřadu a paní Ludmily Křiváčkové,

kteří děkujeme za ochotu a péči o pokladničku. Pokladnička umístěná na úřadě byla rozpečetěna ve stejných dnech a za přítomnosti tří úřednic bylo vyjmuto 12.100 Kč. Hotovost z pokladniček byla vždy vložena na zvláštní účet. Pokladnička použitá při srpnovém bluegrassovém festivalu přinesla 2.867 Kč. Celkem bylo před 22. říjnem v hotovosti prostřednictvím pokladniček do sbírky předáno 41.777 Kč.

Na účet byly posílány příspěvky obyvateli i místními spolky a také město Kopidlno přispělo do sbírky, a to částkou 15 000 korun. Stav účtu k 20. 11. 2015 je 132 677,12 Kč.

Po ukončení sbírky bude celá částka shromážděná na zvláštním účtu předána majitelům vyhořelého domu. Město Kopidlno jako pořadatel veřejné sbírky musí po skončení sbírky předložit krajskému úřadu vyúčtování sbírky včetně dokladů o použití prostředků, které budou vyžádány od majitelů vyhořelého domu.

Děkujeme všem, kdo podle svých možností do veřejné sbírky přispěli.

Lenka Kropáčková, 20. 11. 2015

Život přináší chvíle, kdy musíte přemýšlet, co bude dál...

Již jen pár týdnů zbývá, aby se rok 2015 stal minulostí. Než se tak stane, budeme se těšit na Vánoce, kdy se potěšíme v rodinném kruhu se svými blízkými, navštívíme své příbuzné a známé. A potom za několik dní o silvestrovské noci se budeme loučit se stávajícím rokem 2015 a zároveň vítat rok nový 2016. Každý sám si bude klást otázku, co nám přinese, a těšit se, že bude lepší než rok, který právě skončil.

Toto bilancování a očekávání se promítá před očima všech lidí. Ať prožívají tento den i noc v klidu svého domova, ať na cestách, ať v domovech pro seniory či nemocnicích, ať při plnění svých pracovních povinností, anebo se snaží bujarým veselím v kruhu svých přátel a známých zapomenout na minulost a o budoucnosti v tento den raději nepřemýšlet.

Přijdou však v životě člověka během roku chvíle, které vás donutí se zamyslet a rozhodnout svůj život hned a přemýšlet, co bude dál. Během chvilky jsme se dne 8. 8. 2015 při požáru našeho rodinného domu ocitli bez střechy nad hlavou. Jen díky zásahu všech přítomných hasičských sborů a ochotných rukou sousedů a spoluobčanů se zachránilo

to, co se zachránit dalo. Zásluhou sousedů jsme měli večer i kde ulehnout, i když spánek nepřicházel, a vyřešit i naše další bydlení, když se ukázalo, že domů se hned nebudeme moci vrátit. Do řešení naší situace se zapojili i všichni zastupitelé a městský úřad. Mezitím přicházeli nejen sousedé, ale i další spoluobčané, kamarádi a spolupracovníci a členové organizací zblízka i zdaleka s finanční pomocí, ale i s pomocí při likvidaci následků požáru. Není možné, abych zde uváděla všechny organizace a spolky názvem a jednotlivé lidi jménem, ale všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomohli a dále moc a moc pomáhají, patří velké poděkování. Zachovali se k nám, jako se starají rodiče o svoje malé děti a dospělé děti o své stárnoucí rodiče. Vaše pomoc svědčí o tom, že i přes veškeré rozčilování se a neshody mezi sebou jste schopni podat pomocnou ruku tomu, kdo ji potřebuje, pomoci postavit ho opět na vlastní nohy. Vše dobré, co jeden druhému udělá, se mu zase v dobrém vrátí měrou vrchovatou.

Pěkné Vánoce plné pohody a v novém roce 2016 hodně zdraví, štěstí a spokojenosti všem přeji a za vše všem ještě jednou děkuji všichni Uzlovi.

Drakiáda na Auto klubu přivítala 18 draků a dráčků

V sobotu 24. října uspořádal kopidlenský Auto klub soutěž v pouštění draků – drakiádu. Počasí nám přálo, foukal mírný větřík a přišlo se na nás podívat i sluníčko. Na startovní listinu bylo zapsáno 18 draků a dráčků, které porota hodnotila ve čtyřech různých kategoriích. Soutěž o nejmenšího draka vyhrál mini dráček Vojty Tomeše, diplom za největšího draka si již tradičně odnesl Ondra Rozsypal, draka sympatáka měla na provázku Tereška Zichová a nejdéle ve vzduchu a titul draka-vytrvalce si odnesl drak Petry Přenosilové. Titul vytrvalce by si ale zasloužila i Petřina maminka, která za vytrvalost, s jakou běhala po kopci, získala zvláštní cenu Auto klubu. Mimo diplomy dostali všichni ocenění i drobné dárečky. Bylo postaráno i o občerstvení, tak si myslím, že jsme všichni společně strávili velmi příjemné odpoledne.

(JaN)

*Zprávy ze základní a mateřské školy***Žáci z Kopidlna na studiích v hlavním městě Německa**

Ve dnech 22.–27. 11. 2015 vyrazili vybraní žáci z kopidlenské základní školy v doprovodu paní zástupkyně ředitele Jany Hladíkové a paní učitelky Ilony Pluhařové na studijní a vzdělávací pobyt do Berlína.

Náročnost celého zájezdu jako kdyby předznamenal už samotný odjezd účastníků, kdy všichni statečně odolávali dešti a sněhu, aby se dočkali zpožděného autobusu. Pětihodinová cesta ani zdoluhavé záležitosti během ubytování v hotelu pak již pro Kopidlenské nepředstavovaly žádné vážnější překážky při cestě za jejich cílem a ještě téhož dne nasměrovali své kroky k návštěvě náměstí Postdamplatz, vyznačujícího se neobyčejnou moderní architekturou.

Následujícího dne načerpali všichni zúčastnění síly během návštěvy relaxačního parku Tropical Island a v úterý 24. 11. 2015 zahájili dvoudenní intenzivní kurs v berlínské jazykové škole Alpadia. Během těchto dní museli všichni členové kopidlenské výpravy sáhnout až nad dno svých sil, protože vždy po vyučování následovalo náročné pěší poznávání Berlína. Výprava úspěšně doputovala třídou Unter den Linden k Braniborské bráně, navštívila německý Říšský sněm, památník holocaustu, televizní věž, muzeum teroru, berlínskou zed' či jiné pozoruhodnosti německé metropole.

Zajímavou část zájezdu představoval rovněž celodenní výlet do Postupimi se zámek Sanssouci a přilehlým parkem, odpoledne následovala pěší túra do zámku Cecilienhof. Zde se v roce 1945 uskutečnila tzv. postupimská konference, jejíž účastníci rozhodovali o dalším vývoji Evropy po skončení 2. světové války. Při zpáteční cestě byl zdárně překonán most špiónů, kde docházelo

Berlínská zed' před muzeem teroru.

ke vzájemnému předávání tajných výzvědných pracovníků mezi „Východem“ a „Západem“. Celodenní výpravu uzavřela prohlídka místa Checkpoint – Charlie, které představovalo hraniční přechod mezi Východním a Západním Berlínem během tzv. studené války.

Ani během zpáteční cesty účastníci zájezdu nezapomněli. Během zastávky v Drážďanech navštívili Semperoper, Hofkirche, Zwinger, Rezidenční zámek, chrám Frauenkirche a prohlédli si mozaiku Fürstengasse.

Všichni zúčastnění si zaslouží velkou pochvalu za zvládnutí takto náročného programu, během kterého si dokázali udržet dobrou náladu, překonávali řadu překážek a všechny akce si velmi užili.

Ilona Pluhařová

V jazykové škole Alpadia.

Braniborská brána.

Drážďany – Zwinger.

Zprávy ze základní a mateřské školy

Mí spolužáci jsou na první pohled snad ze všech koutů světa

První měsíce letošního školního roku přinesly pro žáky i učitele základní školy řadu neobyčejných příležitostí. V rámci tzv. Výzvy 56, vyhlášené MŠMT, dostali mnozí příležitost k účasti na jazykově-poznávacím zájezdu v zahraničí.

Jak se studuje v Mnichově?

Vlak se řítí nezkrotitelnou rychlostí listopadovou krajinou. V dálce už vykukují první mnichovské budovy a vlak jako kdyby před nimi ztrácel dech. Za malý okamžik se vlaková souprava už jen těžkopádně šine obrovským nádražím. Auf Wiedersehen! Tschüs! Slyším ze všech stran loučící se spolecestující.

Mocný dav mě vyplavuje na peron. Tisíce lidí se valí z příjíždějících vlaků. Možná jsem dohromady tolik lidí v životě ani nepotkala. Z obrovského mraveniště se mi dělá až úzko. Kam teď? V ruce svírám vizitku s adresou školy. Musím se dostat z nádraží. Dav už poněkud zeslábl, takže se konečně můžu rozhlédnout kolem. Zastavené vlaky na třiceti kolejích vedle sebe působí jako hadi, kteří číhají na další příležitost, aby mohli spolýkat další sousta cestujících. Šipky na sloupech kolem mě popohánějí k východu. Žádný však není v dohledu. Proplétám se labyrintem podchodů a chodeb lemovaných nejrůznějšími obchody a stánky, do duše se mi zabodává pohled na postávající uprchlíky. Mé nepřiměřeně pomalé tempo způsobuje, že o mne neustále někdo zakopává. Konečně cítím závan osvobozujícího čerstvého vzduchu a s úlevou čtu nápis Arnulfstraße, tedy ulice, kterou hledám. O malý kousek dál vcházím do zdobených dveří „did institut in München“ a pak už se stávám jen malým smítkem v koloběhu obrovského velkoměsta.

Na formality si Němci moc nepotrpí. Po stručném „Hallo!“ mě přítomná sekretářka zavaluje horou testů, které hned musím vyplnit. Nemyslím si, že bych byla nějak pomalá, ale musím vyvinout poměrně slušné tempo, abych stačila splnit limit pro každý test. Do hlavy mi proudí invaze slov, otázek a variant. Ergänzen Sie! Korrigieren Sie! Schreiben Sie anders! Něco přes hodinu píšu jako stroj, až se konečně prokousávám na samý konec všech zkušebních testů.

Potom se mé vyprodukované odpovědi dostávají do rukou samotného ředitele institutu a za nějaký čas mě zve se slovy „Kommen Sie herein, bitte!“ do své kanceláře. Listuje výsledky mých testů a vypadá spokojeně. Odpovídám na jeho otázky a hlava jazykového vzdělávacího institutu v Mnichově si neustále dělá nějaké poznámky.

Nakonec mě odvádějí ke dveřím jedné z učeben. S překvapením zjišťuji, že vcházím přímo do probíhající hodiny. Usmívají

se na mě mladí lidé, odedávna mí spolužáci, na první pohled snad ze všech koutů světa. Musím se urychleně zorientovat v situaci, musím se hned zapojit do činnosti. Teprve o přestávce se seznamuji s ostatními. Zdraví mě mladík z Mexika, Angelika ze Švédska, Filippe z Portugalska, v rohu se nenápadně uculuje Esteban z Guatemaly, Nicholas z USA mi vysvětluje týdenní rozvrh. Za malou chvíli se přičítí Elena a Marco, studenti z Itálie. Začínám debatu s Marií, která pochází z ruského Vladivostoku, na hovory s ostatními už čas nezbývá, začíná další hodina.

V následujících dvou týdnech se stáváme partnery pro překonávání jazykových úkolů, překážek, někdy i bariér. Všichni kolem mě jsou ještě velmi mladí, ve věku 17 až 25 let. Možná mě nejvíc překvapuje hlavně to, že je mi skoro dvakrát tolik, ale v této společnosti věk vůbec nerozhoduje. Společně připravujeme statistické prezentace, studujeme anatomii, čelíme zálností poslechových textů či domácích úkolů. Jsem ráda, že nemám potíže s běžným porozuměním, protože i tak je to na jednu českou hlavu poměrně značný nápor informací a požadavků. V takovém moři jazykového proplouvání pak ubíhá čas velkou rychlostí.

S certifikátem v ruce se loučím se svými spolužáky, jejichž osudy jsem mohla poznat. Někteří se chtějí vrátit do své původní vlasti, někteří vidí své budoucí štěstí v Německu. Všem se však stýská po domově, stejně tak, jako se stýskalo mně.

A tak si k nadcházejícím Vánocům přejme, abychom se vždy v pořádku, s úspěchem i radostí mohli vracet domů, ať už nás osud zavede kamkoliv. V současné situaci, kdy se celý svět zabývá problematikou uprchlíků a teroru, není pojem domov pro mnohé žádnou samozřejmostí.

Ilona Pluhařová

Učíme se se Zvídálky

V září vykročili prvňáčkové do nové životní etapy. Dvouměsíční snažení, píle i trpělivost přinesly první úspěchy, tak proč se s nimi nepochlubit. Proto pozvali Zvídálkové 4. listopadu rodiče na své vyučování. Ti mohli v hodině českého jazyka sledovat, jak zvládají poznávání hlásek a čtení slabik. Jak pracují ve skupinách a dovedou si vzájemně pomoci při řešení jazykových her. V matematice dokázali, že s číslicemi se dá bez obav čarovat a s příklady se dá kamarádit. Při výuce prvouky Zvídálkové nejen prozradili, jaké mají znalosti o podzimní přírodě a tom, co se sklízí z polí a ze zahrádek, ale také předvedli, jestli poznají plody podle malé ochutnávky. Závěrečné zvonění ukončilo návštěvu rodičů, kteří je pochválili za pilnou práci. Zvídálkové se budou těšit na další společné setkání se svými rodiči při vyučování.

Mgr. Jitka Koutníková, třídní učitelka

Beseda Hus úplně světově

Dne 19. října 2015 byla přednáška o nově vydané knize. Přednáška trvala hodinu a půl. Knička se jmenuje H.U.S. Přednášela nám autorka této knihy paní Klára Smolíková. Kniha je o životě mistra Jana Husa. Nejprve nám řekla něco o sobě, kde pracuje a co ráda dělá. Také jsme si povídali, jak vznikla příjmení. Dostali jsme pracovní listy na vyplnění o Husovi a seznámili jsme se s místy, která jsou spjata s jeho postavou. Nejprve jsme vyplnili, jak vzniklo jméno mistr Jan Hus. Poté nám ukazovala, které knížky napsala. Nejradší prý píše o komiksových příbězích. Měli jsme tam pár ukázek z knížky. Paní Smolíková byla velmi příjemná a zábavná. Přednáška mě zaujala a velice se mi líbila.

Radek Masák, 8. třída

Zprávy ze základní a mateřské školy

Děti mají nejraději omáčky a těstoviny, říká v rozhovoru vedoucí školní jídelny Petra Smutná

KL: Kolik obědů denně školní jídelna vydá?

Vydáváme asi 310 obědů. Všechny jídla za den, včetně přesnídávek a svačinek, je okolo 480.

KL: Dnes je trendem zdravý životní styl. Čím se řídíte vy při sestavování jídelníčku?

Každá kuchyň se řídí instrukcemi z ministerstva zdravotnictví, které vydává nutriční doporučení ke Spotřebnímu koši. Spotřební koš je skupina potravin, které jsou tak zvané hlídané a jejich spotřeba by měla odpovídat určeným hodnotám, např. ryby, mléko, luštěniny, cukr aj. Zdravý životní styl je dvojí: ten, o kterém se jen mluví, a ten, který se dodržuje. Vzhledem k věkovému rozpětí našich strávníků, které je 2 až 95 let, to není jednoduché. Školní jídelny právě pozvolna přecházejí na ten druhý typ. Snažíme se nenásilně více pracovat se zeleninou, ovocem, luštěninami a rybami. Kdysi byl v České republice problém s bílkovinami. To už teď není pravda. Naučili jsme se také pracovat s různými druhy obilovin (pohanka, jáhly, kuskus, bulgur), už víme, že mouka není jen bílá hladká (hrachová, pohanková, cizrnová) a že jsou i jiná jídla z luštěnin než jen čočka na kyselo s vajíčkem. Vše nejde hned, musíme děti s tímto stravováním seznamovat postupně a nespěchat na ně. Což si myslím, se nám zatím daří.

KL: Poskytujete i stravování dětem s dietou?

Vůbec ne, žádný žák naší školy nemá dietu.

KL: Jaké postupy používáte při přípravě pokrmů?

Dodržujeme normy, které nám doporučuje ministerstvo, školský úřad – odbor pro stravování – a úřad hygieny. Zelenina se podává čerstvá nebo velmi krátce upravovaná na teplo, smažení je postup, který se snažíme omezit. Vzhledem k vybavenosti naší kuchyně nám nic nebrání v používání nových trendů. Každé jaro se na školeních dovíme, co je nového, a pak se snažíme některé recepty a postupy přípravy jídel používat i u nás.

KL: Co nejvíce vašim strávníkům chutná?

Děti mají nejraději omáčky s těstovinami. Suverénně vede kuře na paprice. To když máme, tak na jedné straně výdeje je fronta dětí, které ještě nejedly, a proti nim stojí stejně dlouhá fronta dětí, které si jdou přidat. To se týká těch mladších. Děti na druhém stupni už experimentují, mají rády tortilly, pizzu, burger. Ani těmto jídlům se nebráníme, protože v nich je hlavně velké množství zeleniny.

Tým školní kuchyně v Kopidlně, zleva Jitka Macková, Ludmila Malá, Helena Šimůnková, Petra Smutná, Naděžda Košťáková.

Často se stává, že nám děti samy za sebe nebo jako třída přinesou své návrhy, co by si k obědu daly. Zatím jsme je, až na rajčatový džus, vyřídily kladně a uvařily všechny.

I senioři v našem pečovatelském domě mají svá oblíbená jídla a rádi jim je na přání uvaříme. Nejoblíbenější je omáčka-slivovačka.

Na závěr se vedoucí školní jídelny Petra Smutná pochlubila tzv. facebookovou knihou, která byla nápadem paní Hladíkové, zástupkyně ředitele místní základní školy, a žáků z žákovského parlamentu. Kniha slouží ke komunikaci žáků a učitelů s jídelnou. Jak vedoucí jídelny říká, „do knihy se píší pochvaly, přání i kritika a já na ně odpovídám“.

Na stravu připravovanou kopidlenskou jídelnou nešetří chválou ani vedení školy, rovněž město nezůstává pozadu. Jídelnu často osloví pro přípravu občerstvení při pořádaných akcích, nejnak tomu bylo například při návštěvě premiéra Sobotky, pečení koláčů na Kopidlenské slavnosti, velikonočních dobrot na jarmark, skvělého štrúdlu a dalších vždy skvělých dobrot.

Zástupci města Kopidlna děkují za ochotu, vstřícnost, milé a vždy laskavé jednání a přejí kolektivu školní jídelny nejen do nového roku 2016 hodně zdraví, pohody, štěstí, lásky, aby jim všem jejich úsměv a skvělý tým, jaký tvoří, vydržel na dlouhé roky.

Ptala se Renata Holubová

Sdružení rodičů

Sdružení rodičů a přátel školy je dobrovolnou organizací s právní subjektivitou. Hlavním cílem sdružení je zajištění trvalého vztahu mezi školou, tedy celým personálem školy, a na druhé straně pak zejména rodiči žáků školy. Finančním příjmem SRPŠ jsou členské příspěvky, grant poskytovaný městem Kopidlna a výtěžek ze sběrových akcí.

Příspěvek byl schválen na výboru SRPŠ a činí 150 Kč pro žáky ZŠ, pro děti z MŠ ve výši 100 Kč. Poplatek se platí za rodinu (členové rodiny žijí ve společné domácnosti), v případě několika sourozenců pak platí vždy ten mladší ze sourozenců a od děleny jsou poplatky v MŠ a ZŠ. V roce 2015 se sdružení podílelo na proplácení těchto sportovních a kulturních akcí: výlety, fotbalové turnaje, recitační soutěže, atletické závody, Den dětí a Mikulášská nadílka. SRPŠ uspořádalo ve spolupráci s městem Zahradní slavnost. Na organizaci se částečně podílela i škola. Všem rodičům, kteří se této akce zúčastnili, děkujeme. Veškeré prostředky a možnosti sdružení jsou v souladu s účelem, k němuž je sdružení založeno – zajistit spolupráci školy s rodiči žáků.

*Ivana Michálková,
předsedkyně výboru SRPŠ*

Zprávy ze základní a mateřské školy

Zapojení druháčků do projektů

**Blended elearning
– výuka prvouky
a matematiky v angličtině**

Naše škola je zapojena do projektu OPVK „Výzva 57“, kdy je do běžných vyučovacích předmětů, jako např. prvouka, přírodověda, matematika, zařazena výuka anglického jazyka.

Všichni druháčci se s chutí pustili do práce, i když anglický jazyk mají až od třetí

třídy. Práce na počítači a seznamování se s novými slovíčky je opravdu bavily, k programu si vytvořili i vlastní slovníček. Hodně dětí využívá výukový program i doma nebo ve školní družině. Pro děti byla tato činnost příjemným zpestřením výuky. S angličtinou se druháčci setkávají již od září v matematickém pracovním sešitě, kde mají na každé stránce nové anglické slovíčko. Pomalu si tím zvykají na psanou i mluvenou podobu angličtiny.

Čtenářská dílna

Další projekt OPVK, který ve druhých třídách probíhá, je „Výzva 56“. Žáci rozvíjejí techniku samostatného čtení s porozuměním. Mají založené čtenářské desky, do kterých si vkládají vyplněné pracovní listy o knihách, které společně s ostatními, ale i samostatně přečetli. Nejprve si žáci vytvořili pravidla čtenářské dílny, kterými se všichni při tichém samostatném čtení řídí. V rámci

projektu byly zakoupeny knihy: Malované čtení od Jiřího Havla a Dědečku, vyprávějí od Ladislava Špačka. Každá kniha je jiného typu, na každé z nich se žáci naučí nějaké jiné metodě čtení a naučí se v praxi používat čtenářské strategie.

Všem druháčkům patří velká pochvala za chuť do práce a zvládání nových situací při výuce.

Mgr. Ivana Pekárková,
Mgr. Dagmar Zachovalová

Přiblížení vesmíru v planetáriu

Dne 27. 10. 2015 se 5. třída vypravila na exkurzi do Hvězdárny a planetária v Hradci Králové. Výlet nebyl náhodný. Dokončili jsme v přírodovědě učivo o vesmíru a děti potřebovaly nejen celou látku zopakovat, ale také zkompletovat a názorově přiblížit. Navíc jsme byli zvědaví na nově postavené Digitální planetárium, které bylo otevřené pro veřejnost v listopadu 2014. Kruhový sál této stavby využívá digitální systém pěti projektorů na projekci noční oblohy na polokouli, jediný v celé republice. Plně digitální systém může přiblížit snímky z vesmírných objektů pořízené pozemskými a kosmickými dalekohledy, můžeme virtuálně přistát na některé z planet sluneční soustavy, pohybovat se na Měsíci, opustit Zemi, sluneční soustavu, naši Galaxii. V objektu planetária jsou také instalovány dvě výstavy s interaktivní expozicí – „Mikrosvět – makrosvět“, „Energie – formy a přeměny“. Dětem se exkurze líbila a většinu exponátů si také vyzkoušely.

I. Podzimková

Jeli jsme do Planetária v Hradci Králové, abychom si přiblížili, co jsme se naučili v přírodovědě, a poznali něco nového. Nejprve jsme navštívili planetárium, kde jsme viděli mnoho zajímavostí. Například zeměkouli a její jádro, plazmovou kouli, modely planet a dotykové monitory. Velice mě zaujala speciální židle, ve které jsem mohl prožít stav zemětřesení. Také se mi líbila IR kame-

ra, která po vyfocení ukázala teplotu našeho těla. Po prohlídce zajímavostí na chodbách jsme prošli do 3D kina. Nad hlavami se nám rozprostřela noční obloha, na které jsme viděli souhvězdí. Bylo to krásné. Po ukončení prohlídky planetária jsme se ještě podívali do hvězdárny. Tady jsme viděli veliký hvězdářský dalekohled a Foucaultovo kyvadlo, které dokazovalo, že se Země otáčí kolem své osy. Exkurze se mi líbila úplně celá, hlavně mě upoutalo 3D kino. Prohlídka planetária i hvězdárny mě velice zaujala. Dala mi nový pohled na vesmír.

Jan Koutník

Jeli jsme do planetária, abychom se něco přiučili. Prohlédli jsme si nové Digitální planetárium, interaktivní výstavy a plazmovou kouli. Nejvíce se mi líbilo 3D kino. Seděli jsme

na pohodlných židlích, opřeli jsme se a dívali na strop. Tam promítalo pět promítaček umělou oblohu. Trochu se mi motala hlava. Bylo to zajímavé. Byl jsem rád, že jsme tam jeli. Exkurze mi přinesla mnoho zajímavého o planetách a hvězdách.

Radek Banýr

Jeli jsme do planetária, abychom si mohli vyzkoušet různé věci a přiblížit si učení. Viděli jsme film – planety od velkých po malé. Nejvíce se mi líbilo 3D kino, kde nám ukazovali planety, hvězdy, Měsíc, Slunce. Exkurze se mi líbila, protože mě poučila o vesmíru, souhvězdích, galaxiích. Mohli jsme si vyzkoušet simulaci zemětřesení, IR kameru a plazmovou kouli. Přiblížilo mě to k vesmíru a k tomu, co jsme se učili ve škole.

Agáta Berounská

*Zprávy ze základní a mateřské školy***Žáci se vžili do pocitů dětí z Wintonova vlaku**

Dne 21. 9. 2015 se uskutečnil projektový den pro žáky 2. stupně ZŠ a MŠ Kopidlno k naplnění průřezového tématu Mediální výchova. Nejříve žáci zhlédli ve škole desetiminutový dokument o Nicholasi Wintonovi, který je seznámil s touto významnou osobností. Po úvodní diskusi jsme přešli do kina, kde následoval dokumentární film Síla lidskosti a beseda s autorem stejnojmenného projektu, panem Zdeňkem Tulisem. Žáci měli možnost zeptat se na vše, co je k tématu zajímavé. Ve škole zpracovali pracovní list, ve kterém zúročili informace získané během úvodní hodiny a z dokumentu. Ve skupinách nakonec zhotovovali plakát, na který použili pracovní list a hesla vybavující se pod jménem Nicholas Winton. Problematika událostí roku 1939 žáky zajímala, pracovali s nadšením. Projektový den se žákům líbil.

Žáci 6. a 8. třídy se vžili do roku 1939, do situace židovských rodin a představili si pocity dětí z Wintonova vlaku. Poté, co se dozvěděli o muži, který je zachránil, se rozhodli, že mu napíší dopis:

24. 9. 2015

Milý Nicholasi Wintone,

rády bychom Vám poděkovaly za to, že jste nás před sedmdesáti lety zachránil před jistou smrtí. Umožnil jste nám tak dožít se dnešního dne. Nebýt Vás, zemřely bychom v koncentračním táboře. Pamatujeme si, jak nás rodiče přivezli na nádraží a my jsme kolem krku dostali cedulku s číslem, stejně jako desítky židovských dětí, které tam stály s námi. Všichni rodiče utěšovali své plačící děti. Po příjezdu si nás převzal mladý anglický pár, který nás přijal a vychovával jako svoje vlastní děti. Uvědomily jsme si, že jsme v dobré rodině, a za to všechno vděčíme jenom Vám.

*Děkujeme, Kačka Skřivánková
a Hana Drncová*

Milý Sire Nicholasi Wintone,

chtěla bych Vám poděkovat za záchranu života před 2. světovou válkou. Jsem jednou z 669 dětí, které jste zachránil. Pamatuji si jen, že jsem se těšila na cestu do Anglie. Rodiče mi říkali: „To je skvělé, pojedíš do Anglie, bude to dobrodružství.“ Byla jsem malá, věřila jsem jim to a netušila jsem, že se chystá válka. Měla jsem i o 2 roky staršího bratra, maminka mi řekla, že za mnou přijede hned dalším vlakem, ale později jsem se dozvěděla, že vlak 1. září neodjel, protože začala válka. Bratr nepře-

žil. Ještě jednou Vám chci poděkovat za záchranu, protože bez Vás bych tu teď nebyla.

S úctou a pozdravem Karolína Hlubučková

Milý Sire Nicholasi Wintone,

chtěla bych Vám sdělit své pocity, které jsem prožívala. Když mi bylo 7 let, rodiče mi řekli, že pojedou na prázdniny. Měla jsem radost, ale nevěděla jsem, že už rodiče nikdy neuvidím. Maminka mně zabalila nejn nutnější věci a šli jsme k vlaku. Maminka stále plakala, já jsem nastoupila do vlaku, kde mně nějaká žena s pláčem řekla, ať se postarám o jejího malého chlapce. Koukla jsem se z okna vlaku a viděla jsem maminku, jak brečí, takhle jsem ji ještě nikdy neviděla. Ve vlaku panoval smutek a malé děti tam brečely. Cesta byla dlouhá, jednou vlak zastavil, nastoupily další děti. Když jsme dorazili do Anglie, tak jsem se bála. Přišli pro mě nějací lidé, žena a muž. Mluvili anglicky a já jsem jim nerozuměla, rozběhla jsem se, ta cizí žena mě vzala do náručí. Přišli jsme k nim domů a já jsem měla pokoj v podkroví. Byl nádherný. Po pár letech jsem se naučila anglicky a našla jsem si i kamarády. O své minulosti jsem věděla, po válce jsem se vrátila zpátky do Čech. Přišla jsem do našeho domu, kde jsme žili, a vše bylo jinak. Zjistila jsem, že nikoho nemám, a proto jsem se vrátila zpět do Anglie, kde žiju dodnes. Je mi 70 let, mám tu rodinu. Teprve nyní jsem zjistila, že jste mě zachránil vy, a proto bych vám chtěla poděkovat. To nejde říct slovy, co to pro mě znamená. Kdyby nebylo Vás, tak tu nejsem. Děkuji moc.

Knížková, Švecová

Milý Sire Nicholasi Wintone,

jsem jedno z dětí, které jste před druhou světovou válkou zachránil. Když mi bylo 13 let, tak mě odvezli vlakem do Velké Británie, nedokázala jsem se s nikým domluvit a problém byl také se dorozumět i s mojí novou rodinou. Bála jsem se, že už svoje rodiče nikdy neuvidím. Když jsem se po válce vrátila domů, do Čech, tak jsem svoje rodiče nenašla a došlo mi, že asi zemřeli v koncentračním táboře. V místě, kde jsme bydleli, bydlí noví lidé. Ve stejném městě, ale v jiném domě jsem zůstala a zanedlouho jsem založila novou rodinu. Nedávno jsem zjistila, kdo mě zachránil před smrtí. Byl jste to Vy a já Vám za to chci moc poděkovat. Děkuji Vám,

*Vaše Natálie Schönfeldová
a Petra Štučková*

**Myslivecký spolek
Bažantnice Kopidlno
v roce 2015**

Hospodářský rok spolku začíná jako každý rok 1. dubna.

Již od jarních dnů jsme se věnovali zajištění materiálů na opravy. Především jsme zajistili kulatinu a její pořez na prkna. Zakoupila se barva, palubky, kamenná sůl a oves. Hned od dubna jsme začali se všemi opravami v jednotlivých úsecích naší honitby. Protože je v honitbě dost zařízení přestárých, rozhodli jsme, že se tato zařízení budou nahazovat novými.

V areálu spolku v Bezručově ulici jsme započali s dokončovacími pracemi na dobudování vstupní části stávajícího domku, který v dobách minulých sloužil jako odchovna pro líhnutí bažantů. Na této činnosti se nejvíce podílel pan Miroslav Kout. Díky jeho obětavé práci je tato akce téměř dokončena.

Na úseku myslivosti nás trápilo sucho, a to během celého roku. Nejvíce pocítovala zvěř v místech lesa Skalský a Bor. Naši dva členové pan Hlaváček a pan Kotlár provedli v těchto lokalitách provizorní napajedla a zajistili přísun vody.

Další celoroční problém je zvěř černá. Již od roku 1990 její stavy celorepublikově stoupají. Naším úkolem je co nejvíce tlumit tuto zvěř a udržet ji na přijatelných stavech. V letošním roce i přes problémy s polními kulturami se daří tuto zvěř lovit. Možná že laikovi se zdá, že ulovit divočka je hračka, ale opak je pravdou. Tato zvěř přesunuje svoji aktivitu do nočních hodin, do vzrostlých kultur řepky a kukuřice. Na ulovení jednoho divočka přijdou v průměru tři čekání po cca 4–5 hodinách, a to převážně podvečer a v nočních hodinách. Tomu se nejvíce věnují pánové Valenta, Andrenko, Hlaváček, Peřina, Komárek a Popelák. Byly též provedeny dvě nahánky v lokalitě Běcharská špička a za Budčevsi na Havraníku. Bylo při nich uloveno celkem 7 kusů.

V oblasti legislativy jsme prováděli přejmenování mysliveckého sdružení na spolek. Toto bylo zdárně ukončeno dne 2. listopadu 2015, kdy nám krajský soud v Hradci Králové schválil návrh na zapsání nových údajů do rejstříku spolků.

V červnu je měsíc myslivosti. V tomto měsíci jsme uspořádali setkání myslivců a přátel myslivosti. V družné zábavě a diskusi jsme poseděli do dlouhých nočních hodin.

Co nám ještě zbývá do konce roku 2015? Především se od měsíce listopadu začalo s příkrmováním zvěře drobné a srncí.

Čekají nás jen dva procházkové hony. Jde především o tlumení škodné.

*Za myslivecký spolek Bažantnice Kopidlno
Josef Andrenko*

45 zásahů kopidlenských hasičů v kostce

Na závěr roku 2015 jsme pro vás připravili již tradiční přehled výjezdů JSDH Kopidlno.

Od ledna letošního roku se dobrovolní hasiči Kopidlno zúčastnili celkem 45 zásahů v Kopidlně a okolí. Protože není dostatek místa na prezentaci všech výjezdů, vytvořili jsme přehled a ty nejzajímavější rozepsali. Ale kdo má zájem, může navštívit facebookovou skupinu Hasiči Kopidlno, kde jsou zveřejňovány a aktualizovány veškeré informace o jednotlivých výjezdech plus videa s každého uskutečněného zásahu.

1. 9. 1. 2015 / Kopidlno / K požáru pod přístřeškem v těsné blízkosti seníku došlo v podvečerních hodinách v Kopidlně. Díky včasnému zásahu se podařilo zabránit rozšíření plamenů i na seník. Škody byly pouze minimální. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS Jičín a JSDH Libáň.
2. 10. 1. 2015 / Kopidlno / uvolnění plechové střešní krytiny
3. 10. 1. 2015 / Křešice / pád stromu přes cestu vlivem silného větru
4. 16. 1. 2015 / Dolní Rokytňany / menší požár na okraji lesa
5. 22. 1. 2015 / Češov – Liběšice / K dopravní nehodě osobního automobilu došlo mezi obcemi Liběšice a Češov. Vozidlo se v příkopě obrátilo na střešku a řidič se nemohl dostat ven. K jeho vyproštění bylo použito hydraulických vyprošťovacích nástrojů. Nehoda se naštěstí obešla bez zranění. U události zasahovaly HZS Jičín, JSDH Kopidlno, Policie ČR a ZZS Královéhradeckého kraje.

25. 4. 2015 / Židovice / dopravní nehoda osobního automobilu

6. 23. 1. 2015 / Bílsko / pomoc při vynesení pacienta z poschodí rodinného domu
7. 1. 2. 2015 / Bartoušov / dopravní nehoda osobního automobilu
8. 17. 2. 2015 / Kopidlno / K dopravní nehodě osobního automobilu a dodávky, došlo v dopoledních hodinách v Kopidlně na náměstí. Při střetu nedošlo k žádnému zranění.
9. 8. 3. 2015 / Chyjice / hořící strom
10. 15. 3. 2015 / Jičíněves / dopravní nehoda dvou osobních automobilů
11. 16. 3. 2015 / Cholenice / pád vzrostlého stromu přes cestu
12. 20. 3. 2015 / Slavhostice / K nahlášenému požáru rodinného domu byla povolána jednotka dobrovolných hasičů

Kopidlno, profesionální hasiči z Jičína a dobrovolní hasiči z Vysokého Veselí. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno, že se jedná o požár přístřešku pro plynovou nádobu. Hasiči provedli okamžité ochlazení tlakové nádoby a hašení bezprostředního okolí. Po likvidaci požáru se všechny jednotky vrátily zpět na základnu. Při požáru nedošlo ke zranění žádné osoby.

13. 22. 3. 2015 / Budčeves / požár průmyslové budovy – planý poplach čidla EPS
14. 26. 3. 2015 / Slavhostice / Profesionální hasiči z Jičína a dobrovolní hasiči z Kopidlno a Vysokého Veselí asistovali ve večerních hodinách ve Slavhosticích při migraci žab přes komunikaci. S Policií České republiky bylo dohodnuto uzavření silnice, které zajistila Správa a údržba silnic. Informováni byli také zástupci Českého svazu ochránců přírody v Jaro-měři a Jičíně.

15. 19. 4. 2015 / Jičíněves / K dopravní nehodě osobního automobilu a motocyklu došlo mezi obcemi Bartoušov a Jičíněves. Při nehodě došlo ke zranění dvou osob. Po příjezdu jednotky kopidlenských hasičů na místo byla ve spolupráci se záchrannou službou poskytnuta první pomoc zraněným a následoval transport do sanitních vozů. Zároveň bylo provedeno protipožární zabezpečení, odpojení baterií a zajištění vozidel proti pohybu. Po zadokumentování místa události Policií ČR byla vozidla odstraněna mimo komunikaci a následně odtažena. U události zasahovaly všechny složky IZS.

16. 21. 4. 2015 / Kopidlno / Naše jednotka byla přivolána k údajně spadlému stromu. Po průzkumu ohlášeného místa

8. 3. 2015 / Chyjice / hořící strom

pokračování ze strany 13

a jeho okolí byla zjištěna pouze spadlá větev, která již byla mimo vozovku. Jednotka nezasahovala a vrátila se zpět na základnu.

17. 23. 4. 2015 / Slavhostice / dopravní nehoda dvou osobních automobilů

18. 23. 4. 2015 / Jičíněves / K zahoření starší neobydlené budovy došlo v obci Jičíněves. Po příjezdu na místo události byl proveden průzkum a následovalo hašení pomocí jednoho proudu. Poté bylo za pomoci motorových pil provedeno rozebrání stropních prostor, s následným dohašením požáru a odklizením požárem zasažených trámů. U události zůstala místní jednotka, jako požární dozor. Zbytek jednotek se vrátil zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS Jičín, JSDH Staré Místo, JSDH Jičíněves a Policie ČR. Při události nebyl nikdo zraněn.

19. 25. 4. 2015 / Židovice / dopravní nehoda osobního automobilu

20. 18. 5. 2015 / Kopidlno / K rojení obtížného hmyzu došlo v odpoledních hodinách v ulici Tomáše Svobody. Po příjezdu naší jednotky na místo události a po provedeném průzkumu byl roj, pomocí odsavače na hmyz, zlikvidován. U události zasahovala pouze JSDH Kopidlno.

21. 19. 5. 2015 / Kopidlno / Při výkopových pracích došlo, v dopoledních hodinách, k narušení plynového potrubí v Kopidlně v ulici Bědy Křídla. Po příjezdu naší jednotky na místo bylo provedeno uzavření bezprostředního okolí a zajiš-

30. 6. 2015 / Bartoušov / Dopravní nehoda tří osobních a jednoho nákladního automobilu

tění místa události. Po uzavření plynu byl zasažený prostor opět zpřístupněn a jednotka se vrátila zpět na základnu. U události zasahovala JSDH Kopidlno, HZS Jičín, RWE, Policie ČR.

22. 19. 5. 2015 / Budčevy / požár průmyslové budovy – planý poplach čidla EPS

23. 24. 5. 2015 / Kozojídky / dopravní nehoda osobního automobilu

24. 30. 5. 2015 / Drahoraz / strom hrozícím pádem

25. 2. 6. 2015 / Kopidlno / rojení obtížného hmyzu v areálu školky

26. 15. 6. 2015 / Kopidlno / Na větší množství uhynulých ryb byla naše jednotka povolána v pondělí před polednem. Po provedeném průzkumu prostor předán rybářům. Následně zjištěn nedostatek kyslíku ve vodě. Jednotka nezasaho-

vala a vrátila se zpět na základnu.

27. 16. 6. 2015 / Kopidlno / K nahlášenému požáru restaurace byla naše jednotka povolána v úterý v noci. Po provedeném průzkumu zjištěno neohlášené opalování kabelů na sousední zahradě. Událost předána Policii ČR. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, JSDH Libáň, HZS Jičín a Policie ČR.

28. 30. 6. 2015 / Bartoušov / K dopravní nehodě tří osobních a jednoho nákladního automobilu byla naše jednotka povolána v odpoledních hodinách. Po příjezdu k místu události a provedeném průzkumu byly zjištěny dvě zaklíněné osoby, z nichž jedna měla zranění neslučitelná se životem. Po příjezdu HZS Jičín byl, s mnohačetnými poraněními, pomocí hydraulického vyprošťovacího zařízení vyproštěn řidič vozidla, kterého následně transportovala letecká záchranná služba do FN Hradec Králové. Poté došlo k vyproštění usmrčené spolujezdkyně. Další osoba byla transportována do jičínské nemocnice sanitním vozem. Zbytek účastníků nehody byl zraněn jen lehce, ošetření byli pouze na místě. Po zadokumentování nehody Policií ČR došlo k odklizení vozidel z komunikace a zasypání uniklých kapalin sorbentem. Následně se jednotka vrátila na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, ZZS Jičín, HZS Jičín, LZS KHK, Hasiči ČD-Nymburk, SŽDC a Policie ČR.

29. 1. 7. 2015 / Drahoraz / dopravní nehoda osobního automobilu a motocyklu

30. 4. 7. 2015 / Libáň / K zahoření půdního prostoru nad školní jídelnou v obci Libáň, kde právě probíhala rekonstrukce budovy, došlo v sobotu podvečer. Po příjezdu na místo události již na místě byla jednotka hasičů z Libáně. Spo-

19. 7. 2015 / Pševy / spadlá větev na budovu

pokračování na straně 15

pokračování ze strany 14

lečně byl proveden průzkum v dýchací technice. Následovalo odpojení budovy od elektrické sítě a odvětrání zasažených prostor. Nasazením dvou vysokotlakých proudů byla ložiska požáru lokalizována a následně dohašena. Po uhašení a předání požářiště místní jednotce se jednotka vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Libáň, JSDH Kopidlno, HZS Jičín a Policie ČR.

31. 6. 7. 2015 / Jičíněves / dopravní nehoda dvou osobních automobilů
32. 7. 7. 2015 / Dolní Rokytňany / požár strniště
33. 14. 7. 2015 / Budčeves / K požáru osobního automobilu zn. Škoda Favorit došlo v ranních hodinách, nejspíše vlivem prasknutí benzínové hadičky, v obci Budčeves, ve směru na Běchárky. Po příjezdu naší jednotky na místo byl již automobil z větší části zasažen plameny. Po provedeném průzkumu byl okamžitě nasazen jeden vysokotlaký proud, pomocí něhož se podařilo požár lokalizovat a následně zlikvidovat. Po zadokumentování události Policií ČR a odstranění vozidla z cesty se jednotka vrátila zpět na základnu. Při požáru nebyl nikdo zraněn. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS Jičín, Policie ČR a JSDH Libáň.
34. 18. 7. 2015 / Ledkov / rojení sršní
35. 19. 7. 2015 / Keteň / požár balíků slámy
36. 19. 7. 2015 / Pševs / spadlá větev na budovu
37. 25. 7. 2015 / Budčeves / dopravní nehoda osobního automobilu
38. 7. 8. 2015 / Údrnice / poškození pláště pneumatiky traktoru
39. 8. 8. 2015 / Kopidlno / V dopoledních hodinách došlo k rozsáhlému požáru

8. 8. 2015 / Kopidlno / Rozsáhlý požár rodinného domu v Havlíčkově ulici

rodinného domu v Havlíčkově ulici v Kopidlně. Hasiči byli o události informováni v devět hodin ráno. Na místo ihned vyjely jednotky profesionálních hasičů z Jičína, dále dobrovolné jednotky z Kopidlna, Jičína, Libáň, Starého Místa, Vysokého Veselí a Vestce. Při příjezdu první jednotky na místo události se již oheň šířil z půdního prostoru na střešinu patrového domu. Sousedé, kteří na oheň upozornili, vyvedli ven nezraněného majitele domu. Hasiči v dýchacích přístrojích začali s likvidací požáru v půdním prostoru, ale vnitřkem domu nebyli schopni dostat se až na střešinu. Proto probíhalo hašení nejen zevnitř domu, ale také z automobilové plošiny. Na nedalekém rybníku bylo zřízeno čerpací stanoviště, odkud probíhala dodávka vody do cisteren. Během hasebního zásahu začali hasiči společně s místními občany evakuovat vybavení domu, které nebylo požárem zasaženo. Po likvidaci požáru

hasiči museli rozebrat krov a zničenou střešní konstrukci domu a dohasit skrytá ohniska. Hmotná škoda byla předběžně vyčíslena na jeden milión korun. Příčiny vzniku požáru jsou předmětem šetření.

40. 13. 8. 2015 / Budčeves – Nečas / požár strniště
41. 13. 8. 2015 / Běchary – Běchárky / dopravní nehoda osobního automobilu
42. 27. 8. 2015 / Budčeves / Planý poplach průmyslové budovy způsobený výpadkem elektrické energie u čidla EPS
43. 4. 10. 2015 / Libáň / požár rodinného domu
44. 29. 10. 2015 / Údrnice / uvázla kočka na stromě
45. 9. 11. 2015 / Jičíněves / dopravní nehoda osobního automobilu

(Z evidence zásahů JSDH Kopidlno)

25. 7. 2015 / Budčeves / dopravní nehoda osobního automobilu

13. 8. 2015 / Budčeves – Nečas / požár strniště

Hasiči v akci: pohled do zákulisí výjezdové jednotky

Vážení čtenáři, dovoluji vám, v tomto a několika příštích číslech Kopidlenských listů, představit jednotku sboru dobrovolných hasičů v Kopidlně. Protože se stále častěji setkáváme s dotazy směřovanými na zákulisí

výjezdové jednotky, připravili jsme si článek na pokračování, kterým, jak doufáme, zodpovíme většinu vašich dotazů. Během následujícího roku 2016 budete mít možnost nahlédnout pod pokličku výjezdové jednotky.

Postupně se zde dočtete vše o historii sboru, našich členech, vybavení, vozidlech, ale i o základních postupech při zásahu či prevenci. Na úvod jsme si pro vás připravili krátké povídání o historii výjezdové jednotky.

Historie výjezdové jednotky SDH Kopidlno

Sbor dobrovolných hasičů v Kopidlně byl založen 5. dubna roku 1881 na základě usnesení obecního zastupitelstva. Jak uvádí kronika, na této, pro nás památné, schůzi se ujednalo „By každý občan věnoval šestileté nájemné z honitby, částka tato byla vyplacena předem a pořízeny za ní kroje a výzbroj“. První cvičení sboru proběhlo již 17. července 1881 a zúčastnilo se jej 62 členů, z celkových 64.

Dne 25. července 1921 zasáhl firmu Knotek a spol. (bývalý Agrostroj) rozsáhlý požár. Při jeho likvidaci úspěšně zasahoval i hasičský sbor z Kopidlna. K požáru vyjeli kopidlenská hasiči s parním strojem, taženým koňmi. Celkem se události zúčastnilo 23 členů sboru. Boj s ohněm trval přibližně pět hodin a zachráněny byly sousedící dílny a sklady dřeva. Sbor za svoji činnost sklidil velké uznání, které bylo vyjádřeno i v novinách. Jako ocenění dobře odvedené práce kopidlenských hasičů věnovala firma Knotek a spol. 800 korun.

S postupem technického rozvoje se zvyšovaly i požadavky na úroveň požární techniky. Proto v roce 1931, u příležitosti 50. výročí založení požárního sboru, uvažuje sbor o zakoupení moderního hasebního stroje. Na jeho pořízení byla uskutečněna sbírka mezi občany Kopidlna. Každý přispěl dle svých možností. Výběr stroje byl ve sboru důkladně zvažován. Do 27. února 1931 obdržel sbor pět nabídek od firem: Hasičské závody 78.000 Kč, Neigebaur 85.690 Kč, Erbert 89.060 Kč, Holeček 82.550 Kč a Stratílek 89.280 Kč. V pondělí 2. března 1931 o páté hodině odpolední došlo k definitivnímu

uzavření koupě, a to s panem Stratílkem. Automobil byl dodán 25. května. Oslavy 50. výročí založení hasičského sboru vrcholily 7. června 1931 a žilo jimi celé město. Hasiči zde poprvé představili nově zakoupený automobil. O tom, že jejich rozhodnutí bylo správné, se můžeme přesvědčit na vlastní oči ještě dnes, protože plně fungující a zachovalý vůz je stále krásným a velmi váženým majetkem sboru.

V roce 1951 došlo ve sboru k reorganizaci. Dle tehdejších pokynů a směrnic bylo do sboru navrženo 18 bratří a 18 jako náhradníci. To jest 2 devítky útočné a 2 náhradní. Velitelem sboru byl znovuzvolen pan František Zach.

V roce 1981, k padesátým narozeninám, dostal v té době již historický vůz Stratílek dárek v podobě první rekonstrukce, takže

se opět blyštěl novotou. Postupem času ke Stratílkovi přibyla další hasičská technika, např. Škoda 706 RTHP, přezdívaná Mates, Tatra 805 či Praga RN. Při oslavách stého výročí založení sboru tak v hasičské zbrojnici byla malá galerie požární techniky.

V roce 2005 již byla „ve výjezdu“ opět pouze dvě vozidla, konkrétně (technicky velmi zastaralé) Škody 706. Proto se zastupitelstvo města Kopidlna rozhodlo hasičský vozový park omladit a, za přispění Královéhradeckého kraje, pořídilo v roce 2006 čerstvě zrekonstruovaný vůz CAS K25 Liaz, který je dodnes vozidlem, se kterým se k událostem vyjíždí nejčastěji. Z původních dvou Škodovek zbyla tedy v garážích již pouze jedna, která v současnosti slouží jako tzv. nosič vody a používá se pouze u rozsáhlých požárů nebo jako náhradní vozidlo. Sbor ještě disponuje dopravním automobilem značky Avia DA31, toto vozidlo se však přímo pro zásahy nepoužívá. Slouží především k přepravě osob či materiálu, v případě potřeby, aby zásahová vozidla mohla zůstat v pohotovosti na základně.

Z důvodu značného nárůstu zásahů v posledních letech (v roce 2015 bylo již v srpnu celkem 42 výjezdů, oproti roku 2013, kdy bylo za celý rok „pouze“ 20 událostí) je naším prioritním úkolem sehnat z EU prostředky na nový, moderní zásahový automobil a dále také finance na stavbu nové hasičské zbrojnice, protože ta současná přestává z prostorových důvodů svým účelům vyhovovat. Příště se již dozvíte informace o členech naší současné výjezdové jednotky.

Andrea Menclová

Zprávy ze zahradnické školy

Kopidlenská studentka Tereza Míčová absolutní vítězkou 20. ročníku Brněnské růže

Je to již dvacet let, co českou a slovenskou floristickou scénu rozšířila a obohatila mezinárodní floristická soutěž Brněnská růže, která se postupem času díky počtu soutěžících stala nejoblíbenější a největší floristickou soutěží u nás. Její úspěšnost a originalita spočívá v její nenapodobitelné atmosféře, výběru zajímavých a originálních soutěžních témat a umístění do zajímavých, často historických prostor města Brna. Každoročně se soutěže účastní i studenti ze zahraničí.

Dvacátý ročník se konal 20. listopadu

a byla připravena nejzajímavější témata z uplynulých ročníků. Mezi soutěžní úkoly patřila dárková kytice pro významnou osobnost, extravagantní šperk na dámské šaty a interiérová dekorace nádoby s použitím kovového dekorativního prvku. Soutěže se účastnilo celkem 19 soutěžících.

Střední zahradnickou školu Kopidlno reprezentovali dva studenti: Tereza Míčová a Tomáš Hakl. Jejich práce byly ohodnoceny těmi nejvyššími oceněními. Tereza Míčová obsadila 3. místo v dárkové kytici pro vý-

znamnou osobnost, 1. místo za extravagantní šperk a 2. místo v aranžování interiérové nádoby. Celkově obsadila 1. místo. Tomáš Hakl získal 3. místo za dekoraci extravagantního šperku, 1. místo v interiérové dekoraci a celkově obsadil 2. místo. Velkou radost jsme měli při závěrečném vyhlášení výsledků, kdy po součtu bodů juniorů i seniorů se absolutní vítězkou 20. ročníku Brněnské růže stala Tereza Míčová.

*Hana Hladíková,
učitelka Střední školy zahradnické Kopidlno*

Anglie – můj sen

Výletem do Anglie se mi splnil můj sen. Vždy jsem si přála navštívit Anglii. Cesta začala dopoledne, kdy jsme nasedli do autobusu. Prvních pár hodin to šlo, ale potom jsme všichni přemýšleli, jak si sednout nebo lehnout, aby to bylo alespoň trochu pohodlné. Na hranicích nás čekala kontrola. I když jsme věděli, že se nemáme čeho bát, strach jsme měli. Po kontrole jsme přijeli na trajekt, který byl pro mě neskutečně úžasný, i když se mi po pár minutách udělalo špatně. Po cestě trajektem jsme opět nastoupili do autobusu a jeli jsme na místo kousek od Carfax Tower, kde jsme se každé ráno scházeli. Na místě si nás vyzvedli náhradní rodiče, kteří si nás odvezli domů. Tam jsme si vybalili a jeli jsme na místo srazu. A tím úžasný týden začal. Každý

den jsme jezdili na různé výlety a památky a tři odpoledne jsme strávili ve škole výukou angličtiny. Pan průvodce to měl sice špatně naplánované, ale i přesto jsme vše zvládli a byli spokojeni. Poslední den jsme jeli do Londýna, který mě okouzlil ze vše-

ho nejvíc. Večer jsme nasedli do autobusu a jeli zpátky domů. Tento výlet mě utvrdil v tom, jak je Anglie nádherná a že bych tam chtěla žít.

*Kateřina Knilová
(3. ročník, studijní obor zahradnictví)*

Zprávy ze zahradnické školy

Vzpomínky na Kvítek aneb dobrá zkušenost kopidlenských zahradníků

22. ročník Kopidlenského kvítku je za námi. Zavzpomínejme na něj se žáky Střední školy zahradnické.

Letošní rok jsem se poprvé účastnil Kopidlenského kvítku jako jeden z jeho pořadatelů. Samotnému „výpuku“ Kvítku předcházelo mnoho důležitých příprav. Vzhledem k mé práci jsem neviděl výstavu ani park plný prodejců. Tuto možnost neměli ani spolužáci, kteří museli být stále na svých stanovištích a plnili zodpovědné své úkoly. Přesto hodnotím celou akci kladně a myslím, že vzhledem k její vysoké návštěvnosti měl i letošní Kvítek velký úspěch.

Tomáš Kryl
(1. ročník, učební obor zahradník)

Kopidlenský kvítek je velká událost organizovaná Střední zahradnickou školou Kopidlno. Po parku jsou rozmístěny stánky na téma zahrada a občerstvení, zámek láká návštěvníky na vyzdobené třídy. Mnoho lidí chodí na Kvítek pro jedinečné Kopidlenské řízky. Je to velká událost náročná na organizaci. Tento rok se Kvítek opět vydařil. Přálo i počasí a přišlo mnoho lidí :-)

Kristýna Bočková
(1. ročník, učební obor zahradník)

Na této škole jsem teprve 4 měsíce a Kopidlenský kvítek byl můj největší zážitek. Jsem ráda, že jsem se něčeho takového mohla zúčastnit. Kopidlenský kvítek je velká událost roku na této škole. Je to zajímavá, krásná, ale (k)rušná věc. Žáci se podílejí na přípravách a zdobí třídy. Přichází několik tisíc lidí z blízka i z daleka. Smějí se, popíjejí a mnoho jich jde na řízek ze zámecké kuchyně. Každý, kdo má možnost, by se měl minimálně jednou Kopidlenského kvítku zúčastnit.

Kateřina Jirousková
(1. ročník, učební obor zahradník)

Kopidlenský kvítek probíhal od středy do neděle. První tři dny byly soutěže škol. Mezi středními bojovala i ta naše z Kopidlna. Již podruhé za sebou vyhrál náš starší spolužák Tomáš Hakl. V pátek soutěžily základní a speciální školy, bylo jich vážně hodně. Já jsem v sobotu byla před intrem a prodávala jsem výrobky, které vytvořili žáci z intru.

Věra Říhová
(1. ročník, učební obor zahradník)

Pomáhala jsem při soutěži Kopidlenský kapřík a bavilo mě to. Byla jsem také ve školním stánku a prodávala jsem věnečky a chry-

zantěmy. Byla to dobrá první zkušenost. V neděli jsem hlídala jednu třídu. Celý Kvítek jsem si užila. Jediný, co mi vadilo, tak bylo to počasí. Ráno byla strašná zima. Naštěstí se odpoledne už oteplilo.

Tereza Bittnerová
(1. ročník, učební obor zahradník)

Po praxi jsem pomáhala paní učitelce Novotné zdobit třídu. Byla jsem ve škole až do 17 hodin. V pátek jsem se spolužáky pomáhala učitelům při soutěžích, v sobotu

dopoledne jsem hlídala třídu. Bylo moc fajn poslouchat a sledovat, jak se návštěvníkům naše práce líbí.

Anna Zvěřinová
(1. ročník, učební obor zahradnické práce)

Při Kopidlenském kvítku jsem hlídal v palmovém skleníku. Jak jsme na vlastní oči viděli, ne všichni lidé se chovali tak, jak měli. Někteří se snažili rostlinám „ošukbat“ lístky. Takoví návštěvníci do palmáku nepatří! Na druhé straně nás potěšili tací, kteří se nás ptali, jak se květiny jmenují a jak se pěstují.

Pavel Svoboda (2. ročník, učební obor zahradnické práce)

V sobotu jsem hlídal vyzdobené místnosti. Ještě než přišli návštěvníci, tak jsem dovedl pana Otakara Rumla, 1. náměstka hejtmána, do ředitelny.

Martin Haman
(1. ročník, učební obor zahradnické práce)

Ve čtvrtek jsem dlabala dýně, v pátek hlídala třídy. V sobotu se ze mě stal Ferda Mravenec – práce všeho druhu. Vedla jsem Petra Vaňouse, redaktora Jičínského deníku, do tělocvičny a pomáhala, kde zrovna bylo třeba. Od rána do odpoledne jsem se téměř nezastavila. I když to bylo docela unavující, tak jsem vše zvládla.

Kateřina Řeháčková
(2. ročník, učební obor zahradnické práce)

Fota: Jana Tauchmanová

Zprávy ze zahradnické školy

Byli jsme při tom aneb Kopidlenský kvítek krok za krokem

Ve středu 7. října začala dvoudenní soutěž žáků středních zahradnických škol z Česka a Slovenska – Kopidlenský kvítek. Sázeli salát, řízkovali, roubovali a vytvářeli různá aranžmá. Vyhlášení výsledků proběhlo ve čtvrtek 8. října od 17.00 h v tělocvičně. Mezi jednotlivci obhájil první místo Tomáš Hakl ze zahradnické školy v Kopidlně a získal ocenění Zlaté ručičky, na druhém místě se umístila Iva Bouzková ze SŠ zahradnické a zemědělské Děčín a třetí skončil Filip Bracek ze SZaŠ Rajhrad, p. o., V kategorii týmů zůstalo vítězství také doma – na Střední škole zahradnické v Kopidlně. Stříbro si odvezli reprezentanti SOŠ stavební a zahradnické Praha 9 a bronz putoval na Moravu do SZaŠ Rajhrad, p. o.

V pátek 9. října byly soutěže pro základní školy – Kopidlenský kvíteček a Kopidlenský kapřík. Při Kvítečku děti aranžovaly, poznávaly stromy a keře a nechyběly sportovní soutěže. V Kapříku se soutěžilo v hodu prutem na terč, poznávání vodních rostlin a živočichů.

V sobotu 10. října se už žádná soutěž nekonala, ale i tak jsme měli všichni na spěch. Byl totiž Kopidlenský kvítek pro veřejnost. Zámecký park zaplnily stánky prodejců, návštěvníci si prohlíželi palmový skleník a vyzdobený zámek, tentokrát na téma kouzlo řemesel. V pavilóně učeben vystavoval Jiříny pan Brzák, v tělocvičně probíhal doprovodný program. Naši žáci si připravili módní přehlídku netradičních šatů vyrobených z plodů a z věcí, které můžeme najít na zahradě. Modelky módních salónů představily svatební šaty. Svě místo mělo v tělocvičně i stanoviště naší školy se suchou a živou vazbou. Nejvzdálenější byla nová květinárna, kde se prodávala spousta druhů rostlin.

Poslední den – v neděli 11. října – byl otevřený jen vyzdobený zámek a palmový skleník.

*Celestýna Dittrichová
(2. ročník, učební obor zahradník)*

Za včelami do Železných hor

Studenti Střední školy zahradnické (Veronika Venclová, Blanka Koblrová a Jakub Svoboda) strávili podzimní prázdniny na včelařském kurzu v Nasavrkách.

Střední odborné učiliště včelařské a Včelařské vzdělávací centrum pro nás připravily zajímavý program. Na přednáškách jsme se dozvěděli mnoho informací o včelách a jejich životě nejen v úle, ale i ve volné přírodě. Pochopili jsme rozmnožování včel, co je to včelařský rok, a dozvěděli jsme se, co musí včelař dělat a používat při chovu.

Prohlédli jsme si výstavu medometů, úlů, ochranných oděvů a včelích produktů. Podívali jsme se i do školní medárny. Byla pro nás připravena ochutnávka medů, medový raut a výroba svíček. Naučili nás zdobit perníčky a postavili jsme si domeček pro čmeláky.

Vedlejší náplní našeho programu byla procházka Peklem (údolím v Železných horách). Návštěva záchranné stanice Pasíčka, keltského muzea v nasavrcském zámku a „Kaštanky“, nejvýše položeného sadu jedlých kaštanů.

Poslechli jsme si přednášku bylinkářky a ochutnali bylinkové čaje. Podívali jsme se do včelařského arboreta, kde nás při vstupu přivítal sv. Ambrož, patron včelařů, a dále jsme viděli nespočet rostlin, o které se včeličky starají.

Pohledem na křižanovickou a sečskou přehradu jsme se rozloučili se Železnými horami a vydali se k domovu.

*Blanka Koblrová
(2. ročník, studijní obor rybářství)*

Zprávy ze zahradnické školy

Zahradníci nositeli česko-polské spolupráce

Žáci Střední školy zahradnické jsou zapojeni do projektu Úprava zeleně v Parku miniatur památek Dolního Slezska v Kowarech. Součástí je také provázení českých návštěvníků po Parku. Přečtěte si úryvek z dopisu, který přišel z Krkonoš do kopidlenského zámku.

Vážená paní ředitelko, paní zástupkyně, město Vrchlabí již od roku 2008 spolupracuje s dnes již „partnerským městem“ Kowary, ležícím v polském příhraničí. Tato spolupráce je velice intenzivní v oblasti setkávání občanů všech věkových kategorií i různých zájmových skupin.

V pátek 16. října 2015 město Vrchlabí ve spolupráci s Kulturním domem Střelnice organizujícím Univerzitu 3. věku podniklo jednodenní výlet seniorů do Kowar a Karpacze. Při návštěvě Parku miniatur památek Dolního Slezska nám byli oporou Vaši studenti Matěj Šitina, Roman Zajíček a Vendula

Dadoková, jejichž patronkou v průvodcování Parkem je paní učitelka Jana Tauchmanová.

Vaši studenti jsou velice šikovní, milí a stávají se z nich opravdoví znalci česko-polské spolupráce.

Již 22. května 2015 Matěj a Roman doprovázeli výpravu pracovníků městského úřadu do Parku miniatur. Obě prohlídky byly díky nim velice zdařilé a příjemné.

Prosíme, vyřídte naši poklonu a poděkování studentům za skvělou organizaci a přívětivý přístup.

Věříme, že nám budete i v budoucnu nakloněni. Těšíme se na spolupráci!

S pozdravem a přáním mnoha takovýchto šikovných studentů,

*Radka Nosková
předsedkyně Partnerské
komise – polská sekce*

Foto: archiv MěÚ Vrchlabí

Soběslavská růže 2015

Žáci kopidlenské zahradnické školy jezdí každoročně do jižních Čech na vazačskou soutěž Soběslavská růže. Nebylo tomu jinak ani v letošním roce. Při dvacátém prvním ročníku čekaly na soutěžící tři disciplíny – přízdoba zahradnické boty a klobouku, přízdoba lísky s úrodou našich zahrad a kudy z nudy v našem kraji.

Střední školu zahradnickou Kopidlno reprezentovala Monika Nemcová, Michaela Paštiková a Barbora Vaničková. Děvčata svoji přípravu nepodcenila a byla velmi úspěšná. Jejich výkony byly vyrovnané a v soutěži družstev obsadila 2. místo. Za přízdobu zahradnické boty a klobouku získala Barbora Vaničková bronz a Monika Nemcová skončila na neoblíbeném 4. místě. V celkovém hodnocení vybojovala Barbora Vaničková 3. místo, Monika Nemcová 6. místo a Michaela Paštiková 7. místo. Z této soutěže si děvčata přivezla pěkné ocenění, a především zkušenosti, které dále využijí ve svém oboru.

*Naďa Novotná, učitelka odborného výcviku
Střední školy zahradnické Kopidlno*

Napsali o nás

Zprávy ze zahradnické školy

Jičínský deník 12. 10. 2015

**Kopidlenský zámek
s vůní květů a řízků**

Kopidlno – Kdo o víkendu projížděl Kopidl-
nem, mohl si pomyslet, že se zmobilizovali sedlá-
ci a dobře vybavení se chystají pomstít své před-
ky, kteří před 240 lety prohráli u Chlumce svůj boj
s vrchností. Takřka každý návštěvník, který opou-
štěl útroby kopidlenského zámeckého parku, si
totiž klestil mezi nově přichozími cestu vidlemi,
lopatou, hráběmi, kosou či jen násadou těchto
zemědělských pracovních nástrojů.

Jejich drahé polovičky pak byly obtěžkány
ovocem, zeleninou a zkrášleny květinou. Neo-
pouštěli totiž vyzbrojovací centrum, ale v pořadí
dvaadvacátý Kopidlenský kvítek. Tedy akci, která
každoročně do tohoto města s kozlem ve znaku
přiláká tisíce milovníků květů a zahradničení.

Ty letos neodradilo ani počasí, kdy nebe celý
den hrozilo deštěm a teplota se pohybovala ko-
lem 12 stupňů Celsia. Na své si však nepřišli jen
zahradníci, ale i ti, kteří se na podobných akcích
chtějí pobavit, dosyta najíst nebo se jen inspiro-
vat. Třeba budoucí nevěsty. Pro ně tu byla přípra-
vena jedna z módních přehlídek. Ostatně módní
přehlídky ve zdejší tělocvičně přilákaly tolik divá-
ků, že sál prakticky praskal ve švech.

A každý model byl ozvláštěn i květinou, kte-
rou speciálně pro přehlídku přichystali žáci zdejší
zahradnické školy. Nutno také podotknout, že
pokud se řekl Kopidlenský kvítek, nikdo si jej ne-
uměl přiřadit k určité květině. Od letošního roku
však má i tato akce tu „svoji“ květinu. Stala se jí
slunečnice. „Květ slunečnice je nejen symbolem
krásy, ale tato květina je také silná a odolná. Její
vlastnosti tak krásně symbolizují i naši školu,“
 uvedla ředitelka pořadatelské Střední zahradnic-
ké školy v Kopidlně Lenka Nosková.

Ředitelka školy Lenka Nosková si však ne-
pochvalovala jen nový symbol Kopidlenského
kvítku, ale hlavně hojnou divákovou návštěvnost.
„Když se člověk podívá ven, je krásné vidět, že je
zaplněn nejenom park, ale že mnoho návštěvní-
ků si našlo cestu i do útrobu zámku, kde pro ně byl
připraven program v podobě výstav prací našich
žáků, ale také užitečné rady do zahrady i do-
máčího pěstování či na výzdoby. Třeba vánoční
tabule,“ uvedla ředitelka, která si sice nepotrpí
na překonávání rekordů, ale i tak se domnívá, že
se i letos počet těch, kteří se na Kopidlenský kví-
tek přišli podívat, opět překročí hranici osmi tisíc.

Kopidlenský kvítek

Kopidlenský kvítek je i soutěží mladých za-
hradníků. Přinášíme vítěze jednotlivých kategorií.

Řízkování – Bubeníčková Alexandra, Střední
škola zahradnická Kopidlno

Výsadba rostlin – Kočová Žaneta, VOŠ a SZeŠ
Benešov

Poznávání rostlin – Bracek Filip, SOŠ zahradnic-
ká a SOU Rajhrad

Aranžování – Bohatová Terezie,
SOŠ stavební a zahradnická Praha

Překvapení – Bohatová Terezie, SOŠ stavební
a zahradnická Praha

Roubování v ruce – Bracek Filip,
SOŠ zahradnická a SOU Rajhrad

Celkový vítězové

Jednotlivci – Hák Tomáš, Střední škola zahra-
dnická Kopidlno

Družstva – Střední škola ?zahradnická Kopidl-
no (Mičová Tereza, Hák Tomáš, Marínčičová Ka-
rolína)

A ti, kteří dorazili, rozhodně neprohloupili. Kro-
mě nákupů všemožných zahradnických potřeb
na ně čekaly i nevšední zážitky. A to jak lahodící
oku, tak i smyslu čichovými i chuťovými.

Koho by třeba napadlo, že i ze zahradnických
potřeb, jaké jsou třeba netkaná textilie či květi-
náče, se dají vytvořit vycházkové obleky či takřka
svatební šaty. A vskutku se toto dá z těchto pro-
priet vytvořit. Alespoň o tom všechny přesvědčili
studenti zdejší školy, kteří si pro návštěvníky při-
pravili malou ochutnávku tohoto módního od-
větví v podobě malé módní přehlídky.

„Na své šaty studenti použili materiály, které se
využívají hlavně v zahradnictví. Například černou
netkanou textilií určenou proti prorůstání plev-
lu, bílou netkanou textilií užívanou pro přikrytí
ovoce a zeleniny či květináče ze kterých si přípra-
vili krásné klobouky,“ poodkryla pokličku vzniku
modelů učitelka květinářství a floristiky Hana
Hladíková.

Komu již z všemožných modelů přecházel zrak
a o slovo se hlásil žaludek, měl na výběr z něko-
lika stánků z regionálními potravinami. Asi nej-
obleženějším stánkem se však stal ten, který stál
uprostřed zámku a z jehož útrobu se linula vůně,
která se krásně snoubila s tou květinovou. Byl to
stánek, kde se prodával kopidlenský řízek.

Tedy pochutina, která je mezi návštěvníky oblí-
bená tak, že někteří by kvůli této vepřové lahůdce
dokonce přejmenovali název celé akce na Kopid-
lenský řízek.

Všichni však ze zámku odcházeli s pocitem,
který má i ředitelka Lenka Nosková: „Kopidlenský
kvítek je oslavou nádherného oboru, oboru za-
hradnictví.“

Petr Vaňous

Kralovehradeckenoviny.cz

**Kopidlno - Kopidlenský
kvítek po dvaadvacáté**

Již tuto středu 7. 10. 2015 bude v Kopidlně za-
hájena 22. ročník Kopidlenského kvítku. Jeho sou-
částí je Mistrovství České republiky v zahradnic-
kém oboru a ukázky aranžování květů. O víkendu
10 - 11. 10. 2015 bude v zámeckém areálu školy
výstava Kopidlenský kvítek na téma Kouzlo řeme-
sel. Součástí programu je módní přehlídka a pro-
dej zahradnických výrobků.

Areál Střední školy zahradnické v Kopidlně (Hil-
marovo náměstí) se 10. a 11. října otevře veřej-
nosti. Téma 22. ročníku zahradnické výstavy zní:
Kouzlo řemesel. V zámeckých učebnách se před-
staví aranžérské kompozice, které připravují žáci
školy pod vedením svých učitelů.

„Ve sportovní hale se milovníci květů mohou
těšit na slavnostní křest Květiny zahradnické školy,
módní přehlídky svatebních a společenských šatů
s květinovými doplňky, předvádění aranžérských
kompozic nebo ukázky přípravy ovocných koktej-
lů,“ říká ředitelka kopidlenské zahradnické školy
Lenka Nosková.

V přílehlém parku budou vystavovat a prodá-
vat své výpěstky kromě zahradnické školy i další
zahradníci a obchodníci s řemeslnými výrobky.
Zámecká kuchyně nabídne jedinečné kopid-
lenské řízky a k chuti přijde i svažené víno nebo
sklenka medoviny.

Žáci zahradnických oborů si změří síly v soutěž-
ní části Kopidlenského kvítku, která proběhne 7.
a 8. října 2015. Je jedinou zahradnickou soutěží,
která prověřuje komplexní znalosti a dovednosti
žáků zahradnického oboru. Z tohoto důvodu byla
v roce 2009 jako zástupce zahradnických soutěží
z celé republiky zařazena do celostátní přehlíd-
ky České ručičky, jejímž cílem je zvyšovat prestiž
učebních oborů a učňovského školství.

Puls – časopis města Vrchlabí, listopad 2015 (úryvek z článku)

Vrchlabští senioři a studenti Univerzity 3. věku na výletě v Kowarech

V pátek 16. října se vydala téměř čtyřicetičlenná
skupina vrchlabských seniorů a studentů Univer-
zity 3. věku na výlet do partnerského města Ko-
wary a Karpacze.

První kroky seniorů směřovaly v Kowarech
do budovy Radnice. Zde je milými slovy přivíta-
la paní starostka Bożena Wiśniewska společně
s představiteli města.

Poté přišel na řadu populární Park miniatur pa-

mátek Dolního Slezska. Zde se skupině věnovali
příjemní průvodci – studenti Střední zahradnické
školy z Kopidlna Matěj Šitina a Roman Zajíček.

Po prohlídce parku a příjemném občerstvení
ve zdejší kavárně následoval přejezd do horského
střediska Karpacz. Procházka po malebném cent-
ru města završila návštěvu polské strany Krkonoš.

Radka Nosková,

předsedkyně partnerské komise

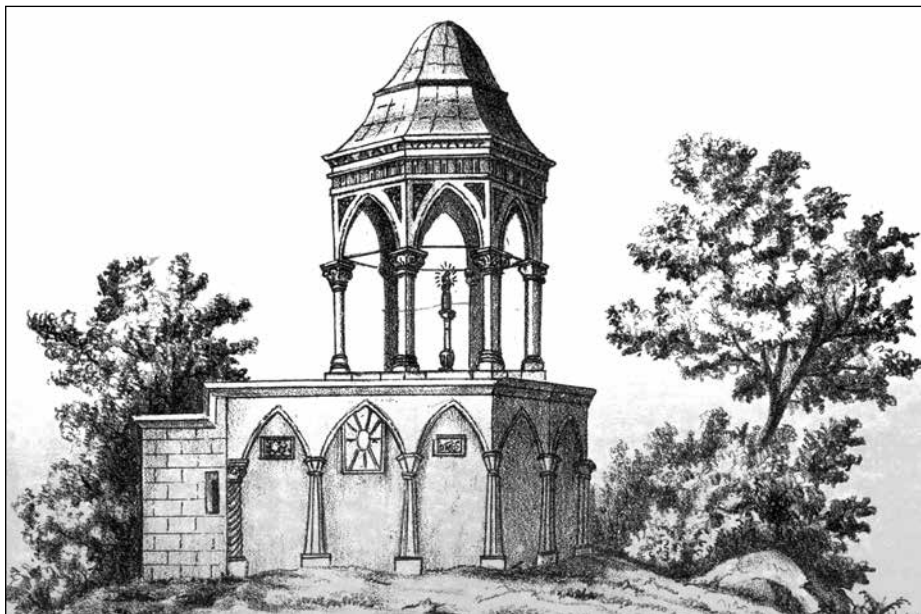

Foto: Pavel Krivka

Stavitelé kaple Božího hrobu v Drahorazi (k 320. výročí zahájení stavby)

O historii významné barokní kaple Božího hrobu, postavené při kostele sv. Petra a Pavla v Drahorazi, toho víme poměrně dost. Co však můžeme říct o jejích stavitelích? Díky nápisové desce, umístěné v lodi kostela nad vchodem do kaple, je oba známe jménem. Jak žil a jak asi vypadal stavební mistr Josef Gilmet? Nebo odkud byl kameník – tvůrce kamenné sochařské výzdoby Matěj Vocásek? Otázky, na které většinou neznáme odpovědi. Přesto bych ráda připomněla alespoň ty poznatky, které se k oběma tvůrcům kaple dosud podařilo shromáždit a z nichž některé budou zveřejněny vůbec poprvé.

Drahorazská kaple byla přistavěna k výrazně staršímu (gotickému, později upravenému) kostelu sv. Petra a Pavla na konci 17. století. Podnět ke vzniku dal majitel kopidlenského panství, ke kterému tehdy Drahoraz patřila, hrabě František Josef Schlik spolu se svou manželkou Silvií Kateřinou rozenou hraběnkou Kinskou. Reliéfní kamenné erby rodu Schliků a Kinských zdobí průčelí kaple. Postavení kaple „k počtě a v upomínku na bolestné umučení Krista“¹ povolil pražský arcibiskup Václav Bílek z Bilenberka dopisem vydaným jeho kanceláří dne 31. května roku 1695. Stavbou byl pověřen původem vlášský stavitel a zednický mistr Giuseppe Gilmetti, který se usadil v Jičíně a psal se zde jako Josef Gilmet (Gelmet). Narodil se pravděpodobně v roce 1662 v italské oblasti Como, odkud do českých zemí již v dřívějších dobách (16. století) přicházeli stavitelé a další řemeslníci.² Kdy a kam do českých zemí Gilmet přišel, nevíme přesně. V Jičíně se usadil nejpozději roku 1686, kdy si v ul. Čelakovského koupil dům č. 85 za 200 kop míšeňských od svého tchána Jakuba Kopeckého.³ Gilmet byl členem kamenického a zednického cechu v Jičíně, kde si jej i jako cizince vážili natolik, že ho v roce 1698 zvolili starším cechmistrem. Josef „Zabloudil“, jak ho také v cechu příznačně nazývali, byl cechmistrem znovu zvolen při „renovaci poctivého cechu“ v roce 1724.⁴ V jičínské matrice narozených a oddaných se Josef i jeho manželka Alžběta Gilmetovi několikrát objevují jako kmoťi narozených dětí nebo Josef jako svědek na svatbě svým kolegům v cechu. Byl tedy zřejmě i oblíbeným společníkem.⁵ S manželkou měli snad čtyři děti, syny Josefa a Jiřího a dvě dcery, Lidmilu a Dorotu.⁶ Pravděpodobný syn Gilmetových Josef mladší však otcovo řemeslo patrně nesdílel (v cechovních knihách nebyl nalezen), víme o něm pouze to, že se 5. června 1715 v Jičíně oženil s Alžbětou, dcerou již zemřelého Bartoloměje Svobody.⁷ Další syn Jiří (Georgius) zemřel v červnu 1697 jako pětiletý.⁸ V Jičíně usdlý Josef Gilmet starší zde zůstal natrvalo, prokazatelně se později uplatnil jako stavebník kamenné věže při

Schematický nákres kaple Božího hrobu, detail, poč. 20. stol. (SOKA Jičín, fond F. A. Vacek)

novoměstském kostele Panny Marie de Sale v Jičíně, kterou postavil v roce 1718.⁹ Jako sedmdesátiletý starší cechmistr zemřel v Jičíně 1. prosince 1732.¹⁰

Český kameník a sochař Matěj Vocásek (Mathias Wocasek, Woczasek) je autorem reliéfní a ostatní kamenné výzdoby kaple Božího hrobu v Drahorazi včetně sochy Panny Marie pod baldachýnem a sochy ležícího Krista v hrobě. Nevíme, odkud do Jičína, kde se i on s rodinou usadil, přišel. Byl podobného věku jako Josef Gilmet, narodil se prav-

děpodobně v roce 1660, místo neznáme. Mohl snad přijít s Gilmetem nebo nedlouho po něm, nejpozději roku 1696 se s rodinou usadil také v Jičíně a v roce 1697 zde na Švehlově (nyní Lidickém) náměstí koupil dům č. 49. Když se Matěji Vocáskovi a jeho ženě Kateřině narodila dcera Marie Magdalena a 1. července 1696 ji v Jičíně křtili, stal se Josef Gilmet jedním z jejích kmoťů.¹¹ Snad Gilmeta s Vocáskem pojil i přátelský vztah, jistě se potkávali i mimo své pracovní povinnosti v Drahorazi. O Matěji Vocáskovi předpokládáme, že mohl být také členem jičínského kamenického cechu, ovšem dochované cechovní záznamy jej nezmiňují. Případné dřívější realizace M. Vocáska neznáme a po Drahorazi už jinou zakázku ani mít nemohl, protože zemřel v pouhých 37 letech dne 14. prosince 1697, necelý rok a půl po narození dcery.¹² S největší pravděpodobností veškerou kamenickou a sochařskou práci pro drahorazskou kapli Božího hrobu stihl dokončit, jejího vysvěcení následujícího roku se však již nedožil.¹³

Slavnostní vysvěcení kaple Božího hrobu v Drahorazi se konalo v následujícím roce 1698, kterým je zmíněná nápisová deska datovaná. Kaple, jejíž architektonický a umělecký koncept byl převzat od starší, skoro stejné kaple Božího hrobu ve Slaném, je jednou z nejvěrnějších kopií jeruzalémského Božího hrobu v českých zemích. Na jedinečnost drahorazské kaple upozornil historik

Kaple Božího hrobu od severozápadu, stavitel J. Gilmetti (foto P. Gläser, 2012)

pokračování ze strany 22

umění Tomáš Řepa – podle něj patří hrobová komora „svým kompletně dochovaným inventářem (patrně pozdějším), ale i maximálním potlačením průniku světla mezi nejautentičtější prostory kaple Božího hrobu vůbec. Socha ležícího Krista je patrně jedinou opravdu původní sochou, která se dochovala, a to přímo v interiéru, pro který byla určena.“¹⁴

Zdenka Gläserová Lebedová, kronikářka
Drahorazi

Poznámky:

1 Nejnovější umělecko-historické poznatky o kapli v Drahorazi a o kaplích Božího hrobu v českých zemích obecně shromáždil Tomáš Řepa ve své diplomové práci *Kaple Božího hrobu v období baroka*, FF UP, Olomouc 2010, str. 125n (dostupná z <https://theses.cz/id/133dkr/16500-275204919.pdf>).

2 Např. příslušníci stavitelské rodiny Luragů, kteří v Čechách pracovali v období baroka: Carlo Lurago byl např. autorem přestavby zámku Humprecht (1666–1668), Anselmo Lurago byl mj. autorem projektu kostela sv. Václava v nedaleké Veliši (1747–1752).

3 Jaroslav Mencl, *Historická topografie města Jičína. Část I.*, Jičín 1940 (dále jen Mencl I), str. 189–190.

4 SOKA Jičín, fond Cech zedníků, tesařů a kameníků Jičín 1691–1840, kniha 2, Kniha pořádku mladšího řemesla zednického a kamenického od 1691; Mencl I, str. 189–190.

5 Sbirka matrik Východočeského kraje, matrika narozených, oddaných a zemřelých 1673–1690 (1706), sign. 70-6, fol. 175, 189, 209, 214, 217 a další.

6 Mencl I, str. 189.

7 Matrika narozených, oddaných a zemřelých 1707–1744 (1748), sign. 70-8, str. 8.

8 Matrika narozených, oddaných a zemřelých 1673–1690 (1706), sign. 70-6, fol. 143v.

9 Jaroslav Mencl, *Historická topografie města Jičína. Část II*, Jičín 1948–1949, str. 434.

10 Matrika narozených, oddaných a zemřelých 1707–1744 (1706), sign. 70-8, fol. 35.

11 Matrika 70-6, fol. 184v.

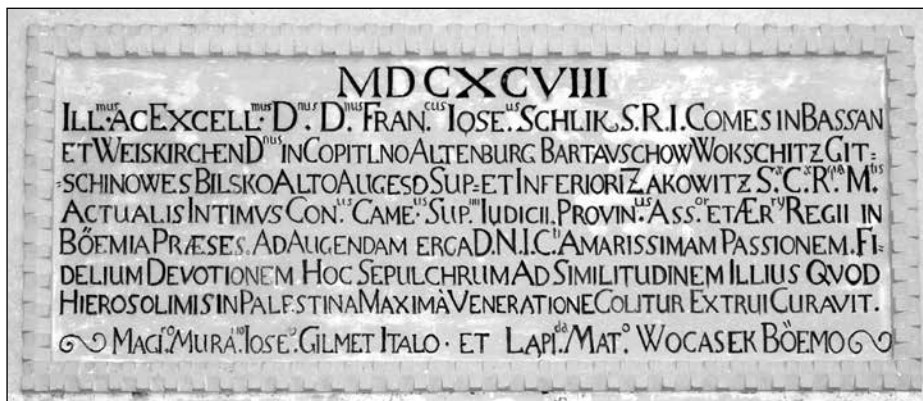
12 Matrika 70-6, fol. 143v. Vdova Kateřina Vocásková se zanedlouho (v září 1698) provdala za Jana Paličku a do roku 1703 zemřela, osud Vocáskovy dcery Marie Magdaleny je zatím nejasný.

13 Dosud se předpokládalo, že autorem sochařské výzdoby kostelní věže u jičínského kostela Panny Marie de Sale mohl být právě Matěj Vocásek, který s Gilmetem spolupracoval v Drahorazi (viz pozn. 1 a 3). Vzhledem k náhlé smrti M. Vocásky na konci roku 1697 jej však jako autora na jičínské věži umístěných soch můžeme bezpečně vyloučit (časový rozdíl mezi vznikem soch v Drahorazi a v Jičíně je zhruba dvacet let).

14T. Řepa, viz pozn. 1, str. 134. Podrobnosti o kapli se dočteme také v knize editorek Vladislavy Řihové a Jany Stránkové *Kopidlenská farnost – minulost a současnost jejích drobných památek*, vydané v Pardubicích 2012, na stránkách 69–82 (autorem statě je rovněž T. Řepa). Zájemci si tuto knihu mohou vypůjčit v kopidlenské knihovně.

Hrobová komora se sochou Krista, autor M. Vocásek (foto P. Gläser, 2012)

Nápisová deska nad vchodem do kaple uvnitř kostela sv. Petra a Pavla (foto P. Gläser, 2012)

Vražda v salónním coupé v divadle Jára Cimrmana v Praze se Zdeňkem Svěrákem

Kulturní a vzdělávací centrum Kopidlno pořádalo v neděli 25. října zájezd do Žižkovského divadla Jára Cimrmana v Praze. Sehnat lístky do tohoto divadla a hlavně na představení, v kterém hraje Zdeněk Svěrák, trvalo téměř rok, ale čekat se rozhodně vyplatilo.

Ve vyprodaném divadle byla atmosféra přímo skvělá a skvělé byly také výkony všech účinkujících.

Jak sami „cimrmanovci“ s oblibou uvádějí, je komedie „Vražda v salónním coupé“ občas uvedena v obsazení, kterému říkají, že synové pomáhají otcům. V roli policejního praktikanta Hlaváčka se např. představil Vojtěch Kotek, známý mladším generacím z filmu Snowboardáci. V roli inspektora Trachty vyšetřujícího záhadný zločin se představil skvělý a nestárnoucí Zdeněk Svěrák.

Troufám si říct, že všichni účastníci zájezdového divadelního představení byli spokojeni. Nyní zvažujeme, zda bychom v následujících letech nepořádali více podobných zájezdů na vybraná, doporučená a osvědčená představení nebo na úspěšné muzikály, kterých je v pražských divadlech široká nabídka.

Renata Holubová

Jak jsem v Kopidlně chodil do školy

Uplýnulo již mnoho let od onoho 1. září 1938, kdy jsem pod mamčiným vedením překročil práh obecné školy v Kopidlně.

Doba, v níž jsem učinil tento závažný krok do života, byla velmi dramatická. Republika se zotavovala z velké hospodářské krize. V pohraničí vyvolávali stále větší ne pokoje henleinovci, podporovaní hitlerovským Německem. Československo budovalo na hranicích opevnění a připravovalo armádu pro případ napadení.

Vzrušená atmosféra doby se promítala i do našich klukovských aktivit, v nichž jednoznačně převládaly hry na vojáky.

Někdy na jaře 1938 pochodovala Kopidlenským pěší jednotka naší armády. Na severní polovině náměstí se zastavila k odpočinku. To byla pro nás kluky příležitost, abychom se vyznali z nadšeného obdivu k našim vojákům. Ti nás vlídně přijali, seznamovali nás se svou výbrojí, a dokonce pohostili komisárkem.

Další vývoj situace byl tragický. Přišel Mnichov, odtržení pohraničí, okupace a dlouhá těžká léta války.

Když se probírám školními vysvědčeními z té doby, zjišťuji, že jsem začal chodit do školy v Československu, první třídu jsem dokončil v protektorátu Čechy a Mo-

rava a potom jsem pokračoval v Německé říši, dokonce ve Velkoněmecké říši. Naštěstí jsem návštěvu kopidlenké školy ukončil opět v Československé republice.

To byl ovšem jen vnější rámec, v němž se odehrávaly mnohem důležitější události.

V první třídě obecné školy nás učila výborná učitelka paní Zdeňka Straková (která denně dojížděla z Jičína). Ta nás, nadána obrovskou trpělivostí, dovedla od prvních neumělých výtvorů v písance a od prvních písmenek v půvabných Poupatech (tehdejší slabikář) k dovednosti čtení a psaní. Všípila nám i znalost jednoduchých početních úkonů.

Takto vyzbrojené nás předala panu řídícímu učiteli Karlu Brožkovi, který učil druhou třídu. Byl to náročný a přísný učitel. Nic nám neslevoval. Ale když viděl, že jsme na konci svých sil, pohotově nás umdlené osvěžil pohádkou. Do paměti se mi vryla zvlášť ta o zlé koze. Pan řídící podal děj tak dramaticky (byl známý divadelník), až mě chvílemi mrazilo. K dovršení účinku mu na závěr spadly brýle z čela na kořen nosu a obstaraly efektní tečku za sugestivním vyprávěním.

Jednou přišel k panu řídícímu na praxi mladý adept učitelství. Svůj výstup si pečli-

vě připravil. Dlouho před začátkem hodiny kreslil barevnými křídami na tabuli obrázky a podle nich potom úspěšně vedl vyučování. To bylo pro nás něco nového a myslím, že jsme s vyučujícím ochotně spolupracovali.

Pan řídící Brožek sloužil poslední rok. Po jeho odchodu se vedení školy ujal p. učitel Fejfar.

Ve třetí třídě jsme dostali další vynikající učitelku, paní Růženu Čapkovou. Byla energická, ale laskavá. Její hodiny byly ukázkou pedagogického mistrovství. Těžko si představit lepší učitelku.

Konečně ve čtvrtém ročníku jsme se znovu setkali s paní učitelkou Strakovou. Můj spolužák a věrný přítel p. Miroslav Vystrčil vzpomíná, že nás učila i paní učitelka Fetrová (jméno známé z krásné Svěrákovy knížky Po strništi bos). Její dcera Soňa chodila s námi do třídy.

S docházkou do obecné školy se pojí tolik vzpomínek a dojmů, že je nelze všechny vypočítat. Chtěl bych se podělit alespoň o některé.

pokračování na straně 25

Großdeutsches Reich — Velkoněmecká říše
Protektorat Böhmen und Mähren — Protektorát Čechy a Morava

Land Böhmen Politischer Bezirk Kopidlno
Země Čechy Politický okres Kopidlno

Hauptschule H. M. mit tschechischer Unterrichtssprache in Kopidlno
Hlavní škola s. d. s. českým jazykem vyučovacím v Kopidlně

Klasse III. Zahl 14
Třída III. Číslo 14

Halbjahrszeugnis - Pololetní vysvědčení

Schuljahr 1944/1945
Školní rok 1944/1945

Karel Štefák

Volkszugehörigkeit tschech. Staatsangehörigkeit Prot. B. v. M. Prot. Č. a M.
národnost česká státní příslušnost Prot. B. v. M. Prot. Č. a M.

geboren am 18. prosinec 1931 in Kopidlno
narodený dne 18. prosinec 1931 v Kopidlně

polit. Bezirk Kopidlno Religion řím. kat.
polit. okres Kopidlno náboženství řím. kat.

überhaupt in die Schule eingetreten in Kopidlno am 1. IX. 1938
začal chodit do školy vůbec v Kopidlně dne 1. IX. 1938

in die Hauptschule mit tschech. Unterrichtssprache am 2. IX. 1944
do hlavní školy s českým jazykem vyučovacím dne 2. IX. 1944

Betragen: doberswert
Chování: chvalitebné

Verbindliche Gegenstände: Povinná předměty:	Fortgang: Prospěch:
Deutsch Německý jazyk	<u>sehr gut</u> <u>velmi dobrý</u>
Tschechisch in Verbindung mit Český jazyk s naukou o písmenotech	<u>sehr gut</u> <u>velmi dobrý</u>
Erkunde: Zeměpis	<u>sehr gut</u> <u>velmi dobrý</u>
Geschichte Dějepis	<u>sehr gut</u> <u>velmi dobrý</u>
Naturgeschichte Přirodopis	<u>sehr gut</u> <u>velmi dobrý</u>
Naturlehre Přirodopis	<u>sehr gut</u> <u>velmi dobrý</u>
Rechnen in Verbindung mit einfacher Buchführung Počty s jednoduchým účetnictvím	<u>sehr gut</u> <u>velmi dobrý</u>
Raumlehre und geometrisches Zeichnen Matika a kreslení	<u>sehr gut</u> <u>velmi dobrý</u>
Zeichnen Kreslení	<u>sehr gut</u> <u>velmi dobrý</u>
Schönschreiben Krasopis	<u>sehr gut</u> <u>velmi dobrý</u>
Knabenhandarbeiten Chlapčeské ruční práce	<u>sehr gut</u> <u>velmi dobrý</u>
Weibl. Handarb. mit Hauswirtschaftslehre Dívčí ruční práce s naukou o dom. hosp.	<u>sehr gut</u> <u>velmi dobrý</u>
Gesang (musikalische Erziehung) Zpěv (hudební výchova)	<u>sehr gut</u> <u>velmi dobrý</u>
Leibeserziehung Tělesná výchova	<u>sehr gut</u> <u>velmi dobrý</u>
Religion Náboženství	<u>sehr gut</u> <u>velmi dobrý</u>

1251. — Schulverlagsanstalt. 1944. — 2-949.

Gegenstände des erweiterten Unterrichts:
Předměty rozšířeného vyučování:

Fortgang:
Prospěch:

Unverblidliche Gegenstände:
Nepovinné předměty:

Stenografie
Ténopis

Maschinenschreiben
Psaní strojem

Zahl der versäumten Schulhalbtage: entschuldigt 1, nicht entschuldigt 1
Počet zameškaných školních půldnů: omluvených 1, neomluvených 1

Kopidlno den 18. Februar 1945
v Kopidlně dne 18. února

Amtsiegel:
Protektorat Böhmen und Mähren
in Kopidlno
v Kopidlně
Haupt-
chilische a divi-

K. Brožek
Direktor
ředitel

F. Čejka
Klassenrortand
tříd.

Noten Známky	Betragen Chování	Fortgang Prospěch
1	lobenswert chvalitebné	<u>sehr gut</u> <u>velmi dobrý</u>
2	befriedigend uspokojivé	<u>gut</u> <u>dobry</u>
3	nicht befriedigend neuspokojivé	befriedigend uspokojivý
4	—	ausreichend dostatečný
5	—	mangelhaft slova dostatečný
6	—	unbefriedigend nadměrně

Notenstufen
Stupně známek

pokračování ze strany 24

Nezapomenutelným zážitkem bylo vystoupení nevidomého recitátora, který začtvu shromážděnému v tělocvičně přednášel i velmi náročné ukázky z české poezie. Dodnes si v duchu vybavuji jeho hlubokým prožitkem rozechvělý hlas, tlumočící verše Petra Kříčky: „...tři syny Ondráč měl, tři syny v jeden krátký rok mu pokosila smrt.“ Nezapomenu ani na slova, jimiž přednášející ukončil své představení: „Kdo chce, může!“

K těm vážným vzpomínkám patří událost, kdy spolužačka z chudé rodiny omdlela hladem při vyučování. Pěkně se tehdy zachoval kopidlenský děkan, důstojný pán Vokrouhlický, který děvčeti zajistil denně alespoň snídaneň.

A příběh rozmarnější. Navštívili jsme představení slavného Disneyova filmu Sněhurka a sedm trpaslíků. Nadšení neznalo mezí. Postavičky filmu se těšily nesmírné oblibě a jejich obrázky zdobily kdec. Byl jistě zajímavý pohled na školáčky, pyšně si vykračující s plecháčky, ozdobenými obrázky trpaslíků, na brašnách. Do těch hrnečků dostávali žáci v přestávce vyučování polévku, kterou pro ně ve škole dočasné vařili.

Ale nejmilejší vzpomínky mám na své spolužáky. Ve škole se rodila nová kamarádství a vznikla i přátelství na celý život. Takové přátele jsem získal v Mirku Vystrčilovi a Františku Vackovi. Všichni tři jsme byli lačni po knížkách. Navzájem jsme si půjčovali své poklady. Díky nim jsem poznal Ferdu Mravence, Robinsona Crusoea, Hochy od Bobří řeky a další. Když jsme vyčerpali vlastní zdroje, odvážili jsme se do městské knihovny, kde jsme pod dohledem moudrého pana řídícího Jana Holana našli další.

Objevili jsme též proslavený dětský časopis jménem Mladý hlasatel a opájeli se příhodami Rychlých šípů. Rozhodli jsme se také založit čtenářský klub Mladého hlasatele (hnutí řízené v Ml. hlasateli Jaroslavem Foglarem). Žel, Mladý hlasatel byl v r. 1941 zakázán a s tím předčasně zanikl i náš klub.

Poslední vzpomínka nesouvisí se školou, ale s celospolečenským děním. Po atentátu na R. Heydricha v červnu 1942 se rozběhlo pátrání po pachatelích. Jednoho dne si kopidlenští četníci, obcházející město, svolali také obyvatele domu, kde jsme bydleli, a dali jim všem podepsat jakousi listinu. Teprve potom předložili fotografie aktovky a bicyklu se slovy: „Právě jste potvrdili, že jste tyto věci nikdy neviděli.“ Dobří čeští četníci.

V červnu 1942 jsem se rozloučil s obecnou školou a s částí spolužáků přešel do tehdejší hlavní (dříve měšťanské) školy. Tam jsme dostali nové kamarády, chlapce a děvčata z okolních obecných škol. Nové prostředí, noví lidé, nové příhody.

Ředitelem hlavní školy v Kopidlně byl pan učitel Karel Fišera.

Naším třídním byl učitel českého jazyka pan František Čejka. Byl to vysoký, štíhlý pán noblesního vystupování. Na koncertech jsme mohli obdivovat jeho zvučný baryton. Miloval les a snad denně se jím se svým foxteriérem (jako nimrod) procházel. Imponoval nám svým vlídným chováním i ochotou vždy nám poskytnout radu i pomoc. Těšil se přirozené autoritě. Hodně nás naučil.

„Počty s jednoduchým účetnictvím, Měřiví a rýsování“ byly doménou slečny učitelky Anny Kuncířové. Výtečná učitelka, náročná, přísná, mnohými obávaná. Byla pověstná svou schopností udržet si při vyučování naprostou kázeň a pořádek. V tom se jí málokdo vyrovnal. Také jí děkuji za to, že jsem byl dobře připraven na budoucí studium.

Mladá němčinářka, paní učitelka Korelová (dojíždějící z Jičína), nám svůj (tehdy nepříliš oblíbený) předmět dovedla zpříjemnit hojným využíváním poutavých metod. V jejích hodinách jsme mnoho zpívali, recitovali a předváděli krátké výstupy a scénky...

Mimořádný ruch do života školy vnášel skvělý hudebník, skladatel a dirigent Karel K. Chvalovský. Vyučoval řadu žáků hře na hudební nástroje, cvičil sólisty i sbory. S nimi potom realizoval oblíbené dětské operety, které sám komponoval.

Bratři Karpíškové nás učili do doby, než byli zatčeni a vězněni pro odbojovou činnost. Mezi zatčenými byl i p. učitel Jindřich Veleba, který byl v druhém ročníku krátce naším třídním.

Dalšími našimi učiteli byli pánové J. Kobrle, V. Petr a V. Vítek.

Válečná léta neúprosně ubíhala. Tíživé byly hlavně tuhé zimy, třebaže dětem přinášely vítanou hojnou sněhovou nadílku.

Německou armádu začala stíhat jedna porážka za druhou. Říši docházely lidské, surovinové, energetické i potravinové zdroje. To silně doléhalo hlavně na české obyvatelstvo a pociťovaly to také školy. Pro nedostatek paliva musely být prodlužovány „uhelné prázdniny“. Již od října 1944 byly postupně zabírány kopidlenské školní budovy pro potřeby armády a německých uprchlíků z východu. Žáci se učili ve staré škole, na faře a v okresní záložně hospodářské (dnes městský úřad). Později byly zabrány i ty a my jsme si jednou týdně chodili pro úkoly do hospodářské záložny. Na jaře r. 1945 potom bylo vyučování přeloženo do budovy obecné školy v Běcharech. Tam nás zastihla zpráva o vypuknutí květnového povstání. Vyučování ustalo a v původních školních budovách bylo obnoveno 25. května.

Všechno končí – i můj příběh v kopidlenské škole. Opustil jsem ji v r. 1945, ale nezapomínám, co všechno pro mě znamenalo. Velmi si vážím svých učitelů, kteří mi poskytli pevné základy vzdělání. Jsem jim za to hluboce vděčný.

Karel Štefek

Město poskytne dotace na zájmovou činnost i v roce 2016

Město Kopidlno již mnoho let jako jednu z forem podpory zájmové činnosti poskytuje finanční prostředky spolkům (dříve „zájmovým sdružením“) i neformálním skupinám. Tato podpora bude pokračovat i v příštím roce. Spolky i jednotlivci mohou v době od 15. 12. 2015 do 31. 1. 2016 podávat žádosti o dotace na podporu svých aktivit v oblastech: tělovýchova a sport, kultura, zájmová činnost, společenský život. Žádosti budou podávány na formuláři, který je přílohou dotačního programu zveřejněného na webových stránkách města i Kulturního a vzdělávacího centra Kopidlno.

Dotace nebudou poskytovány na mzdy, platy, odměny za práce vykonávané na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr ani na jakoukoli jinou formou vyplácené odměny za práci, na pořízení hmotného či nehmotného majetku v hodnotě vyšší než 1.000 Kč ani na pořízení, rekonstrukce či opravy nemovitého majetku.

O poskytnutí dotace a jejím využití budou uzavírány smlouvy, v nichž se příjemci zaváží dodržet několik podmínek, mezi které bude patřit bezplatná pomoc členů příjemce při akcích pořádaných městem a bezplatné poskytnutí prostor pro pořádání akcí města, pokud příjemce vhodné prostory vlastní.

O poskytnutí dotací podle Programu bude rozhodnuto v době od 1. 3. 2016 do 31. 5. 2016, prostředky z dotace však mohou být vyúčtovány na výdaje uskutečněné od 1. 1. 2016.

Prostřednictvím dotací poskytovaných podle vyhlášeného Programu město Kopidlno rozdělí částku 350 000 Kč. O poskytnutí jednotlivých dotací bude rozhodovat zastupitelstvo města.

Vedle dotací na podporu zájmové činnosti poskytovaných podle Programu město Kopidlno poskytuje individuální dotace, zejména v sociální oblasti. Pokud je dotace vyšší než 50 000 Kč, rozhoduje o ní zastupitelstvo, o nižších dotacích rozhoduje rada města.

Příjemci dotací vyšších než 50 000 Kč musí počítat s tím, že smlouva o poskytnutí dotace bude zveřejněna na webových stránkách města v části „Úřední deska“.

Program pro poskytování dotací v roce 2016, formulář žádosti o dotace i formulář vyúčtování dotace jsou zveřejněny na www.kopidlno.cz a kvc.kopidlno.cz.

Lenka Kropáčková

Archeologické nálezy z Pševse

Archeologické nálezy jsou často nazývány němými svědky naší minulosti. Jsou dokladem událostí, které vymizely z paměti lidí a nedochovaly se po nich žádné zprávy. Upozornují nás na skutečnost, že krajinu, kterou obýváme, jsme zdědili po našich předcích a že toto dědictví má hluboké kořeny. Drtivou většinu archeologických nálezů nemůžeme označit žádným superlativem. Nelze ale tvrdit, že by byly bezcenné – každý nálezy je důležitým pramenem k poznání minulosti toho kterého místa, a nelze jej tedy nahradit jiným podobným, „od vedle.“ Velké dějiny se skládají z obrovského množství událostí menšího měřítka a ty zase z mikroudálostí. Každý pramen k poznání zapomenuté minulosti tedy tvoří příslovečný kamínek do mozaiky dějin lidstva.

Z katastrálního území Pševse známe doklady osídlení již z mladší doby kamenné – neolitu (cca 5500–4200 př. Kr.). V první řadě se jedná o zlomek kamenného nástroje, který byl nalezen na neznámém místě v roce 1976 a je dnes uložen v archeologické sbírce muzea v Jičíně. Jedná se o silně poškozenou tesliči opatřenou otvorem pro nasazení topírka. Ostří nástroje se nedochovalo, ale lze soudit dle analogií, že osa otvoru byla původně vedena kolmo na linii ostří. Takže nástroj opatřený topírkem vypadal podobně jako motyka. Proto se někdy čtenář může setkat se starším názvem „motykovitý sekeromlat“. Zachovalá délka nástroje činí 105 mm, šířka 60 mm, kónický otvor měl maximálně průměr 30 mm. Bližší chronologické zařazení nálezu lze na časovou osu umístit do závěru 6 tisíciletí př. Kr., jedná se o období, kdy bylo naše území osídleno kulturou s vypíchanou keramikou.

Velmi zajímavá je také hornina, ze které je nástroj vyroben. Jedná se o tzv. amfibolový kontaktní rohovec, který archeologové nazývají také metabazity typu Pojizeří. S výslovností se jedná o velmi tvrdou, pevnou a houževnatou horninu, která v oblasti Čech nemá konkurenci. Právě tyto vlastnosti ji předurčily pro výrobu pádných nástrojů. Že se jednalo o velmi vhodný a ceněný materiál, dokládají nálezy stejně starých nástrojů na obrovském území. Ve starší části neolitu tento materiál převládá v celé oblasti Čech, Moravy a Saska. V mladším období neolitu se velmi často vyskytuje na západě Slovenska, jihu Polska, v Německu (Bavorsko, Hesensko) a patrně také na severu Rakouska, Maďarska a Nizozemí. Ojedinelé artefakty z tohoto materiálu byly zjištěny až v severní Itálii. Přípovědlová neolitická intenzivní těžba tohoto materiálu byla zjištěna u obce Jistebsko u Jablonce nad Nisou.

Jednoznačný doklad neolitického osídlení přinesla dr. Eva Ulrychová v roce 2008. V blízkosti domu čp. 11, při okraji cesty, našla ve výkopu pro kanalizaci zásobní jámu, která obsahovala keramický zlomek z uvedeného období. Jedná se o nepopíratelný doklad existence sídliště.

Další nálezy v Pševsi pocházejí z mladší doby železné. Tentokrát jde ale o velmi zajímavé předměty pocházející z prostředí tzv. laténských kultur. Jedná se o krátký železný meč, železný hrot kopí a zlomek železného sekáčovitěho

nože. Meč a hrot kopí byly patrně součástí pohřební výbavy keltského bojovníka, nůž k těmto dvěma předmětům pravděpodobně nepatří, i když je také laténský. Meč je dvojhraný a poměrně malý: délka 473 mm včetně řapu, šířka čepele dosahuje 40 mm, síla čepele 6 mm; řap je na konci rozšířený. Čepel je podélně členěná žebrem. Hrot kopí má celkovou délku 256 mm, maximální šířku 42 mm, vnitřní průměr (světlost) tulejky 16 mm a hloubku tulejky 68 mm. List kopí je podélně členěn žebrem, které je na jedné straně listu výrazněji vystouplé.

Podstatným problémem je lokalizace nálezů těchto dvou předmětů. Inventurní karta původní kopidlenké sbírky, která přísluší k sbírkovému předmětu A-172, tedy k našemu meči, uvádí jako lokalitu „Kopidlno Stinadla“, s vrocením nálezu mezi léta 1935 a 46. Na vlastním meči je ale kličkem přilepený stářím zažloutlý štítek s textem „J. H. Pševs 1930“, inventurní číslo je uvedeno na jiném štítku. Rozměry meče dobře souhlasí s rozměry uvedenými na kartě. V případě kopí je situace složitější. Karta A-377 uvádí opět „Kopidlno Stinadla“ s vrocením nálezu mezi léta 1935 a 60. Vlastní kopí je opatřeno pouze štítkem s inventurním číslem. Důvěryhodnějším údajem je štítek na meči, uvádějící lokalitu Pševs. Pro tuto situaci mám následující vysvětlení. Lokalizace na kartě byla zřejmě uvedena omylem, který pramení z faktu, že v místě zvaném Stinadla (bývalém kopidlenském popravišti) byly nalezeny četné železné předměty (především různé nože) středověkého nebo raně novověkého stáří. Při evidenci sbírkových předmětů v kopidlenském muzeu byly všechny podobné předměty přiřazeny pod tuto lokalitu (mimo jiné i dýka, lovecká šipka ad.). Někteří badatelé lokalizují polohu „Stinadla“ k železničnímu přejezdu u vlakového nádraží. Někde v těchto místech bylo v druhé polovině 19. století nalezeno řádově raně středověké pohřebiště. V populární literatuře se čtenář také může dozvědět, že zde amatérský archeolog Jaroslav Hammerbauer prozkoumal několik hrobů, do kterých byli uloženi popravení delikventi. Tuto informaci bude ale nutně ověřit. Pravděpodobnější lokalizace polohy „Stinadla“ je na mírně vyvýšenině u lesa Habrovniku.

Třetím laténským předmětem je železný zlomek sekáčovitěho nože, který je také, patrně mylně, lokalizován do polohy „Stinadla“. Zachovalá délka nože činí 104 mm, tloušťka čepele dosahuje 3 mm. Nejpravděpodobněji všechny tři laténské předměty: meč, hrot kopí a nůž pocházejí z jedné blíže neznámé lokality u Pševse. Meč a hrot kopí byly uloženy pod zem – patrně do hrobu bojovníka – někdy ve 4. a 3. století př. Kr. (v archeologické hantýrce se jedná o horizont LT B1 – C1). Podle specialisty na dobu laténskou dr. Jiřího Waldhausera je příslušnost sekáčovitěho nože k meči a hrotu nezaručena a argumentuje analogiemi z pohřebišť prozkoumaných v zahraničí.

Další nálezy přináší svědectví o sídlení nebo jiných aktivitách lidí doby římské v místech pozdější Pševse (v Čechách období mezi léty 50/30 př. Kr. a 350/380 po Kr.). Profesor František Šalda ve své knize Vlastivěda Jičínska

vydané v roce 1969 uvádí nálezy kopí a nůžek. Předměty měly být uloženy v muzeu v Jičíně a v Kopidlně, zde ale nebyly při revizích sbírek nalezeny. Archeolog Jaroslav Böhm v nálezevých zprávě z roku 1932 popisuje také železné nůžky z kopidlenké sbírky, ale zařadil je do raného středověku.

Raný středověk je na nálezy mnohem bohatší. Ze starších nálezů vyniká nálezy na poli pana Jůdla (podle dr. E. Ulrychové za domem čp. 63 v centru vsi). Zde bylo v ruce 1961 pohromadě nalezeno 12 keramických střepů, společně se zvířecími zuby, rohem a hrudkami mazanice. Střepy z nádob jsou hrubé, šedé barvy a obsahují velká zrna slídy. Jeden střep z výdutí hrncovitě nádoby je zdoben trojnásobnou vlnicí, jiný rytou linií. Okrajové střepy jsou vně vykloněné a šikmo seříznuté. Zlomek podstavy nádoby je opatřen značkou (patrně v podobě mřížky). Tyto nálezy pocházejí z období mladší doby hradištní, přesněji z 11. století (možná o něco starší) a jsou dokladem sídelních aktivit. Hrudky žárem vypálené mazanice dokládají existenci nadzemní dřevěno-hlinité stavby.

Další nálezy z mladší doby hradištní našla zmíněná archeoložka v rýze pro vodovod a dalším výkopu u domu čp. 34. Jde opět o keramické střepy, a to z výdutí nádoby zdobené vodovodnou rýhou a jeden okrajový střep. Nálezy byly zjištěny v červnu v roce 2007. Následující rok našla též západně od domu čp. 48, ve výkopu pro vodovod, jen několik metrů od trati, další keramiku z mladší doby hradištní, přesněji z 12. století. Další nálezy, tentokrát železné nůž, z období raného středověku zmiňuje archeolog Helmut Preidel v práci Soupis nálezů III. Slovanů. Jedná se o rukopis, který je pro badatele k dispozici v Archeologickém ústavu AC ČR v Praze.

Artefakty mladší doby hradištní byly nalezeny i mimo vlastní intravilán Pševse. V červnu 2001 nalezl L. Puš několik keramických zlomků na severním okraji pole nad jižním okrajem Bílského rybníka. Nálezy o něco později ověřila archeoložka jičínskému muzeu E. Ulrychová. Ta se domnívá, že nálezy zde indikují zaniklou ves 13. století, snad předcházející vsi Bílsko.

Neobčejnými památkami jsou pozůstatky předkřesťanských mohylových pohřebišť. Několikrát poslední zmíněná archeoložka identifikovala mohyly v Pševském lese a dalších několika v lese Obora a Pařez. Datace je doposud nejasná.

Závěrem lze shrnout, že původ vsi Pševs lze celkem s jistotou hledat v mladší době hradištní, tedy ve 12., snad i v 11. století. Rozptýlená struktura usedlostí na křižovatce cest, oblepená samostatnými zemědělskými plochami, je v rozporu s vesnicemi 13. a 14. století, které jsou typické plánovitým až pravidelným geometrickým uspořádáním, komunikační strukturou a rozvrženou lánovou plužinou.

Další archeologické nálezy – o které zde není nouze – a snad i rozsáhlejší terénní výzkumy jistě v budoucnu přinesou cenou sadu nových informací o pravěké a středověké minulosti Pševse.

Jana Čtvrtečková

Ze vzpomínek dirigenta a hudebního skladatele Vladimíra Drnce

V hudebním archivu Vladimíra Drnce, uchovaném díky paní Zdeně Drncové, je kromě četných partitur a dalších hudebnin a obšířelých textových a fotografických dokumentací hudebně-dramatických vystoupení divadelního souboru uložena rozsahem nevelká, ale pro poznání dirigentova působení

velice významná složka jeho vzpomínek. Jde o strojopis formátu A5, který má dva díly. První má 36, druhý, zřejmě nedokončený, má pouhých 7 stran a je nedatovaný. Text obsahuje velké množství dnes jinde nedostupných faktů.

Z Drncových vzpomínek uveřejňujeme ně-

kolik ukázek, které vypovídají o rozsahu a náročnosti dirigentovy práce.

V textu jsme provedli pouze drobné úpravy v souladu s dnešní pravopisnou normou.

Karel Štefek

4. ČÁST (str. 24–31)

...jsme se pustili s plnou parou do nácvičky hry se zpěvy a tanci od L. Hodačové, TAK ŽIL A HRÁL NÁM KMOCH. Životopis našeho velkého hudebního skladatele. Na první pohled velmi jednoduchá záležitost, ale skutečnost byla docela jiná. Zase úplně jiný druh práce, než byla s koncertem a operou. Celý soubor byl opět v permanenci. Na jevišti dechová hudba, vedená kapelníkem panem Fr. Cardou, v propadlišti smyčkový orchestr, na scéně dětský pěvecký sbor, malá dětská kapela a kompars. No a když se to všechno dalo dohromady, byl to zase podnik, který měl na sto lidí. A teď si u toho odpočiňte. Hlavní postavu Kmocha vytvořil Jiří Pišl. Márinku a její sestru Pepinku hrála velmi dobře N. Formanová a B. Součková. Otce Kmocha hrál Jan Turek. Dále pak zaslouží pochvalu Jos. Šíp, B. Haken z Budčevse, Fr. Jenčková z Cholenic, Jos. Albrecht, Jos. Machek, K. Svobodová, J. Rybová a sbor.

Režie: J. Vavřina, scéna J. Janýra, J. Klaban a V. Hyšpler. Korepetice L. Vavřinová. Kmocho se hrál jen jednou, a to 31. července 1955 o pouti ve tři hodiny odpoledne v přírodním divadle v Kopidlně. Byla to škoda, dalo to hodně práce, ale pro náročnou scénu a velký kompars bylo od další reprízy upuštěno. Při nácvičce Kmocha orchestr ještě studoval scénickou hudbu ke hře J. K. Tyla STRAKONICKÝ DUDÁK, který v režii J. Tučka byl uveden 19., 20. a 26. června 1955 v přírodním divadle v Kopidlně, opakovaně 27. června téhož roku v parku. A aby toho nebylo málo, ještě jsme ve volném čase, kterého mnoho nebylo, připravili překrásnou operetu R. Piskáčka PERLY PANNY SERAFÍNKY.

A opět se vracíme k J. K. Tylovi o pouti 29. července 1956 ve tři hodiny odpoledne. Byla to PANÍ MARJÁNKA, MATKA PLUKU. Režii měl Jos. Tuček, který také vytvořil hlavní postavu Sekáče. Skvěle se zhostil své role Vorlícký (řidič učitel B. Haken z Budčevse). Paní Marjánku hrála velmi procítěně paní A. Šípková. J. Rybová s L. Fialou vytvořili roztomilý pár. Jar. Jelínek ze Pševse byl ve své roli jako doma. Korepetice: Fr. Vacek a Fr. Carda. Scéna: Jos. Janýra a Jar. Hammerbauer.

Přichází rok 1958. Rok, který jsme věnovali R. Piskáčkovi a jeho populární operetě SLOVÁČKÁ PRINCEZKA. Dávali jsme ji celkem 14x..... Tato opereta přinesla veliký úspěch celému souboru. Všude bylo vyprodáno. Největší návštěva byla na Jiváku, kde bylo asi

1500 lidí. Velký úspěch také slavila při opakování v Kopidlně v parku. V hlavních rolích hráli a zpívali: N. Vaníčková, J. Dovolil, Jar. Svoboda, Vl. Hloušek, Fr. Tomíček, Jarča Rybová, Eva Smetanová, Lída Stezková, Fr. Jenčková. Hráli všichni dobře, ale Maryška, kterou vytvořila N. Vaníčková, Šmatlačka v podání paní Jenčkové a Florián, kterého hrál Vl. Hloušek, byli skvělí. A i tady se potvrdilo, že malé role jsou také role. Protože Kaprál a Kuba v podání Frant. Jůdla a Jos. Stezky byli na vysoké úrovni. Režie: J. Vavřina, scéna J. Janýra. Korepetice a tance Libuše Vavřinová. Došlo mi mnoho písemných gratulací z míst, kde jsme hráli, a všude, všude samá chvála. Je to opravdu překrásný pocit. Ve Vys. Veselí jsme měli štěstí. Jen jsme dohráli, všechno se naložilo na auta a začalo strašně pršet. To se nám to potom v autobuse smálo. Na Jiváku zase asi v půl třetí, tedy půl hodiny před začátkem, bylo asi 100 lidí. A během chvíle přijely autobusy, auta a nebylo si kam sednout. V Ledcích jsme zase přestěhovali klavír ze školy do propadliště, a když jsme se s ním hodně podřeli, tak jsme zjistili, že na něj stejně hrát nepůjde, protože byl strašně rozladěný. Muselo se hrát na harmonium. Vidíte, jak člověk někdy nemyslí. Nenapadlo nikoho, než ho budeme stěhovat, si na něj zahrát. V Ledcích je šatna jinde než divadlo. A tak všichni účinkující se nalíčili, oblékli do kostýmů a k provedení jsme nastupovali pěkně seřazení v průvodu. Také to mělo svůj půvab.

5. ČÁST (str. 31–34)

Následující rok 1959 jsme zahájili klasickou operetou Roberta Planquette ZVONKY CORNEVILLSKÉ. Vzpomínám si na takovou jednu dobrodružnou historku. Pro nácvič jsem nikde nemohl sehnat knížky. Prostě nebyly. Učinil jsem telefonické dotazy snad do všech divadel v Čechách. Nikde nic. Až přece jsem měl úspěch na Kladně. Tady byl ředitel velmi ochotný a povídal mi v telefonu: „Někde to tady je, přijedte si.“ Ředitel divadla nás předal archiváři a ten nás dovedl do skladiště, kde byly poskládané divadelní knížky. Tak tady to hoši někde bude. Podívejte se po tom. Ovšem to byla místnost asi 6 x 6 metrů, v ní jen úzké uličky a jinak od země až do stropu samé knížky..... Tak a co teď? Hlad jsme měli oba jako herci, jídlo jsme si nevzali, a tak jsme začali hledat..... Knížky jsme objevili, ale neso-uhlasily s klavírním výtahem..... z Kladna jeli

s Vladimírem do Prahy, abychom v div. jednatelství sehnali jiný klav. výtah. Ovšem neuspěli jsme. Měli jsme dva a každý jiný a v každém bylo něco.

Nezbývalo mi nic jiného než podle knížky vytáhnout z obou klav. výtahů, co bylo shodné, vypracovat nový, udělat instrumentaci, no a začít cvičit.

Do roku 1960 jsme vykročili zase s operetou. Tentokrát to byla MAMZELLE NITOU-CHE..... V hlavních rolích hráli a zpívali: Naděžda Vaníčková, Jar. Svoboda, Zd. Tučková, Oldřich Lachman, Josef Tuček a Jiřina Pirogová. Režie: Jos. Tuček, tance prof. Zd. Smítková, j. h. Scéna: Jos. Janýra, korepetice Frant. Carda. Spoluúčinkoval dívčí sbor místní zahradnické školy.

6. ČÁST (Vzpomínky, II. díl)

V následující roce 1961 jsem založil taneční orchestr EXPRES 61, při ZV ROH ČSD Kopidlna. S tímto orchestrem jsem hrál na plesích, na různých slavnostech a dvakrát s ním navštívil NDR. Několik let jsme hráli v zotavovně ROH Sedmihorky na seznamovacích a rozlučovacích večírkách.

Přichází rok 1967, a to 25. XII., kdy tento orchestr posílený smyčci doprovází hru se zpěvy od Jana Turečka Jizerského MUZYKY-MUZYKY. Příběh ze života hudebního skladatele Fr. Kmocha.

Scéna: J. Resler, J. Brzák.

Světla: Zb. Válek, techn. spolupráce: J. Jaroš, dirigent: Vl. Drnec.

Účinkovali: D. Čurdová, A. Němcová, V. Čurdová, M. Němcová, R. Kout, J. Dovolil, Vlad. Huk a M. Čurda.

Přesně za rok, bylo to ve středu, dne 25. XII. 1968 odpoledne a večer v sále sokolovny jsme se hráli populární operetu Jára Beneše, NATY LOUCE ZELENÝ.

Režie: J. Machek, dirigent: Vl. Drnec, scéna: J. Resler, světla: Zb. Válek, techn. spolupráce: J. Brzák, J. Kroupa, A. Carda, Jar. Zikmund a J. Jaroš. Hráli a zpívali: Boh. Čurda, Naďa Vaníčková, J. Dovolil, Vl. Huk, R. Kout, J. Škaloud, M. Němcová, Dana a Věra Čurdová, J. Koňák.

Doprovázel rozšířený taneční orchestr EXPRES 61. Tato opereta se moc líbila. Měla veliký úspěch a myslím, že Jar. Škaloud v roli Štětvice dokázal rozesmát i toho nejsmutnějšího diváka.

Aktuální zamyšlení nad Kopidlenskými listy

Příští rok vstoupí vydávání Kopidlenských listů v současné podobě do svého jubilejního 20. ročníku. To je vhodná příležitost zamyslet se nad jejich posláním a budoucností. Za uplynulých 20 let prošly několika fázemi vývoje. Zprvu měsíční periodicitu se v roce 2000 proměnila na jejich čtvrtletní vycházení. Za úroveň obsahu nese zodpovědnost především redakční rada, v jejímž čele je po většinu období tajemnice úřadu města Kopidlna pí Lenka Kropáčková. Po celou dobu v redakční radě působila a v těchto dnech svou účast ukončila Jana Minářová. Dalšími členy jsou Jarmila Nováková, Ilona Pluhařová, Jana Tauchmanová, Andrea Menclová, Jiří Machula a Oldřich Suchoradský. Výkonným redaktorem je Martin Žantovský. Od letošního roku byla rada rozšířena o kronikáře z obcí – Janu Čtvrtečkovou z Pševse, Zdenku Gläserovou Lebedovou z Drahoraz a Hanu Lhotákovou z Mlýnce.

Příchodem Martina Žantovského se datují změny grafické podoby, ale i obsahu novin. Obsah i grafika dostaly svoji pevnou podobu, byla dohodnuta vhodná délka článků, doplněných četnými fotografiemi. Obsah pokrývá různé stránky života města. Osvědčily se seriály článků v několika po sobě jdoucích číslech, např. o historii místního hokeje, historii kopané v Kopidlně, o činnosti šachového kroužku na základní škole, historii místního ochotnického divadla, články o kopidlenských lékařích, učitelích, kronikářích, v posledních číslech i kapelnících. Redakce si během času získala mnoho spolupracovníků a aktivních přispěvatelů (Jaroslava Svobodu, Karla Štefka, Miroslava Vystrčila, Ilonu Pluhařovou, Zdenku Gläserovou Lebedovou...), v úvodu každého čísla se objevují úvahy starostky města odrážející aktuální stránky života ve městě, běžné jsou zprávy o činnosti městského úřadu, místního oddělení Policie ČR, činnosti a výsledcích kopidlenských sportovců. Značný obsah čísla tvoří informace z obou kopidlenských škol (základní a zahradnické), o činnosti místních spolků a letních táborech dětí. To vše ovlivňuje obsah, ale i rozsah vydávaných listů, který se rok od roku zvětšuje a dnes dosahuje celých 40 stránek, při nezměněné ceně 15 Kč za jedno číslo. Kopidlenské listy si získaly oblibu nejen v Kopidlně, ale jsou čteny i jinde po okrese i celém Královéhradeckém kraji. Několikrát byly nominovány na cenu Jivinského Štefana za kulturní počin v uplynulém roce.

Přes popsané úspěchy stojí za to zamýšlet se nad budoucností místního tištěného zpravodaje. V době, kdy čtenost celostátních tiskovin klesá a zvláště mladí lidé přestávají číst a přecházejí na sledování elektronických médií, je dobré zapřemýšlet, čím Kopidlenské listy do budoucna ještě zlepšit, aby si udržely alespoň dnešní zájem čtenářů. Asi to nebude jenom v jeho šedé a nevýrazné

Kopidlenská diaspora žijící v Hradci králové se pravidelně schází v Městské knihovně v Hradci Králové. Na snímku Eva Bartošová-Kovářníková s Danielou Jarošovou-Votrubicovou nad fotografiemi ochotnického divadla v Kopidlně. K oběma dámám přibyl ještě p. doc. Karel Štefek. Společně rokuje nad přítomností i budoucností Kopidlenských listů.

grafické podobě, že ve stánku na náměstí mnoho čísel KL jenom leží a dlouho nenačítá své čtenáře. K oživení zájmu je třeba, aby se dále rozšiřoval okruh dopisovatelů a pokrýval všechny oblasti života města, více než je tomu v současnosti. Dobrým krokem bylo rozšíření redakční rady o kronikáře z okolních obcí, kteří přinášejí zprávy z míst, kde žijí, a život zde zaznamenávají. Od pohledu na historii Kopidlna je nutné obrátit víc pozornost na současné dění, aktuální problémy města. Chybí články z místních organizací jako jsou České dráhy, pila, málo aktivní jsou zemědělské subjekty. Chtělo by to více zdůraznit problematiku okolní přírody, její ochrany. Popsat živočišné druhy žijící ve zdejší přírodě. Označit, jaké jsou trendy v pěstování rostlin, upozornit na památné a chráněné stromy, pěstovanou vzácnou zvěř v okolí města a k tomu zřízené oboře. Ještě více přiblížit život konkrétních lidí, jejich denní starosti a uvést problémy, se kterými se setkávají. Dát prostor lidské komunitě v minulých letech nově do Kopidlna přistěhovalých rodin a jednotlivců a umožnit jim více se prezentovat na stránkách našich novin. Pro návštěvníky města nabídnout turistické zajímavosti v okolí, trasy na výlety, pěší vycházky a cyklovýlety do širokého okolí města, zařazené přednostně do letních čísel Kopidlenských listů. Při stále se zvyšujícím počtu stránek v jednom čísle by neškodil v úvodu stručný obsah toho, co se v něm čtenář dočte, nebo nějaký podrobnější souhrn na jeho konci. A v posledním čísle ročníku by jistě čtenáři přivítali rejstřík zveřejněných článků, s uvedením autorů a čísla, ve kterém ho čtenář najde.

Ani v budoucnu by Kopidlenské listy neměly zapomínat na bohatou historii místa, lidi, kteří zde žili a své město proslavili svými

schopnostmi a mimořádnými výsledky své práce. Nadále je třeba vzpomínat na učitele, kteří zde působili a zasloužili se o úroveň vzdělání zdejších rodáků a zde žijících obyvatel. Určitou nevýhodou vydávání čtvrtletníku je jeho malá periodicitu. Zprávy se dostávají ke čtenářům se zpožděním a taková tiskovina může těžko konkurovat například webovým stránkám města. Ale podpořit obsah KL mohou stále oblíbenější webové stránky Kopidlenských listů, které jsou zvláště mladšími čtenáři navštěvovány a kde se mají možnost okamžitě vyjádřit k problémům, které v Kopidlně vidí. Ze strany vedení města je na jejich připomínky a náměty zpravidla rychle reagováno.

Těžko dnes odhadovat, jaký bude další vývoj informačních technologií a zda nebude existence tiskovin, jako je náš místní časopis, v budoucnu ještě více problematická. Jak dlouho bude časopis čten a oblíben, jak dlouho bude vycházet, to nezáleží jen na vydavateli, kterým je město Kopidlna. Ani na složení jeho redakční rady. Záleží doslova na každém čtenáři, který si časopis jednou za čtvrt roku koupí. A nejen koupí a přečte si ho. Také jak se aktivně zapojí do tvorby jeho obsahu. S náměty nebo už hotovými články se můžete obrátit na kteréhokoliv člena redakční rady. Nebo přímo na pracovníky městského úřadu Kopidlna. Vaše příspěvky přivítáme a budeme je nejen číst, ale pokud to bude možné, i zveřejňovat. A nebojte se i kritických pohledů na život Kopidlna. Dejte nám vědět o svých nápadech a námětech z oblastí života města, o kterých bychom v Kopidlenských listech měli napsat a udělat tím něco konkrétního pro jejich vylepšení.

Kopidlenské listy mají svoji bohatou historii a my věříme, že mají před sebou stejně bohatou a významnou budoucnost. (osu)

Vzpomínka na léto aneb táboření v Bukvici

Vánoce jsou přede dveřmi. Hospodyňky uklízí, pečou cukroví. Obchodní domy praskají ve švech, všude spousta lidí, mnohdy i zmatků. Den se krátí, venku v lepším případě mrzne, ale s větší pravděpodobností prší. Právě jste přišli domů, uvařili si kávičku nebo čajík s citronem (či rumem) a otevřeli jste náš místní plátek. Máte-li chuť, pojdte se mnou zavzpomínat na dny plné sluníčka, kdy teploty stoupají ke čtyřicátkám a prázdniny jsou v plném proudu. Parta táborových vedoucích se právě sešla na základně v Bukvici, aby se připravila na zítřejší příjezd dětí. Bude jich čtyřicet tři, tedy o tři víc, než jsme původně plánovali. Víme však, že stanů je dost, jídelna prostorná a i Kačka, která letos připravila táborovou hru, nemá problém s tím, že v oddílech nebude stejný počet dětí...

Guvernér státu Texas

Před námi je celé odpoledne, a hlavně spousta práce. Vzhledem k tomu, že táborová hra, s názvem Western, nás zavádí do doby osídlování Severní Ameriky, změní se naše jídelna na příštích čtrnáct dnů v Saloon, umývárna se promění ve Spa, s bolístkami se bude nyní navštěvovat Hospital a tak bych mohl pokračovat. Jen kadibudky zůstaly svěmu názvu věrně. Z hlavního vedoucího bude od zítřka guvernér státu Texas, jeho zástupce je soudce (bude totiž organizovat a rozhodovat připravené hry), z vedoucích oddílů a instruktorů jsou náhle šerifové a jejich pomocníci. Zdravotníka a kuchařky jsme tak nějak nepřejmenovali. Děti, až zítra přijedou, budou noví osídlenci území a jejich úkolem bude vystavět nová města. Vítězné město v celotáborové hře se stane hlavním městem státu Texas a jeho vůdce získá hodnost kongresmana se všemi poctami. Noví obyvatelé města budou odměněni. Ale nepředbíhejme, jsme teprve na začátku. Všecko začíná pro vedoucí kontrolou stanů a případnými úpravami a opravami tak, aby zítra měly děti kam složit hlavu. Nápis do jídelny a umývárny se rozvěšují, ale vstupní brána zatím nikde. Přitom dřevo s předstihem přivezl David už v týdně. Kdo však chybí, je Láda, který je autorem návrhu a hlavní stavitel. Dozvídám se, že si přivodil úraz a jeho účast na stavbě a potažmo i po dalších čtrnáct dnů v táboře je ohrožena. Když už se pozvolna schovávalo sluníčko za les, rozhodli jsme se, že bránu postavíme sami. Naštěstí se Ládk objevil a při baterkách a dalších světelných zdrojích se brána dostavěla. To už byla téměř noc a Káťa si uvědomila, že zapomněla na uvítací tabuli do brány. A začal pěkný fofr. V prostoru základny najít vyhovující desku bylo nemožné, a tak se žhávaly telefony. Až u Zuzky doma jsme pochodili (tam se sežene vždycky všecko) a kolem půlnoci byla deska na základně. Namalovat ji by nebyl problém, ale Kačka rozhodla, že nápis se bude vypalovat. A tak se rozpalovaly pájky a pozvolna, zdůrazňuji pozvolna, se na tabuli objevují první písmena. Jenomže na takovou porci nejsou odporové pájky stavěné a kromě drátů se začalo rozpalovat i všecko okolo. No a jak první probdělá noc dopadla? Zbytek jsme nakonec stejně dotáhli barvou a fixami. Když jsme tabuli pověsili, stihli někteří z nás i dvě hodinky spánku.

Děti se postavily na stranu bandity

Je neděle dopoledne, rodiče přivážejí první táborníky – opravují osadníky. Po nezbytných úkonech a ubytování dětí a posilnění prvním obědem se všichni vydávají do lesa, aby se seznámili s okolím tábora a zároveň byla odehrána úvodní etapa táborové hry. Večer u ohně se osadníci dozvědí, které město budou v příštích dnech osídlovat a stavět.

Popisovat každý úkol táborové hry, na to by nestačilo celé číslo Kopidlenkých listů, a tak se s vámi podělím o události, které byly z našeho pohledu něčím překvapivé. Tak třeba hned druhý úkol táborové hry. Na stromy jsme rozvěsili v ubrousku zabalená sádrová vejce. Úkolem dětí bylo je vodou za pomoci injekčních stříkaček „sestřelit“ tak, že se ubrousek rozmočí a vejce spadne. Některé děti běžaly poctivě a papír rozmáčely, našli se ale šikulové, kteří sledovali, jak už je papír rozmočený a teprve potom „zaúčtovali“.

Další hra „Na banditu“ spočívala v tom, že byl šerifem a jeho pomocníky dopaden bandita. Soudce spolu s guvernérem jej odsoudili k smrti. Bandita využil nepozornosti šerifa, ukradl mu zbraň a guvernéra i soudce zastřelil. Využil zmatku a utekl. Byl postřelen a zanechával za sebou stopu. Šerifové požádali obyvatele měst – děti – o pomoc, a vypsalí dokonce odměnu za dopadení. Jaké bylo naše překvapení, když se děti postavily za banditu a pomoc odmítly. No, dalo nám hodně práce, abychom je přesvědčili, že padoucha je nutné dopadnout. Hra se celkem povedla až na její závěr. To už Lukáš, který představoval banditu, sotva pletl nohama. Do konce bylo snad pouhých pět minut a jeden z instruktorů se nabídl, že jej na tu chvíli nahradí. Jen vyběhl, hra skončila. Zapíchl si totiž větve do kolena a už se jelo na pohotovost, kde to spravilo šest stehů, a na týden jsme měli instruktora mimo hru!

Svého indiána si musely děti vzbudit

Jedním z úkolů bylo uvítat indiány, kteří je přijdou navštívit, tím, co je jim vlastní. Předvedou jim indiánský tanec. Na přípravu měly děti celý den, ale při běžném táborovém programu. To, co děti předvedly, nám vyrazilo dech. Všechna města se zhostila úkolu skvěle. Využily k tomu nevšední „hudební nástroje“, zapojily do programu své oddíláky. Hodnocení pro nás bylo nesmírně těžké. Nakonec vyhrálo město šerifa Lukáše. Je pravda, že jim k tomu hodně Lukáš pomohl, když do rána složil k tématu písničku a doporučil jejich tanec na kytaru. I bez jeho pomoci by asi vyhráli, ale dojem tím úžasné umocnili. Další tři města se nakonec všechna umístila na druhém místě. O určené pořadí na druhém až čtvrtém místě jsme nebyli schopni se dohodnout, tak byly výkony vyrovnané.

Každý den po večerce se sejdou vedoucí k poradě, kde se doladí program na další den. Porada se chýlí ke konci a Kačka vysvětluje jednoduchou noční hru, která zítra bude děti čekat. Jen si neuvědomila, že její příprava bude časově hodně náročná. Mimochodem, je těsně před půlnocí a většina vedoucích už se těší do spacáku. Nesměle jsem se

zeptal, jestli je v její představě začít tuto hru někdy v jednu hodinu ráno. Koukala na mě překvapeně, ale pak pochopila. Bylo jasné, že pokud chceme začít hrát po setmění, bude nutné hru připravit ještě tuto noc. A tak vyráží první trojice vedoucích do lesa většinou odrazky po stromech a hodinu za nimi další trojice zkouší trasu projít, a hlavně zkontrolovat, aby nedošlo k tomu, že z jednoho místa třeba není vidět více odrazek. Vše se podařilo připravit a zkontrolovat ještě za tmy. Vedoucí se však vrací zpět do tábora za svítání. Někdo to vzdal a nejde už spát vůbec. Pár jedinců ty dvě hodinky spánku využilo. Ráno svěží z vedoucích nebyl nikdo. Dopolední hra, při které jsou vedoucí rozmístěni po lese a děti mají za úkol k nim dojet za pomoci fáborků, byla pro vedoucí balzámem. Děti mají za úkol dojet na křižovatku, kde se rozhodnou, kterou cestou se dají. Jen jedna je ta správná. Když zvolí špatnou, dojdou k „indiánovi“, splní zadaný úkol a vrací se zpět na křižovatku. Zde zvolí novou trasu, a pokud je správná, dojdou na další křižovatku, kde se znovu rozhodují ze tří možností. Indiány představují vedoucí a nejednou se stalo, že si „svého indiána“ musely děti vzbudit! A tak si hru užily děti i, svým způsobem, také vedoucí.

Noční hra, vzhledem k tomu, že byla připravena noc před tím, se zvládla do půlnoci. Byla moc pěkná. Každé „město“ vyrazilo s jedinou baterkou. Na určeném místě zasvítily děti do prostoru lesa. Kde se jim objevilo světlo z odrazky, tím směrem se vydaly cestou necestou. U odrazky znovu zasvítily do prostoru a postupují za další odrazkou. Cestou plní úkoly. Odrazky je dovedou do cíle a pak už rychle spát.

Těch nočních her bylo víc. Při jedné musely děti předem vytvořit louč a tou si svítit na cestu k labyrintu. Tenhle úkol byl hodně náročný pro vedoucí, protože bylo v tu dobu už všude všecko vyschlé a bylo nebezpečí vzniku požáru. Barely s vodou snad na každých deseti metrech byly nutnosti. Po pochodu s louči došli děti do lesa, kde byl pro ně vytvořen labyrint z provázků. I tahle noční hra se dětem líbila. Ostatní noční hry jsou kořením každého tábora a děti se na ně moc těší. Některé se sice v noci v lese bojí, ale časem si zvyknou a nakonec se jich většina pohybuje po lese jako za bílého dne.

Trosečníci na suchu

V Bukvici není rybník ani jiný zdroj vody, ve kterém by se dalo koupat. Nejbližší koupaliště je v Ostružně, je vzdáleno přibližně čtyři kilometry od tábora. V těch vedrech, které v době konání tábora byly na denním pořádku, bylo nemyšlitelné koupaliště nenavštívit. A tak jsme se tam pod vedením Marka, který je v Bukvici doma, vydali. Děti si užily koupaliště, lákadel v místním krámečku, a když už byl čas návratu, pod vedením Máry se vydaly na cestu. Asi tušíte, jak to dopadlo. V tom hrozném vedru záhy došlo pití. V blízkosti Křeliny zapomněli pochodníci odbočit a pokračovali směrem k Podhradí. U hřiště bylo jasné, že bez pomoci těch, kteří zůstali v táboře, to nepůjde. Tak se žhávaly telefony, pak se plnily nádoby s pitím a dvě auta vyrazila táborníkům naproti. Po nezbytném občerstvení jsme naložili první část dětí a další tři řidiče do aut. Postupně jsme táborníky, což bylo skoro šedesát lidí, převezli auty do tábora. Mára pak nesměl několik hodin nikomu na oči.

pokračování ze strany 29

Konici a mistrovské hody sekerou

Jako v každém správném westernu si děti vyzkoušely rýžování „zlata“. Tomáš vyrobil rýžovací pánve, David zajistil jemný sklářský písek. Místo valounů zlata byly použity obarvené kamínky a ocelové broky, které se používají k tryskání železa či litiny. Vyzkoušet rýžování si mohli všichni, tedy i vedoucí, a společně jsme zjistili, že to funguje, ale že to byla práce nelehká. Také jízda na koni byla v programu tábora. V rámci celodenního výletu jsme vyrazili do Všeně u Turnova. Na dvě hodiny tady pro nás přichystali deset koní. Každý z táborníků si mohl sednout na koníka a vyzkoušet, jak vypadá svět ze hřbetu tohoto ušlechtilého zvířete. Využili toho téměř všichni, tedy i vedoucí, a zvlášť pro ty, kteří seděli na koni poprvé, to byl velký zážitek. Je pravda, že nešlo o žádné rodeo. Koně směli pouze chodit a sem tam se pustili do klusu či cvalu, jezdilo se v místní jízdárně, i tak to bylo kouzelné a nezapomenutelné.

Vyzkoušeli jste si někdy házení nožem nebo sekerou? Jako kluci jsme to zkoušeli s nevalným výsledkem. Ale vidět na vlastní oči mistra světa v těchto disciplínách, to se každému nepoštěstí. Děti i dospěláci v rámci našeho tábora měli možnost takového člověka navštívit. A nemuseli nikam daleko jezdit. Asi málokdo ví, že takový šikula žije přímo v Bukvici, a své nevšední umění nám ukázal přímo doma na svém dvoře. Ukázka nožů a seker, které si pro tento účel sám vyrábí, včetně vysvětlení jejich názvů a původu, byla samozřejmostí. Mnohem víc však děti zaujalo vyprávění o zážitcích ze závodů a příběhů ze života, když jej například v cizině zadržela policie za převoz zbraní a jak málem kvůli tomu nestihl mistrovství světa. Ukázka hodu nožem byla pěkná, ale hod sekerou či chcete-li tomahavkem, to bylo neskutečné. Pan Havel předvedl hod sekerou na vzdálenost pět, deset metrů s různými náčiním. Pak ale vzal do ruky své mistrovské náčiní a postupně přidával po pěti metrech vzdálenost. Když byl asi padesát metrů od terče, mnozí z nás usoudili, že by takovou vzdálenost ani nedohodili, a tento borec zasáhl cíl a sekeru do terče zasekl. Klobouk dolů před jeho uměním. Na jeho dvoře jsme se zdrželi hodně dlouho. Měli jsme totiž možnost si obě disciplíny vyzkoušet. A to nás bavilo všechny. Je pravda, že nám pan Havel nepůjčil své mistrovské nože, a ani se mu nedivím. Některým šikulům se totiž nepodařilo trefit ani terč, takže nůž zaseknout, a párkrát jsme hledali náčiní i na sousední zahradě. Nutno říci, že každý z nás alespoň jednou nůž do terče zasekl. Mnohdy díky velké trpělivosti mistra, který po neúspěšném pokusu korigoval délku našich hodů tak, aby se nůž správně otočil a přistál v cíli. Takže, když došlo na hod sekerou, to už se začalo stmívat a tak každému zbyl čas na jeden hod a pak rychle zpět do tábora.

Na bivak děti vzpomínají léta

V programu tábora bylo také spaní pod širákem. Pro tento účel jsme si pronajali hřiště ve Střevači na jedno odpoledne a noc. Některé děti spaly pod širým nebem poprvé. Nebylo to takové jako kdysi, když jsme děti „vypustili“ z tábora s báglem na zádech a potravinami. V místě byl dohodnut zdroj pitné vody a děti byly schopné se po dva dny a dvě noci o sebe postarat. Vedoucí na ně dohlíželi z dálky, pokud možno nepozorovaní, a zasáhnout měli jen v případě nouze. Dnesním „počítačovým“ dětem na místo věci a spacáky dovezeme, jídlo rovněž. V místě je zázemí s WC a pitnou vodou. V případě deště je možnost se schovat pod přístřeškem.

Přes to si dovolím tvrdit, že bivak je pro děti zážitek, na který pak léta vzpomínají.

Tábor se zřejmě dětem líbil. Svědčí o tom informace známé učitelky z Jičína, která zadala dětem úkol, napsat slohovou práci o zážitku z prázdnin. Ve třídě byly tři děti, které s námi byly v táboře, a všechny tři, aniž by se domluvily, měly jediné téma – tábor v Bukvici. Bohužel se mi zatím nepodařilo tyto slohové práce získat, když se to povede, budou na stránkách některého z příštích čísel Kopidlenkých listů.

Tento tábor měl dva vítěze. Prvním bylo družstvo, které „postavilo“ nejvíce domů ve svém městě – město Dalas. Druhým vítězem se stalo město, které jako první objevilo poklad indiánů. Jestli to byl Houston, El Paso, nebo San Antonio, není rozhodující. Hlavně že si tábor užily děti, přežili jej všichni vedoucí a všichni dohromady si odvezli spoustu nádherných zážitků.

Návrat na místo činu

Po týdnu odpočinku se větší část vedoucích schází v Bukvici ještě jednou. Pro velký počet zájemců jsme se totiž rozhodli uspořádat druhý tábor, s menším počtem dětí. Bylo jich dvacet. Ale protože se některé z dětí účastnily obou našich táborů, bylo nutné připravit pro druhý tábor jiný program, a hlavně jinou táborovou hru. Tentokrát padla volba na hru „Stopa Xapatanu“. Opět jsme se vrátili na americký kontinent. Tentokrát trochu jižněji na území Mexika. Pamatujete si z televize francouzský seriál, ve kterém sedm mužů a jedna žena postupují dobrodružství, při kterém muži překonávají překážky, které jim nastraží domorodci? Žena hledá v jeskyni sošky indiánů. V určeném čase se sejde s jedním z mužů, který překonal všechny překážky. Spolu podle indicí určí správnou sošku, kterou pak prodají překupníkovi. Pokud se jim to podaří v určeném čase a přinesou správnou, nepoškozenou sošku, získají báječnou odměnu.

My jsme si trochu pravidla upravili. Děti za každý splněný úkol táborové hry získávají keramické figurky zvířat. V závěrečné hře za pomoci indicí vyberou námi určenou sošku. Družstvo, které přinese jako první správnou figurku, vyhrává táborovou hru. Těch úkolů táborové hry bylo sedm a děti získaly celkem sedm různých figurek, chcete-li sošek. Hrál se ráno, odpoledne, večer i v noci. Byli jsme ochuzeni o večerní posezení u ohně, protože pálení ohňů zakázal krajský hejtmán pro obrovské sucho, které v té době po celé zemi panovalo. Za to jsme si užili nálety vos, které hledaly v táboře jakýkoliv zdroj tekutiny. Nebezpečí bodnutí hrozilo v umývárkách, u vánice s pitím. Ale taky při hrách v lese se nám podařilo několikrát prošlápnout hnízdo v zemi a pak to byl pořádný fofr. S krémem na chlazení a práškem proti alergii se do lesa ani nevycházelo.

Jak důležitá jsou pravidla

A jak probíhal vlastní tábor. Myslím, že se dětem také líbil. Hodně se nám „povedl“ hned začátek. Děti jsme za obrovského vedra vytáhli do lesa s tím, že jim ukážeme význačné body v terénu, které budou druhý den potřebovat k plnění jednoho z úkolů táborové hry. Vedoucí byli vybaveni mapou okolí tábora a měli současně do mapy zaneš odchyly cest, případně dokreslit nově vzniklé pěšiny. Byly určeny hranice, za které se v žádném případě nesmí. Největší důraz jsem kladl na to, že v žádném případě se nesmí vyjít z lesa. Na procházku byl plánován čas dvou, maximálně tří hodin. Skupinu vedl Šmidra, se kterým jsem týden před tím prostor procházel, a na některá úskalí upozorňoval. Je pravda, že jednu cestu jsme spolu neprošli a odhadli jsme, ke které křižovatce by měla dojít. Bohužel jsem podcenil pravidlo o důvěřování a prověřo-

vání, což mělo později fatální následky. Jirka, tedy Šmidra prováděl tábor postupně celým prostorem spolehlivě až k výše zmíněné cestě. Na ní porušil obě pravidla. Jak pravidlo hranic, za které se nesmí, a hlavně pravidlo, že se nesmí vyjít z lesa. To jsem ale netušil. Něco jsem začínal tušit, když se děti nevracely po čtyřech hodinách. V době, kdy už dávno měla probíhat večeře, mi bylo jasné, že se někde stala chyba. V té době mi zazvonil telefon jednoho z vedoucích, kde mi oznámili, že jsou na břehu rybníka ve Střevači, že mají příšernou žízeň a že děti jsou na pokraji kolapsu. Tak jsme vyrazili s nádobami s pitím dětem naproti. Nejdříve jsme jim doplnili tekutiny, pak lahve, které měly s sebou. Za další hodinu slavně děti dorazily spolu s vedoucími do tábora. Dlouho do noci jsme si nad mapou vzájemně vysvětlovali, kde se stala chyba a která pravidla byla porušena. Věřte, že to nebyl příjemný rozhovor.

Ale i na tento nepodařený výslap se za několik dní vzpomínalo s úsměvem, směrem ke Šmidrovi směřovalo pár poznámek o buzole, mapě a hodinách. Ale měli jsme i povedené akce, hry a soutěže. Jednou z nich byl úkol „přepálení provázku“. Přiznám se, že v tomto případě jsme porušili nařízení hejtmána, ale hru jsme hráli v blízkosti vodního zdroje s nejvyšší mírou obezřetnosti a pak místo důkladně prolili vodou a do druhého dne chodili kontrolovat. Úkol spočíval v tom, že družstvo dostala jeden ešus a krabičku s deseti zápalkami. Na vybraném místě byl za pomoci dvou tyčí ve výšce padesáti centimetrů napnut provázek. Úkolem dětí bylo do ešusu nasbírat dřevo, lépe řečeno větvičky. Když měla všechna tři družstva nasbírat, byly spuštěny stopky. Družstvo, které jako první přepálí provázek, vyhrává. Další dřevo se smělo přinášet pouze za pomoci ešusu. Tedy žádné dlouhé klacky. Nutno ještě říci, že mírně pofukoval větřík, který dělал se špičkou ohně pěkné lumpárny. Úkol nakonec jako první splnilo družstvo děvčat, které si nejlépe zorganizovalo práci, a brzy ze dřeva vytvořily pyramidu a svými těly bránily oheň před větrem. Ze chvílemi byly v nebezpečí jejich dlouhé vlasy, jim v té chvíli bylo srdečně jedno. Jedno družstvo kluků úkol nespínilo. Měli totiž malou zásobu dřeva, a hlavně špatně vytvořený základ ohniště. Zápalky záhy došly a oheň ne a ne hořet. Mimo soutěž jsme jim trochu poradili a provázek nakonec přepálili také. Ale ta potupa, že je předběhly holky, tu nemohli dlouho skousnout.

Perné chvíle s alarmem

Další živel, se kterým si naši táborníci museli poradit, byla voda. Úkolem bylo ze zdroje přenést vodu a naplnit sklenice po určenou rysku. Problém byl v tom, že nesměli použít nic, co bylo vyrobeno. A tak se nosila voda ve dlaních, v puse (byla pitná). Holky využívaly své dlouhé kadeře. Nikoho totiž nenapadlo, jak se dá vytvořit nádobka z listů lopuchu nebo kolik vody je schopný nasát mech. Obojího bylo v okolí dostatek. Takže místo mozku se víc využívalo dolních končetin. Kdo vyhrál, není v této chvíli důležité. Hlavně když se užilo hodně legrace.

Součástí programu tábora bývá celodenní výlet. Záměrně jsme jej tentokrát směřovali do Bozkovských jeskyní. Za prvé jsou krásné a v těch vedrech to byla chvilka příjemného ochlazení. Za druhé jsme předem s vedením správy jeskyní dohodli, že v prostoru umístíme tři stejné sošky (vybrána byla myš). Děti měly v rámci prohlídky sošky vyhledat. To se povedlo podle našich představ. Méně radosti jsme ale připravili slečné průvodkyni. Děti se totiž ve chvíli, kdy sošku uviděly, neudržely a v jejím směru natáhly ruce. Prostě co soška, to spuštěné zabezpečovací zařízení a alarm. Nutno říci, že se to

pokračování na straně 31

pokračování ze strany 30

obešlo s humorem a slečna od nás dostala keramickou figurku ptáčka a měla z něho velikou radost. Po zhlédnutí jeskyní jsme se přemístili směrem k Turnovu a užívali si chladných vod Jizery. Tady děti plnily další úkol táborové hry. Původně měly přes řeku přenášet polena. Ale vozte celý den v autobuse metrová polena. Zvolili jsme tedy pádla a na nich položené kroužky ze hry ringo. Účel tyto předměty splnily a možná se při tom užilo i víc legrace.

Jednou z povedených her byl petboard. Že nevíte, co to je? Je to jednoduché. Naplní se PET lahve vodou. Na ně se položí prkno a pomocí tyčí, v našem případě to byly násady od košťat, se dva členové posádky odráží, zatímco další členové družstva jim před prkno přenášejí další lahve. Tímto způsobem „projedou“ určenou trasu. Až se někdy budete nudit s vašimi dětmi, tak to vyzkoušejte. Vřele doporučuji.

Z nočních her tentokrát vyberu a popíšu přenos ohně. Na první pohled jednoduchá hra. Na dno ešusu se pomocí zahřátého vosku nalepí svíčka. Do ešusu se nalije odměřené množství vody. Vytvoří se řetěz z hráčů družstva a ti si až do cíle, cestou necestou, předávají ešus jako štafetu. S ešusem se krok udělat nesmí. Voda v ešusu je pěkná potvora. Když svíčka zhasne, musí se znovu zapálit, když se svíčka zvrátí, musí se voda vylít, dno vysušit, svíčku přilepit, dolít vodu. No, a když se to dělá v noci, mezi stromy a bez baterky, k tomu vám běží čas a vy nesmíte promluvit, pak je to úkol hodně náročný. Děti jej zvládnou se ctí a s novým zážitkem, na který jen tak nezapomenou.

Zážitky méně příjemné

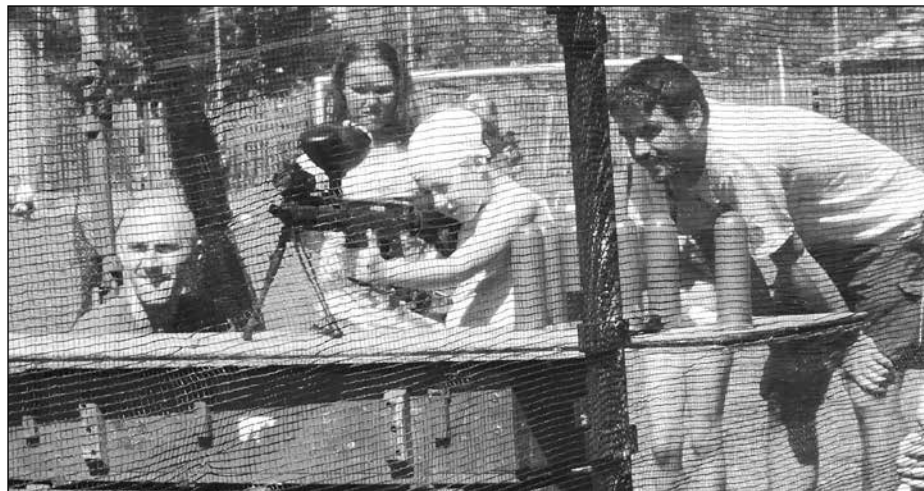
I tahle parta si užila bivak ve Střevači. Míň už ale vedoucí. Příčinou byla houpačka, zakázané území a neposlušnost dětí. Děti směly na houpačku z bezpečnostních důvodů jen za asistence dospělých. Přes to nejel vlak, jak se říká. Přesto se po chvíli houpání jelo na pohotovost. Ještě dnes slyším Tomáše, jak co pět minut říká: „Nevystrkujte ruce a hlavu mimo houpačku.“ Pak už jsem slyšel tupou ránu a křik dítěte. „Je to dobré, křičí!“ volá zdravotnice a kuchařka v jedné osobě, Lenka. A protože ta dutá rána byla směřovaná na hlavu, vzápětí se startuje auto a letí jako o závod do jičínské nemocnice. Řeknu vám, nervy to byly. Když pak Lenka volala, že holčinu vezou zpátky a že to není ani otřes mozku, hodně se mi ulevilo. Ale to ještě neměl být konec. Za tmy se jako druhá večere měly opékat buřty. Instruktor Mára odešel pro opékací klacky „zakázaným územím“ a dívka s buřtem v ruce za ním. Skončilo to opět na pohotovosti. Tentokrát to spravily tři štychy na předloktí. Komu však v tuhle chvíli naplácat na zadek? Asi panu instruktorovi, že?

Po dlouhé době to byly dva úrazy dětí (pomijím říznutí se do prstu, nakopnutí malíček či další drobnůstka ošetřená přímo v táboře, a úrazy vedoucích či instruktorů způsobené většinou jejich hloupostí), které mi způsobily další šediny už tak bílé hlavy. Hlavně ta rána do hlavy mohla mít nepříjemné následky.

A tak si někdy říkám, jestli mi to stojí za to. Asi ano, když je vše nakonec vyváženo hurónským řevem dětí, že se jim z tábora nechce nebo když zrovna vyhrály táborovou hru. Tu letošní vyhrálo nakonec družstvo děvčat, kluci museli spolknout hořkou pilulku. Ale věřím, že si ty průzračnév horké dny užili a s nimi i vedoucí a všechen personál. A jestli, pokud budou číst tento článek, jim to připomene spoustu dalších zážitků společně prožitých, pak měla tahle práce smysl.

*Na dny strávené v letních táborech zavzpomínal
Jiří Machula*

Střelecký klub rozšířil členskou základnu a chystá se vybudovat nové hrací hřiště

S koncem roku 2015 je pomalu načase zrekapitulovat činnost, úspěchy, ale i neúspěchy v tomto roce a také představit, co čeká Střelecký klub Kopidlno z.s. v roce příštím.

Na začátku roku čítala členská základna 6 dospělých členů a 6 dětí. Během roku se naše řady rozrostly, a to na 13 dospělých členů a 5 dětí.

Se začátkem nového školního roku jsme zahájili spolupráci s internátem Průmyslové školy v Jičíně. Studenti a studentky náš střelecký klub již několikrát navštívili a z jejich reakcí bylo patrné, že odcházejí nadšení, plni nových zážitků a že se k nám budou rádi vracet.

Jsem opravdu rád, že v návaznosti na rozrůstající členskou základnu a zahájení spolupráce s internátem se nám podařilo získat pozemky pro vybudování nového hřiště zde v Kopidlně. Vybudování hřiště v Kopidlně vyřeší problém s časově náročnější dostupností doposavad užívaného hřiště v Cholenicích.

Během roku také naši členové přiložili ruku k dílu při obnově hřiště v Cholenicích. Na hřišti proběhly poslední úpravy, mezi které patří i umístění nové závery při vjezdu na hřiště. Zabezpečení vjezdu na hřiště nyní účinně zabraňuje hlavně nežádoucímu odkládání domácího odpadu na hrací plochu.

V ohlédnutí za uplynulým rokem nesmíme zapomenout na akce, na kterých jsme

aktivně předvedli činnost našeho klubu. Naši členové již tradičně postavili mobilní stfelnici, kde si mohli návštěvníci Dětského dne v Kopidlně a Dětského dne v Cholenicích vyzkoušet stfelbu ze značkovače na terč. Také jsme se zúčastnili akce: Pivní maraton v Rožďalovicích.

Nere-liga je již u konce, máme dohráno. A tak už jen zbývá předat putovní pohár vítězi tohoto ročníku, a to teamu SG-z5. A těšit se na vrácení putovního poháru zpět do našich rukou v ročníku příštím.

A co že nás to čeká v příštím roce? Na získaných pozemcích v Kopidlně vybudovat nové hrací hřiště, se zázemím jak pro hráče, tak pro návštěvníky hřiště, kteří se právě na základě zhlédnutí hry rozhodnou naši členskou základnu rozšířit. Nadále se věnovat spolupráci a rozšiřovat nabídku spolupráce s internátem Průmyslové školy v Jičíně, a případně s dalšími školami.

Také náš klub v nastávajícím roce nemine trocha té nezbytné úřednickiny. Čeká nás zákonem daná změna ze sdružení na spolek. V našem případě je to doplnění názvu Střelecký klub Kopidlno, z. s. (zapsaný spolek).

Závěrem bych chtěl poděkovat městu Kopidlno – za podporu a již zmiňované pozemky; všem sponzorům – za jejich štědré sponzorské dary, a hlavně všem členům a přátelům klubu za vřelou spolupráci.

Jaroslav Plocar

Jak se loví Zrcadlo?

Není Zrcadlo jako zrcadlo. To naše Zrcadlo se loví jednou ročně na podzim. Ano, mluvíme o našem krásném rybníku v Mlýnci... A ano, jmenuje se Zrcadlo... Začíná se odpouštěním vody z rybníka, aby se ryby přemístily do loviště. Odtékající voda se musí pravidelně a pozorně hlídat. Na začátku klesá hladina pomalu, později, při snížené hladině, se pokles zrychluje. Rybáři si přichystají vše potřebné k vylovení těch studených, a jak by někdo řekl, slizkých potvůrek. Rybáři pokládají na dno podložní síť. Druhý den pár silných chlapů provede záťah.

Výlov se provádí brzy z rána. Vylovené ryby projdou třídičkou, kde se rozdělí

na odvoz do sádek nebo k prodeji pro veřejnost. Rozvozy do sádek byly různé, já jsem měla tu čest jet do Mnichova Hradiště na středisko Březina s opravdu milým pánem, panem Veselým. Za sobotu se vyloвило cca 705 q ryb a z prodeje ryb se utržilo 107 000 Kč. Za nedělní dopoledne se vyloвило 205 q ryb a utržilo se 30 000 Kč.

A abych nezapomněla na prodej úžasných kapříků řízečků od našich milých dobrovolných hasičů. Na závěr pár slov od porybného M. Vrby: „Ke konci nám přestaly fungovat vzduchy u ryb, ale celý výlov proběhl v klidu.“ Tak doufám, že se za rok přijdete podívat, jak se u nás loví Zrcadlo.

Ivča Vovsová

Sportovní rybolov v Kopidlně

Český rybářský svaz, místní organizace Kopidlno, zajišťuje pro občany z Kopidlna a blízkého okolí využití ve sportovním rybolovu na řece Mrlině, v úseku od železniční zastávky Mlýnec až po sádky v Bartoušově, a na vodních nádržích Velký Šutrák, Obora, Labouň a Běchary.

Místní organizace pořádala dne 25. 4. 2015 na rybníku Velký Šutrák na Kamenisku rybářskou soutěž při mládeži a dospělé osoby. Této soutěže se zúčastnilo 39 osob. Dne 23. 5. 2015 se na rybníku v Běcharech uskutečnila rybářská soutěž pro děti. Této soutěže se zúčastnilo 37 dětí. Dne 24. 10. 2015 pořádala místní organizace pro děti rybářskou soutěž v rybolovné technice. Této soutěže se zúčastnilo 18 dětí. Soutěžícím bylo poskytnuto občerstvení a hodnotné ceny. Na částečnou úhradu výdajů spojených s realizací rybářských soutěží byla místní organizaci poskytnuta dotace od města Kopidlna v částce 12 000 Kč.

Rostislav Vodák

Zdravé vánoční mlsání

Meruňkové placičky

200 g sušených meruněk, 150 g loupných mandlí nebo vlašských ořechů, 2 lžíce ovesných vloček, lžičku slunečnicových semínek, lžičku máku, sezamových semínek, trocha skořice a hřebíčku, 80 g medu, 1/4 l mléka, 60 g Hery, 40 g hrubé mouky

Smícháme mléko, Heru, med a mouku, směs přivedeme v hrnci k varu a přidáme nakrájené meruňky, ořechy, koření a semínka. Za stálého míchání povaříme 5 minut. Plech vyložíme pečícím papírem. Na plech nanášíme menší placičky a pečeme cca 15 minut při 170 °C. Po upečení meruňkové placičky z plechu sejmem a necháme chladnout na rovném podkladě tak, aby se nekroutily.

(JaN)

Jiří Plachý k 70. výročí osvobození republiky

Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR vyhlásil na první říjnový týden již 19. ročník propagační kampaně Týden knihoven.

V knihovně Kopidlno proběhla přednáška Jiřího Plachého ze Slavhostic, tématem zajímavé přednášky bylo 70. výročí osvobození republiky, a následně byla otevřena výstava k tomuto tématu. Výstava přiblížila nejen celý průběh první a druhé světové války, ale byla doplněna o soubor fotografií. Na snímcích byly zachyceny převážně dokumenty z bydžovsko-kopidlenského regionu. Návštěvníci mohli zhlédnout ukázkou vybavení vojsk české, ruské a německé armády, protektorátních dokladů, dokladů z nuceně nasazených a protokoly o kapitulaci fašistů. (rb)

Slovo žáků ZŠ k přednášce J. Plachého:

V úterý 6. 10. jsme vyrazili společně s 9. třídou do KVC v Kopidlně. Beseda byla k 70. výročí konce 2. světové války a přednášel ji pan Jiří Plachý. Nejprve nám vyprávěl o tom, co předcházelo 2. světové válce. Adolf Hitler už v roce 1936 prohlašoval, že jeho snem je zničit Československo. V roce 1938 bylo Československo Hitlerem pomocí mnichovské dohody donuceno vzdát se pohraničí. Nicméně o půl roku později byl zbytek Československa proměněn v protektorát Čechy a Morava. Vyprávěl nám také o lidech z okolí

Kopidlno, Rožďalovic, Ledkova, Nového Bydžova a Jičína. Největší zásluhu měli hasiči a hasičské sbory. Přednáška se mi velice líbila, pán to vyprávěl poutavě a plynule, kolem nás byly na stolech rozložené desky se starými dokumenty, novinami z dob 2. světové války, a pokud budu mít čas, tak se na ně zajdu ještě podívat.

Adéla Hlubučková, 8. třída

Beseda o osvobození se odehrála dne 6. října 2015 v budově KVC. Vyprávěl pan Jiří Plachý, nám o první a druhé světové válce v okolí Kopidlno, Chotěšic a Libáně. Vyprávěl nám, jak si Němci připravovali děla na obklíčení Chotěšic a Rožďalovic. V našem okolí brutálně zabíjeli lidi tak, že je například přejížděli tankem. Také nám pan Plachý říkal, že bychom měli být rádi, že naši dědové a babičky ještě žijí potom, co se tady odehrávalo. Přinesl nám ukázat i knihy o tom, co se všechno událo, a zachovalé kousky helem, samopalu a ještě nějaké drobnosti. Pan Plachý pochází ze Slavhostic, už jsme od něj jednu přednášku měli. Líbilo se mi to, protože mě světové války zajímají a vše kolem nich. Pak tam měl zajímavý obraz, který se měnil pohybem, a na obraze byl střídavě Stalin, Masaryk a Beneš.

Martin Svoboda, 8. třída

Jan Hus se spisovatelkou Klárou Smolíkovou

Další akcí v knihovně bylo setkání spisovatelky Kláry Smolíkové se studenty ZŠ a střední zahradnické školy. Před besedou dává autorka přednost workshopu a děti aktivně zapojuje. Využila černobílé pracovní listy a ocenila možnost využití dataprojektoru, neboť k programu použila zpracovanou prezentaci. Tematický program měla připravený ke knize H. U. S. (Hus úplně světově) a u dětí a mládeže vždy sleduje kromě rozvoje čtenářské gramotnosti další vzdělávací cíle. Příběh nápaditě dokresluje ilustrace Lukáše Fibricha a návštěvníci je mohli zhlédnout v prostorách knihovny.

Pro zajímavost: kniha H. U. S. se probíjela do katalogu Nejlepší knihy dětem 2014/2015, ve kterém komise pro dětskou knihu každoročně doporučují nové české knihy pro děti a mládež. Katalog slouží pro orientaci knihkupcům, knihovnám, školám, ale také rodičům a širší veřejnosti. Ve většině evropských zemí takový katalog vychází a všem, kdo s knihami a dětmi pracují, výrazně pomáhá.

V knize jsou aktuální dějepisné poznatky o Janu Husovi zpracované formou napínavého příběhu. Jeho protagonistou není Jan Hus, ale gymnazista Petr, který má o Husovi napsat školní práci. Do zadaného tématu se mu ani trochu nechce – stejně jako vůbec nechce bydlet v Hrobech u Tábora, kam se jeho rodina ze dne na den přestěhovala z Prahy. Ale když

se dá do řeči se spolužačkou Magdou a s dalšími lidmi, kteří o Husovi něco vědí, vyklube se z nechtěného úkolu dobrodružná cesta. Historická postava vytesaná do kamene před Petrem postupně ožívá stejně jako Husovi současníci, jeho doba, různá působišť i myšlenky, kterými ovlivnil pozdější české myslitele, umělce, učence i politiky. Každý si z Husa vzal něco jiného a každá doba si ho přizpůsobovala ke svému obrazu. Také Petr hledá a nalézá ty stránky jeho osobnosti, které jsou blízké jemu a mají co říct i jeho tátovi, který se jako odvážný novinář ocitl v úzkých.

Knihu si můžete vypůjčit v knihovně Kopidlno vždy v půjčovní dobu. (rb)

Slovo autorky Kláry Smolíkové:

Povídat si s žáky a studenty o Janu Husovi, když nás obklopovaly ilustrace Lukáše Fibricha z mé knihy H. U. S., byla radost. Na obou skupinách bylo znát, že se nechají zvíkat k přemýšlení a doufejme i ke čtení. Milé prostředí knihovny láká k návštěvě a oni tu nebyli poprvé. Přeji knihovně, ať se jí daří i nadále vykouzlit přátelský prostor pro každého čtenáře, a děkuji za milé pozvání.

Provázkiáda

Každoročně v naší knihovně proběhla oblíbená Provázkiáda, které se zúčastnil první stupeň ZŠ, děti z MŠ, ale i dospělí návštěvníci a čtenáři knihovny. Čtenáři a ostatní uživatelé knihovny mohou svůj vztah ke knihovně vyjádřit tak, že navážou jakýkoliv provázek s obrázkem či vzkazem nebo přáním pro knihovnu. (rb)

ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ 2015

PODĚKOVÁNÍ ZA SPOLUPRÁCI

Knihovně Kopidlno

Při sbírkové preventivní akci Český den proti rakovině ve středu 13. května 2015 byla prodejem kytiček získána částka:

6.082,- Kč

Vybrané prostředky budou využity na dlouhodobé programy Ligy proti rakovině Praha – nádorovou prevenci, zlepšení kvality života onkologicky nemocných, podporu výzkumu a přístrojové vybavenosti onkologických pracovišť.

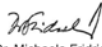
www.lpr.cz
www.denprotirakovine.cz

DĚKUJEME !

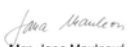
25 let
1990–2015 Ligy proti
rakovině Praha z.s.

Za pořadatele sbírky:

MUDr. Michaela Fridrichová

Za organizátora sbírky:

Mgr. Jana Mauleová

ARCADIA

Svaz postižených civilizačními chorobami v Kopidlně bilancuje

Již 25 let mohou lidé postižení civilizačními chorobami, dlouhodobě nemocní a senioři v celé České republice využívat nabízené aktivity a služby místních organizací Svazu postižených civilizačními chorobami (SPCCH), které pracují pod záštitou Centra služeb SPCCH. V rámci celé republiky funguje síť 330 organizací a klubů SPCCH v 290 městech a obcích a v současnosti sdružuje 55.000 členů.

I naše organizace ve městě je jednou z těch, která nabízí odborné rehabilitační a rekondiční programy. Naším cílem je opětovně začleňovat do společnosti osoby dlouhodobě a trvale nemocné a seniory a soustředit se na prevenci civilizačních onemocnění. Obecně se odhaduje, že lidé se zdravotním postižením tvoří zhruba jednu desetinu populace. Vyplývá z toho, že s narůstajícím věkem přibývá osob se zdravotním postižením, pro něž je pomoc nejen druhých, ale i kompenzačních pomůcek neoprávněná. To jsou ty, které podporují či nahrazují ztracenou funkci. Přispívají k podpoře funkčních schopností, zmírnění postižení a zapojení člověka do běžného denního života. Jsou však situace, kdy člověk nepotřebuje pomůcku natrvalo či na dlouhou dobu, ale jen dočasně, takže by uvítal možnost pouze si ji zapůjčit. Takováto půjčovna kompenzačních pomůcek je v Jičíně, v Centru služeb. Mnohdy postačí i dobře míněná rada k vyřešení problému. Jako například jak nepřijít o příspěvek na mobilitu.

Pokud v letech 2012 a 2013 byl příznám příspěvek na mobilitu, nárok končí koncem letošního roku. Nechcete-li o něj přijít, je třeba po 1. 1. 2016 podat žádost, a to nejpozději do 31. 1. 2016. Podáte-li žádost později, nedostanete příspěvek na mobilitu za leden.

Organizace SPCCH uspořádala v letošním

roce několik akcí, které napomáhají k uzdravování. Byla to především rekondice KARDIA ve Sloupu v Čechách. Další ozdravný pobyt byl Ludvíkov – Vrbno pod Pradědem v Jeseníkách u Karlovy Studánky a poté ERESKA v hotelu SOLA FIDE v Janských Lázních. Několik členek z naší organizace se zúčastnilo ozdravného pobytu v Ludvíkově – Vrbně. Celým pobytem provázela přítomné péče po stránce zdravotní – masáže, baňkování, SU JOK, cvičení, procházky a v neposlední řadě i přednášky na téma – péče o naše zdraví, což se projevuje i správným životním stylem. Součástí ozdravného pobytu byly i výlety. Návštěva Karlovy Studánky byla příjemně prožitým odpolednem, vyzkoušení vodní terapie v lázeňském areálu PŘIESSNITZ bylo léčivé, výstup na Praděd byl adrenalinovým sportem a příjezd do vodní elektrárny Dlouhé Stráně a její prohlídka byly nezapomenutelné zážitky. I když některé akce nebyly dotovány, byl o ně zájem a účastníci se vrací zpět odpočatí, plni energie a vitality.

Počátkem roku jsme svolali členskou zasedání na výroční členskou schůzi. Její zahájení zpestřila besídka dětí z mateřské školy. Po jejím ukončení předaly děti malé upomínky. Děkujeme učitelkám za nacvičení pásma básniček a písniček. Schůze pokračovala zhodnocením naší práce jak v kladném, tak i záporném pojetí. V diskusi jsme vyslechli nové zprávy na úseku sociálním, zdravotním a kulturním od všech pozvaných hostů. Náměty a realizovatelné připomínky zapracujeme do akcí organizace v následujícím roce.

V další činnosti jsme zajistili i nějaké kulturní akce. Jednou z nich byla návštěva divadla v Mladé Boleslavi na představení Pygmalion. V průběhu léta jsme navštívili výstaviště v Lysé nad Labem. Nedílnou součástí výstavy s názvem Senior – Handicap se stala samo-

statná a naprosto výjimečná výstava ze soužití šikovné ruce našich seniorů.

Jsmo sice malá organizace, ale rádi pomůžeme při různých akcích pořádaných městem. V rámci Kopidlenkých slavností jsme se zapojili do aktivit v průběhu dne. Přispěli jsme do charitativní sbírky vyhlášené městem na pomoc majitelům vyhořelého objektu v Kopidlně.

Velice pěknou akcí v měsíci září byl výlet s hůlkami po Českém ráji. Navštívili jsme Troškovice – muzeum panenek, poté Vesec – památkovou rezervaci s průvodkyní. Po obědě u hradu Kost jsme prošli údolím Plácku a dobře naladěni se vrátili domů.

Poslední akcí v tomto roce byl zájezd do Polska na tržnici Kudowa-Zdrój. V odpoledních hodinách jsme se zastavili na zámku Opočno. Interiéry zámku prošly v průběhu století řadou úprav. Přesto se na zámku dochovalo mnoho kvalitně upravených interiérů. Unikátem opočenského zámku je nejen rozsáhlá sbírka historických zbraní, patřící k nejvýznamnějším v České republice, ale i překrásná sbírka obrazů. Prohlídka zámku byla skutečným prožitkem.

Za to, že jsme mohli v letošním roce uspořádat kulturní a prohlídkové akce, děkujeme MěÚ Kopidlno, který nám tyto akce pomáhal finančně realizovat. Za pomoc při zajišťování akcí rovněž děkujeme nejen paní Křiváčkové, není naší členkou, ale ochotně nám pomáhá, ale i naším řadovým členkám, jimž není lhostejné dění v naší organizaci. Koncem roku předáme zprávu nejen do Kopidlenkých listů, ale i do kroniky města Kopidlno.

Tím končí výčet akcí za letošní rok. Děkujeme všem, kteří se zajímáte o dění v organizaci a svojí účastí je napomáháte realizovat. Přejeme vám spokojenost a zdraví.

Výbor ZO SPCCH Kopidlno, 2. listopadu 2015

S podzimem začíná zemědělcům hospodářský rok

Podle druhu profese se každý z nás řídí jiným typem roku. Pro někoho je stěžejní kalendářní rok, děti a mládež zase více zájímá rok školní. Pro zemědělce je doménou tzv. hospodářský rok. Ten se počítá vždy od 1. října do 30. září. Podzim je proto obdobím, kdy se každoročně hodnotí zisky, ztráty a plánuje se ta nejlepší strategie pro sezónu příští. Toto plánování je vždy tak trochu sázkou do loterie, protože již naše babičky říkávaly „větru a dešti neporučíš“. Tato moudrost se naplnila v tom letošním, z hlediska srážek, velmi atypickým hospodářském roce, kdy již ne pouze zemědělci, ale snad každý vzhlížel k nebi a sledoval, zda neobjeví bouřkové mraky.

V každé části republiky byla situace trochu jiná, více či méně kritická. Co bylo stejné pro všechny oblasti, bylo sucho. V předchozích letech přišlo častěji, celkový úhrn srážek v mm byl menší. Po suché zimě, která do půdy ani do povodí řek nedodala vodu z tajícího sněhu, přišlo léto, kdy týdny nepršelo, samotné jarní i letní měsíce byly teplejší než v minulých letech. Srážky, které byly dříve rozděleny do několika dní, spadly během několika málo hodin. Důsledkem této skutečnosti je bohužel fakt, že voda rychle odtéká a nestačí se vsáknout. Následný nedostatek spodní vody potrápil v srpnu zahrádkáře, byl vydán zákaz odběru vody z řek a nádrží i domácích studní.

Vyschly také rybníky nebesáky, koryta řek i zalévací kanály.

Jaký vliv měly extrémní teploty a sucho na celkovou úrodu přímo v Kopidlně, rozhodl Aleš Janča, soukromě hospodařící rolník: „Zasetým francouzským a německým odrudám obilí vyhovují teplé zimy. Díky horkému počasí tak bylo sklizené velmi kvalitní obilí, a to jak na pečivářské, tak oplatkářské úrovni. Deště, které přišly poslední červnový týden, oddálily hrozičí předčasnou sklizeň, takže žně proběhly v běžném termínu. Nepřítomnost mrazivého období a absence jarních dešťů způsobily přemnožení škůdců, zejména hrabošů. Živočišná výroba se potýkala s nedostatkem zeleného krmiva pro dobytek. Již v září, kdy se v jiných letech krávy ještě pásly, musely být nyní přikrmovány senáží ze zásob připravených na zimu. Nedostatek krmiva se rovněž projevil přírůstkovým deficitem. Také celkové práce na polích byly trochu odlišné. U suché, tvrdé, tudíž těžko zpracovatelné půdy musela být omezena orba, naopak se více užívalo kypřičů. Klasika tak byla nahrazena minimalizační technologií, vzcházení ozimů bylo díky hroudám problematické. Pozitivem je, že i aplikace chemie byla menší. Sucho omezilo růst plevelů a rozšíření hmyzu (mšic, kohoutků apod.). Celkově přineslo počasí menší výnosy kukuřice a slunečnice, u které mírně podražila

cena. Setí ozimů probíhá v termínu, ke změně osevních plánů nedošlo. Ceny komodit zůstávají na stejné úrovni. I když průběh dešťových srážek je nerovnoměrný, v součtu za celý rok se budeme pohybovat v průměrných číslech.“ Také Ing. Pavel Vondráček považuje letošní úrodu za zcela průměrnou. Suché počasí ovocné dřeviny díky kvalitní půdě, která se v okolí Kopidlny nachází, příliš nepostihlo. Půda totiž velmi dobře drží vodu, takže úroda jablek, švestek i rybízů byla slušná. Pozitivní je, že sucho zabránilo vzniku houbových chorob, proti kterým ovocnáři musí každoročně bojovat.

Šárka Lojdová, předseda ZO včelařů Kopidlny, ve svém zhodnocení roku uvádí: „Včelařský rok 2015 jsme zahájili kontrolou zdravotní situace včelstev. Koncem února jsme byli informováni o výsledku kontroly, který konstatoval, že naše včely jsou celkem v pořádku a v podstatě zdravé, přesto jsme jako preventivní opatření prováděli relativně náročné ošetření nátěrem jarního plodu. Letošní včelařská sezona byla v mnohém netypická. Vzhledem k brzkému příchodu jara a suchému létu byl dostatek pouze květového medu. Později v létě bylo na některých místech málo nektaru i medovice, takže pro někoho byl rok 2015 celkem úspěšný, pro jiného méně.“

Věra Jančová

Majitelé domů mohou získat dotaci na výměnu zastaralých zdrojů vytápění

„Kotlíkové dotace“ z operačního programu Životní prostředí 2014–2020

Jedná se o finanční podporu na výměnu zastaralých zdrojů tepla na pevná paliva, která je poskytována fyzickým osobám – majitelům rodinných domů – prostřednictvím Královéhradeckého kraje z operačního programu Životní prostředí. Předmetem podpory tedy bude výměna nevyhovujícího kotle na tuhá paliva za:

- kotel na pevná paliva,
- tepelné čerpadlo,
- plynový kondenzační kotel.

Dále je možné v rámci výše uvedených opatření provést:

- instalaci solární-termických soustav pro vytápění nebo přípravu TV

(pouze v kombinaci s výměnou hlavního zdroje tepla),

- „mikro“ energetická opatření ke snížení energetické náročnosti objektu

(zateplení střechy nebo půdních prostor, zateplení stropu sklepních prostor nebo podlahy, dílčí zateplení dalších konstrukcí – např. severní fasáda apod., oprava fasády, např. prasklin a dalších poruch fasády – eliminace tepelných mostů, oddělení vytápěného prostoru rodinného domu od venkovního – např. zádveří, dílčí výměna oken, výměna vstupních a balkonových dveří, instalace těsnění oken a dveří, dodatečná montáž prahů vstupních dveří, výměna zasklení starších oken za izolační dvojskla).

Náklady na „mikro“ energetická opatření mohou dosahovat max. 20 tis. Kč.

Předpokládaná výše podpory

Celkové náklady na realizaci projektu mohou být max. do výše 150 tis. Kč, z čehož výše poskytnutých finančních prostředků z OP ŽP bude činit:

70% v případě pořízení kotle spalujícího pouze uhlí,

75% v případě plynového kondenzačního kotle a kombinovaného kotle

(uhlí + biomasa),

80% v případě tepelného čerpadla, příp. kotle pouze na biomasu.

Podpora může být navýšena o 5% v případě, že je výměna kotle realizována v obci, která byla Střednědobou strategií ochrany ovzduší označena jako prioritní území.

V Královéhradeckém kraji se tato možnost týká těchto obcí:

Dvůr Králové nad Labem, Hořice, Hradec Králové, Chlumec nad Cidlinou, Nové Město (HK), Jaroměř, Jičín, Valdice, Železnice, Podhradí (JC), Česká Skalice, Náchod, Nová Paka, Nové Město nad Metují, Nový Bydžov.

Způsobilé výdaje

Za způsobilé výdaje projektu budou považovány náklady na stavební práce, dodávky a služby bezprostředně související s předmětem podpory,

zejména pak:

- stavební práce, dodávky a služby spojené s realizací kotle na pevná paliva, resp. tepelného čerpadla, resp. plynového kondenzačního kotle, resp. solární termické soustavy,
- stavební práce, dodávky a služby související s realizací nové otopné soustavy nebo úpravou stávající otopné soustavy, včetně dodávky a instalace akumulční nádoby, pokud je toto doporučeno projektem, výrobcem nebo dodavatelem (v návaznosti na realizaci nového zdroje tepla pro vytápění),
- náklady na zkoušky nebo testy související s uváděním majetku do stavu způsobilého k užívání a k prokázání splnění technických parametrů, ovšem pouze v období do kolaudace (uvedení do trvalého provozu),
- náklady na pořízení Průkazu energetické náročnosti budovy v případě, že je jím prokazováno plnění klasifikační třídy energetické náročnosti budovy „C“,
- stavební práce, dodávky a služby spojené s povinnou realizací opatření vedoucích ke snížení energetické náročnosti objektu, kde dojde k instalaci nového zdroje vytápění.

Časová způsobilost bude upřesněna (nelze však uznat výdaje uskutečněné před 15. 7. 2015).

Bližší informace o dotaci lze získat na adrese www.kr-kralovehradecky.cz, odkaz „Kotlíkové dotace“.

Ukončení modelářské sezony

V jednom z minulých čísel Kopidlenských listů byla popsána jarní část sezony kopidlenských leteckých modelářů. V tomto vydání chceme přinést informace o té podzimní, závěrečné části. Začínáme vždy prakticky stejně, a to začátkem září, a sezona končí až koncem listopadu. Létáme především v době, kdy na polích je již sklizena úroda, nehrozí kolize s majiteli pozemků a nejsou problémy s dohledáváním modelů v nesklizených porostech. Do této části sezony jsou vždy směřovány ty nejdůležitější závody. Létají se jak mládežnická, tak seniorská mistrovství republiky, vrcholí seriálové soutěže, jako je třeba naše Kopidlenská liga, Pražská liga či Tereziánská liga. Končí též výběrové soutěže Českého poháru. Víkendy od září do listopadu jsou tedy prakticky vždy plné soutěží.

Nás těší, že se náš žákovský kroužek rozrostl o nové tři nadějné členy, kteří již získávají na těchto soutěžích první zkušenosti. Jsou to Karel Klacek, Honza Lambert a Dan Kořínek. Nadšení a chuť do stavby modelů a soutěžení jim nechybí, a tak uvidíme, jak jim to půjde na soutěžích v příští sezoně.

A jaké tedy vlastně byly ty letošní výsledky kopidlenských leteckých modelářů? Největší radost nám udělal Fanda Zajíc mladší, který jako člen reprezentačního družstva ČR juniorů obsadil na mistrovství Evropy v rumunské Salontě krásné 2. místo v kategorii F1A. Podrobněji tato akce a úspěchy Fandy byly popsány již v minulém čísle Kopidlenských listů. Na mistrovství ČR juniorů, které se tentokrát konalo na letišti v Hořicích, ještě Fanda přidal 2. místo též v kategorii F1A a 4. místo v kategorii F1H. Výborné úspěchy však sklízeli i další naši členové. Vojta Tichý na mistrovství ČR v kategorii F1H juniorů obsadil 2. místo a ještě přidal 3. místo v kategorii A3. Jeho bratr Matěj byl 11. v kategorii A3 žáků a 8. v kategorii F1H žáků. Tedy z mistrovství ČR máme letos hned 3 medaile. Fanda Zajíc

Mistrovství ČR mládeže – medailoví hoši Vojta Tichý a Fanda Zajíc ml.

starší vybojoval v soutěžích Českého poháru v kategorii F1H vynikající 3. místo. Tohoto úspěchu si velmi ceníme, neboť výsledky soutěží Českého poháru jsou takové zrcadlo dlouhodobé výkonnosti modeláře a Fanda letos do té republikové špičky jednoznačně patří. V seniorských mistrovstvích ČR, která se tentokrát konala v Hranicích a Borotvicích na Moravě, jsme měli trochu smůly a zůstali těsně za stupni vítězů. V kategorii F1H byl Milan Šafler na 7. místě a Fanda Zajíc st. na 14. místě. V kategorii A3 Milan Šafler obsadil 5. místo a v kategorii P30 byl Vašek Krejčík ve svých 81 letech na 15. místě. V seriálových soutěžích Pražská liga a Tereziánská liga vždy 1. místo v kategorii A3 a F1H vybojoval Milan Šafler a podtrhl tak celkové výborné letošní výsledky. Vynikající úspěchy se tedy letos opět dostavily a tak jen doufáme,

že v příští sezoně na ně v žákovské kategorii naváže některý z našich nových členů. O to se všichni v klubu snažíme a děkujeme rodičům za důležitou podporu svých ratolestí. Děkujeme též městu Kopidlnu za finanční podporu naší činnosti, bez které bychom si rozhodně takový rozsah modelářské činnosti nemohli dovolit.

Kopidlnu se již stalo u modelářské veřejnosti velmi známé. Letos jsme uspořádali na letištích v Jičíně a Hořicích 11 soutěží pro širokou veřejnost, a hlavně mládež. Zejména účast na krajském kole mládeže byla nečekaná. V minulých letech to již vypadalo, že modelářství je na ústupu, a letos nečekaná účast více než 60 mládežníků. Tak ať se blýská na lepší časy!

*Ing. Milan Šafler,
vedoucí leteckomodelářského klubu*

Mistrovství ČR seniorů – Milan Šafler, Václav Krejčík a Fanda Zajíc st. se synem Honzíkem.

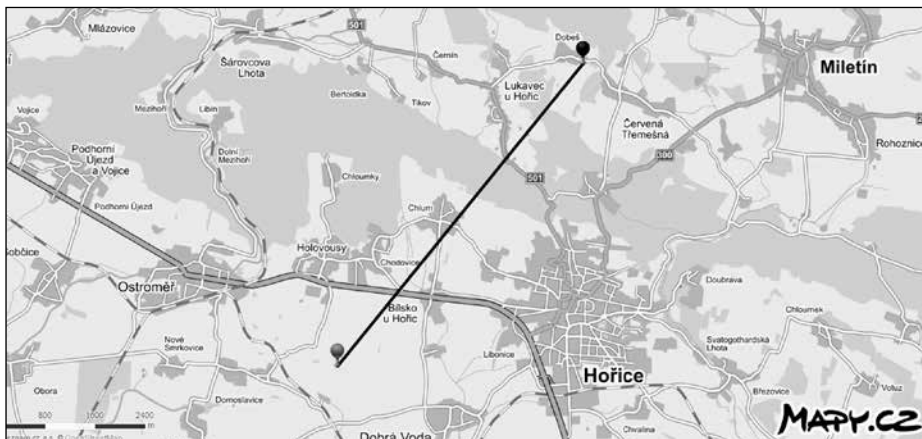

Český pohár v kategorii F1H – 3. místo Fanda Zajíc st.

Juniorské rozloučení Fandy Zajíce

Po malé pauze od Mistrovství Evropy se Fanda účastnil dalších soutěží velkého významu. První se konala 19. září na letišti v Hořicích. Bylo to Mistrovství České republiky v kategorii F1A. Ráno byla nejdříve mlha, ale brzy se rozpustila a přivítalo nás krásné, slunečné počasí s mírným větříkem. V prvním kole nebyly ještě výrazné stoupavé proudy a doplatili na to i zkušení modeláři. Bohužel Fanda také, chybělo mu 7 sekund. Ve druhém kole, po špatném výstřelu, přistál jeho model také o něco dříve. Třetí a čtvrté kolo letěl bezchybně. Jenže po nepozorném sledování modelu ho ztratil z dohledu a nemohl ho nalézt. Vrátil se zpět pro dohledávací vysílačku, ale signál nikde nezachytil. Musel zpět, aby mohl letět s druhým modelem další soutěžní let. Ten se mu vůbec nepodařil, model houpal až do země, a bylo z toho pouhých 69 sekund. Já s Honzíkem jsme šli hledat ztracený model. Fanda v dalším kole letěl maximum a v posledním opět nějaké vteřinky chyběly. My jsme prohledali s dalekohledem a vysílačkou pěkný kus pole, až na pokraji vesnice Bílsko u Hořic, ale nic. Sedmé místo v juniorech také nebylo na žádnou pochvalu. Pokaždé se nedaří. Rozhodli jsme se, sami s Honzíkem, že ráno zkusíme jet model hledat. Fanda už měl jiné plány. Už jsme seděli v autě a zvonil telefon. Pán mi sdělil, že našli Fandův model na zahradě. A tak jsme vyrazili do vesnice Dobeš za Hořicemi, vzdálené 6,2 km od místa startu. Pánovi jsme předali nálezný a odjížděli s dobrým pocitem, že máme model a slušní lidé ještě žijí.

O týden později následovalo Mistrovství České republiky mládeže, poslední pro Fandu. Konalo se také v Hořicích a pořadatelé

Dráha letu Fandova modelu kategorie F1A ve čtvrtém kole na MČR.

Maličkost, která někdy pomůže k navrácení ulétlého modelu.

objednali krásné počasí. Letos byl i rekordní počet účastníků. Přes sto a někteří ve dvou kategoriích. Fanda také létal dvě – F1A a F1H. Z našeho klubu si postup vybojovali ještě Matěj a Vojta Tichý. Také ve dvou kategoriích – A3 a F1H. Kluci se snažili, létali jak o život. Trošičku každý pokazil, ale nakonec to dopadlo dobře. Hlavně jsme měli všechny modely a nerozbité. Někteří domů vezli třísky a někteří budou trpělivě čekat, jestli se ozve telefon a v něm zazní známý či neznámý hlas se zprávou, že se našel jejich model. Kopidlenští mladí modeláři ale domů bez medaile neodjeli. Opět dokázali, že patří ke špičce v republice. Matěj byl jedenáctý v kategorii A3 a osmý v kategorii F1H. Fanda obsadil v kategorii F1H čtvrté místo a druhé místo v kategorii F1A. Vojta Tichý, také již junior, zabodoval a obsadil třetí místo v kategorii A3 a druhé místo v kategorii F1H.

Čeká nás ještě pár soutěží volných modelů, ale již je čas poohlédnout se zpět. Fanda odlétal i soutěže, které byly zařazeny do Českého poháru v kategoriích F1A i F1H. Přesto, že kvůli svým dalším zájmům vypustil prakticky podzimní část, nedopadl vůbec špatně. V kategorii F1A obsadil v celkovém pořadí 4. místo mezi juniory. V Českém poháru kategorie F1H obsadil celkově 6. místo a v juniorech vyhrál. Letošním rokem opouští Fanda věkovou kategorii juniorů a přejde mezi seniory. Za celou dosavadní modelářskou kariéru získal mnoho ocenění. Ale na druhou stranu někdy byly i krušné chvíle. Naštěstí to spousta veselých příhod převládá. Je na co vzpomínat.

Na závěr se sluší poděkovat. Nejenom, že se to sluší, ale protože máme za co děkovat a protože chceme poděkovat. A proto DĚKUJEME za věcné a finanční dary a příspěvky. Také děkujeme za morální podporu, která je mnohdy potřeba více. Toto poděkování je směřováno VŠEM, kteří nám drželi palce, fandili a pomáhali. NA SHLEDANOU A DĚKUJEME.

František Zajíc st.

MČR mládeže 26. 9. 2015 Hořice, kategorie F1A junioři: 1. místo – Daniel Rössler, 2. místo – František Zajíc, 3. místo – Ondřej Sejk.

FK Kopidlno a jeho týmy na podzim 2015

Starší příprava – ročníky 2005 a mladší

Sestava: Lambert Jan, Nemčanský Lukáš (13), Bernard Vojtěch (27), Rozsypal Ondřej (6), Kóre Lukáš (6), Vlček František (8), Kosina Erik (5), ml. příprava: Zikmund Antonín, Šádek Jiří (2), Kořínek Daniel, Kosina Adam (5). Číslo v závorce znamená počet vstřelených branek v sezóně. Fotbal je kolektivní hra, a tudíž zejména u mládeže není počet vstřelených branek jednotlivce tolik důležitý.

V podzimní části, v rámci soutěže pořádané Okresním fotbalovým svazem, kluci odehráli 7 soutěžních kol, kdy v každém kole odehráli vždy dva zápasy (2 x 15 minut) v rozestavení 5+1 se stejným soupeřem. Síly jsme měřili s týmy Milčevse, Železnice, Robous, Libáně a Chomutic.

V těchto sedmi kolech náš tým odehrál celkem 14 zápasů, kdy jsme 6krát zvítězili, 1krát remizovali a v sedmi zápasech jsme odešli poraženi. Padala spousta krásných branek. My jsme jich soupeřům nastříleli 72, do naší sítě se jich vešlo 61, což také není málo, ale kluci se vše učí a trenér musí zachovat klid, i když občas by větl na trávník a řádl. V brance nám nastupuje Honza Lambert, který se do brány postavil bez zkušeností a brankářských návyků, ale po krůčcích se snaží svou hru zlepšovat. Bohužel, někdy mu jeho snahu ostatní kluci neulehčují. Klíčovou postavou tohoto týmu je Vojta Bernard, který přišel zpět do Kopidlna na hostování. Tento tým byl v průběhu podzimu doplňován kluky z mladší přípravy, kteří se určitě též neztratili. Co nás mrzí, je to, že hoši jsou schopni zahrát první zápas jako den, což znamená, že jsou v pohybu, derou se do zakončení, daří se přihrávka. Pak přijde po krátké přestávce druhý zápas a ten je pro změnu jako noc. Pohyb vážne, přihrávka se nedaří, bojovnost se vytratí a zakončení je nepřesné. Ale kluci poctivě trénují v průběhu celého roku, a tak pevně věříme, že to na naši

hře bude na jaře znát, vždyť kluci mají chuť a to je hlavním kořením.

Na úplný závěr děkuji trenérům Vlčkovi a Rozsypalovi za pomoc při trénincích a vedení týmu v zápasech.

Trenér Vladislav Kosina

Mladší příprava – ročníky 2007 a mladší

Sestava: Syříště Tadeáš (7), Sedláček Tadeáš (23), Zikmund Antonín (35), Šádek Jiří (25), Kořínek Daniel (25), Kosina Adam (29), Pelc Dominik (6), Flodr Josef (3), Rozsypal Filip (4).

Okresní fotbalový svaz připravil pro podzim pro naše nejmladší hráče celkem 7 mini-turnajů (rozestavení 4+1, zápas 1 x 15 minut). Našimi soupeři byly týmy Milčevse, Železnice, Robous, Nové + Staré Paky, Libáně, Chomutic a Jičína.

Náš tým během podzimu předváděl skvělé výkony, což bylo znát na vstřelených branách a nízkém počtu obdržení branek. Letos jsme se nepotýkali se zdravotními problémy, a tak jsme se mohli opřít o silnou sestavu, do které jsme také zapojili i nejmladšího člena rodiny Rozsypalů Filipa. Starší a zkušenější kluci jej vzali mezi sebe parádně a pomohli k hladkému začlenění i k prvním vstřeleným brankám. V rámci sedmi turnajů náš tým odehrál celkem 25 zápasů a pouze třikrát odešel poražen. Z toho dvakrát jsme si výhru opravdu nezasloužili a v jednom případě, bohužel v domácím prostředí, i když jsme si vypracovali brankových příležitostí jako máku, tak při nás štěstíčko nestálo a navíc výborně zachytil brankář týmu Železnice. Během podzimu kluci poctivě trénovali, měli radost ze hry, vzájemně se doplňovali, a tak ve 25 zápasech vstřelili úctyhodných **159 branek** a inkasovali pouhých 24 branek. Nezbyvá než klukům pogratulovat a popřát hodně úspěchů i v jarní části. Nejvíce nás těší, že na úspěchu se podíleli všichni hráči, včetně našeho brankáře Tádi Syříštěho, který se prosadil v zápasech,

kdy byl nominován jako útočný žolík.

Závěrem děkuji asistentům Sedláčkovi a Zikmundovi za pomoc při trénincích a samozřejmě rodičům za podporu svěřenců při zápasech.

Trenér Vladislav Kosina

Musíme zmínit i ty úplně nejmladší, Skrbek Šimon a Štěpán, Sára Skrbková, Václav Štěpán, Tomáš Kareš, Matěj Syříště, Štěpán Šimůnek, Tereška Štěpánová, Valentýnka Karešová a Samuel Vích, kteří v průběhu podzimu též poctivě trénovali a turnaje a mistrovská utkání je teprve čekají.

Dorost FK Kopidlno

Sestava: Netík, Ulrych, V. Nasikovský, Havránek, Hnízdil, Kraus, A. Nasikovský, L. Klaban, Vávra, Zedek, Valnoha, Rychtařík

Před sezónou 2015–2016 jsme se rozhodovali, zda vůbec budeme mít družstvo dorostu, tedy chlapců v ročnících 2000–1997. U mužstva skončil trenér Miloš Rodan, kterému patří za vedení týmu velký dík, a nastoupila trenérská dvojice Zikmund, Hnízdil. Ve funkci vedoucího mužstva pokračoval Zdeněk Serínek. Nakonec jsme tým přihlásili do Krajské soutěže dorostu KHK.

Před startem soutěže jsme hledali možné posily v okolních obcích, ale současný zájem o kopanou není tak veliký. Nakonec se nám povedlo na roční hostování získat Marka Netíka, hráče Podhradí, a Jiřího Vávru, hráče Robous. Dále za kategorii dorostu začal pravidelně nastupovat Jarda Rychtařík z Rožďalovic. I s těmito hráči se však náš počet pohyboval okolo 12–13 hráčů. Proto nám nutně museli pomoci hráči žákovské kategorie David Petr a Bohdan Kulhánek.

pokračování na straně 39

Dorostenecký tým FK Kopidlno. Po úspěšné podzimní části dorostenci postoupili do jarního finále.

A tým FK Kopidlno. Po podzimu bohužel zklamání, očekávání se nenaplnilo.

pokračování ze strany 38

V Krajské soutěži dorostu hraje sedm účastníků, kdy systém je stejný jako u družstva mužů A, kdy první čtyři mužstva postupují do boje o vítěze soutěže. Postup jsme si zajistili v předposledním utkání podzimu vítězstvím na domácím hřišti a do finálové skupiny nakonec postupujeme z 2. místa tabulky skupiny A, což beru jako úspěch. Na jaře si kluci budou moci zahrát s lepšími soupeři a jít tak herně nahoru.

Závěrem bych chtěl všem hráčům a fanouškům popřát klidné a pohodové prožití zimní přestávky a na jaře, na hřišti FK Kopidlno, na viděnou.

Trenér Jaroslav Zikmund

Zdeněk Serinek, vedoucí týmu dorostu: „Krajskou soutěž dorostu, ve které je celkem 15 týmů rozdělených do dvou skupin, oproti předešlé sezóně, kdy hrálo tuto soutěž 23 týmů ve třech skupinách, jsme rozehráli s dvanácti hráči, což vyvolávalo určité pochybnosti a diskuze. V naší skupině A jsme přivítali nováčky soutěže Žlunice a Hlušice, staré známé Skřivany, Hostinné, Rudník a Bílou Třemešnou. Zápas jsme odehráli se střídavými výsledky a výkony. V posledních dvou utkáních jsme bodovali a postoupili do finálové skupiny, kde jsou již postupujícími převážně kluby z Podorlicka. Každopádně zimní přestávku musíme využít k doplnění týmu, protože s dvanácti hráči se tato soutěž hrát nedá. Poděkování patří především divákům, kterých chodí na náš dorost několik desítek, v porovnání se soupeři, kde je diváků pramálo.“

FK Kopidlno, týmy mužů

Na konci června 2015 vypršela trenérovi Romanu Hornovi smlouva s klubem a výbor FK došel k rozhodnutí, které nebylo výsled-

kem jednoho sezení, ale shrnutím déletrvajících jednání, že na postu trenéra je potřebná změna. Před novou sezónou 2015–2016 jsme chtěli zejména stabilizovat počty hráčů, abychom bez problémů postavili dva týmy. Oslovit a přesvědčit ty hráče, kteří až už z jakýchkoliv důvodů fotbalovou činnost ukončili, k návratu zpět, což se nám zčásti podařilo. Počet hráčů přesahující číslo třicet byl pro dvě soutěže dostačující. Kopidlenské brankáře Petra Brodského, Martina Brožíčka a Miloše Kováře posílil hostováním Vítek Kohut, takže i tento důležitý post byl zaštiťen. „Úřední“ soupiska A týmu dostala tuto podobu – Patrik Berounský, Ondřej Černovský, Jan Dřímál, Tomáš Dřímál, Vítek Dyčenko, Vladimír Hnát, Tomáš Klaban, Ladislav Komárek, David Machačny, Michal Poutník, Pavel Zedek. Do širšího kádru tohoto týmu mohli zasáhnout i další, samozřejmě podle formy a celkového přístupu k fotbalu. Počítáno bylo zejména s Kubou Geršlem, Štěpánem Malým, Mílou Havelkou, Lukášem Štajnerem, Liborem Strnadem, Jardou Janáčkem a dalšími. Ne všichni hráči však přistupují k fotbalu stejně zodpovědně. Podzim jsme chtěli odehrát co nejlépe jak v okresním přeboru, tak v krajské třídě. Zejména v kraji jsme měli zacíleno na postupové boje do vyšší třídy. Zsvěcený fotbalový příznivec dnes již ví, jak se kopidlenským týmům dospělých vedlo. Za naše béčko mohou říci, že chlapi odehráli velmi slušné zápasy, na druhou stranu tu byly i propadávky. I když jsme ve spodní části tabulky Okresního přeboru, nehodnotím podzim jako nevydařený. Byli jsme schopni doma porazit třetí tým tabulky Chomutice, druhý tým Lázně Bělohrad B na Pecce potrápit. O střed tabulky budeme na jaře bojovat. Kanonýrem B týmu podzimu se stal Milan Šafařík (8 branek). Hůře se mi hodnotí áčko, ve které jsem vkládal nemalé naděje. Start v krajské 1. B třídě jsme měli velmi dobrý a ještě v půlce soutěže, tedy po hubené prohře 1:0 v Libáni, jsme se stále vyhřívali na piedestalu tabulky. Leč právě tato prohra nahlodala náš fotbalový koráb a ten se

začal potápět. V Předměřicích jsme ještě udolali soupeře na pokutové kopy, ale přišla prohra na hradecké Lokádě, domácí neúspěch s Kobylcemi a prohra v chudických Malšovicích. I když jsme se v posledních třech kolech fotbalově znovu postavili na nohy, vlastními chybami jsme soupeřům dovolili skórovat a v závěrečném tlaku nám potom chybělo i trochu toho štěstí. Možná právě toho, které při nás stálo na začátku soutěžního ročníku. Podzim byl neskutečně vyrovnaný a lze předpokládat, že tomu bude tak i na jaře, na které se musíme zodpovědně připravit. Ztratili jsme šanci zahrát si o postup, budeme muset na jaře potvrdit, že patříme do krajské B třídy. Přeji si a věřím, že diváci nám nadále zůstanou nakloněni a cestu na ten náš malý fotbalový stadión si opět najdou. Kanonýrem A týmu podzimu se stal Michal Poutník (7 branek), Vladimír Hnát a Tomáš Klaban (5).

Trenér Miloslav Havelka

Josef Vodička: „B tým kopidlenských mužů hrající Okresní přebor skončil po podzimní části díky nevyrovnaným výkonům v tabulce na 11. místě s 11 body a pasivním poměrem branek 20 – 38. Nutno podotknout, že stejný počet bodů mají další 3 týmy. Věříme, že jarní část soutěže bude úspěšnější.“

Závěrem bych chtěl poděkovat všem aktivním a zodpovědným hráčům, funkcionářům, členům sdružení, ale třeba jen dobrovolníkům, kteří se kolem kopidlenského fotbalu točí a zajišťují řádný chod klubu. Trenérům a jejich asistentům, správci klubu panu Jandourkovi, hlasateli Jindrovi Havlíkovi, Lence Kotlářové a všem dalším. Děkuji i všem sponzorům, finanční podporu máme zejména od města Kopidlno a dalších, kteří jsou uvedeni na našich internetových stránkách www.fkkopidlno.cz. Hrací plochu nám napomáhá udržet v náležité kvalitě soukromý zemědělec Aleš Janča. Všem za FK Kopidlno děkuji a přeji příjemný konec roku.

Za FK Kopidlno předseda Miloslav Havelka

B tým, podzim s rozdílnými výkony, ale nelze hodnotit jako neúspěšný.

Nejmladší hráči FK Kopidlno, na podzim podávali velmi dobré výkony. Zleva Šádek Jiří, Kosina Adam, Sedláček Tadeáš, Lambert Jan, Kóre Lukáš, Zikmund Antonín, Rozsypal Ondřej, Kořínek Daniel a brankář Tadeáš Syříš, trenér Vladislav Kosina a asistent Tomáš Sedláček.

Přebor Kopidlno v kuželkách ovládl Tomáš Jansta

Již 10. ročník Přeboru Kopidlno v kuželkách na 120 hodů sdružených proběhl v letošním roce na kuželně v Jičíně. Přeboru se zúčastnilo 12 borců. Pravidelně se účastní hráči z Kopidlno a ti, kteří oblékají dresy kopidlenských mužstev v Turnaji neregistrovaných v Jičíně. Letos proběhne již 40. ročník tohoto turnaje.

Zcela suverénně turnaj ovládl Tomáš Jansta, hájící barvy Aveflu Budčeves, který svým výkonem 544 shozených kuželek vytvořil nový rekord turnaje. Druhé místo obsadil výkonem 522 shozených kuželek Vláda Kosina z ČD Kopidlno. Vláda má obrovskou smůlu, vždy stál na stupních vítězů, ale ten nejvyšší mu stále uniká. Třetí skončil loňský vítěz Jarda Podzimek z Aveflu Budčeves. Čtvrtý těsně o dvě kuželky byl Pavel Tobáš. O pátém až sedmém místě rozhodovalo jen sedm kuželek. Velký souboj byl také o poslední místo a cenu útěchy, kde rozhodovala lepší dorážka Pavla Zajíce. Výkony a pořadí ostatních borců najdete v tabulce.

Přebor Kopidlno má stále větší úroveň, a tak se již všichni těší na 11. ročník. Tímto turnajem se kopidlenští kuželníci rozloučili se sezónou 2014–2015 a již se připravují na příští sezónu.

Velké poděkování zasluží MěÚ Kopidlno a firma Aveflu Budčeves, za podporu menšího sportu. Poděkování patří též Vendovi Brodskému za skvělou organizaci celého turnaje.

Petr Albrecht

pořadí	Jméno	dráha	dráha	dráha	dráha	dráha	dráha	celkem
		1	2	1+2	3	4	3+4	
1.	Jansta Tomáš	119	149	268	137	139	276	544
2.	Kosina Vladislav	150	121	271	129	124	253	524
3.	Podzimek Jaroslav	135	118	253	115	130	245	498
4.	Tobiáš Pavel	132	136	268	102	126	228	496
5.	Albrecht Petr	126	106	232	127	129	256	488
6.	Krulich Milan	128	133	261	112	109	221	482
7.	Novák Miloslav	105	133	238	126	117	243	481
8.	Chalupníček Josef	100	108	208	116	133	249	457
9.	Brodský Václav	114	105	219	116	112	228	447
10.	Procházka Tomáš	112	105	217	108	110	218	435
11.	Zajíc Pavel	109	121	230	93	99	192	422
12.	Komárek Ladislav	103	108	211	115	96	211	422
	Rekord dráhy:	150 V. Kosina 2015	149 T. Jansta 2015		151 J. Podzimek 2014	139 J. Chalupníček 2009 T. Jansta 2015		Celkem rekordy drah 589

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlensko | periodický tisk územního samosprávného celku | vydává město Kopidlno, IČ: 00271705 | adresa redakce: Městský úřad Kopidlno, náměstí Hilmarovo 13, 507 32 Kopidlno, tel.: 493 655 682, fax: 493 655 680, e-mail: kopidlno@kopidlno.cz | redakční rada: Lenka Kropáčková (předsedkyně), Jana Čtvrtečková, Zdenka Gläserová Lebedová, Hana Lhotáková, Jiří Machula, Andrea Menclová, Jarmila Nováková, Ilona Pluhařová, Oldřich Suchoradský, Jana Tauchmanová | výkonný redaktor: Martin Žantovský | tiskne: RK TISK Jičín | ev. č. MK ČR E 11556 | vyšlo: 18. 12. 2015 | uzávěrka příspěvků do příštího čísla: 12. 2. 2016 | Některé příspěvky v Kopidlenských listech mohou vyjadřovat výhradně názory přispěvatelů. Starší čísla KL je možné zakoupit na MÚ Kopidlno. Má-li váš výtisk KL nějaký nedostatek, bude vám vyměněn u prodejce nebo na MÚ Kopidlno, případně vráceny peníze.